

ПОЛИТИКИН

ЗАБАВНИК

2

ДИНАРА

ГОДИНА

XXXIII

БРОЈ
1052

25. II 1972.

ИЗЛАЗИ ПЕТКО

ТАЗЕЕЕЕЕ!
ВОДИЦА! ЛАДНА
ЛЕЕДЕНАА!

ПУСТИЊА ЈЕ
К'О СТВОРЕНА
ЗА ИЗЛЕТ! ЈОШ
ДА МОЈ ДОБРИ
ИЗНОГУД НИЈЕ
ЗАБОРАВИО
ВОДУ...

ДО
БАВОЛА!
САМО МИ ЈЕ
ОВАЈ ФА-
ЛИО!

ДОГОДИЛО СЕ...

ПАЖЊА!
ПАЖЊА!
У ИДУЋЕМ
ЗАБАВНИ-
КУ ПОЧИ-
ЊЕ КОН-
КУРС „БИ-
РАМО НАЈ-
СИПАТИЧ-
НИЈЕГ
ПСА“!

САМО ДА ПОЛЕТИ. — Томас Петрик из Лајлхема, у Енглеској, конструисао је бицикл којем су, како он тврди, потребна само крила па да полети. Петрик има 70 година али то му нимало не смета да почитав дан тренира за свој будући лет авионом-бициклом који ће се кретати само снагом његових мишића. „Ако дотле не сломи све кости“, додају његови суграђани.

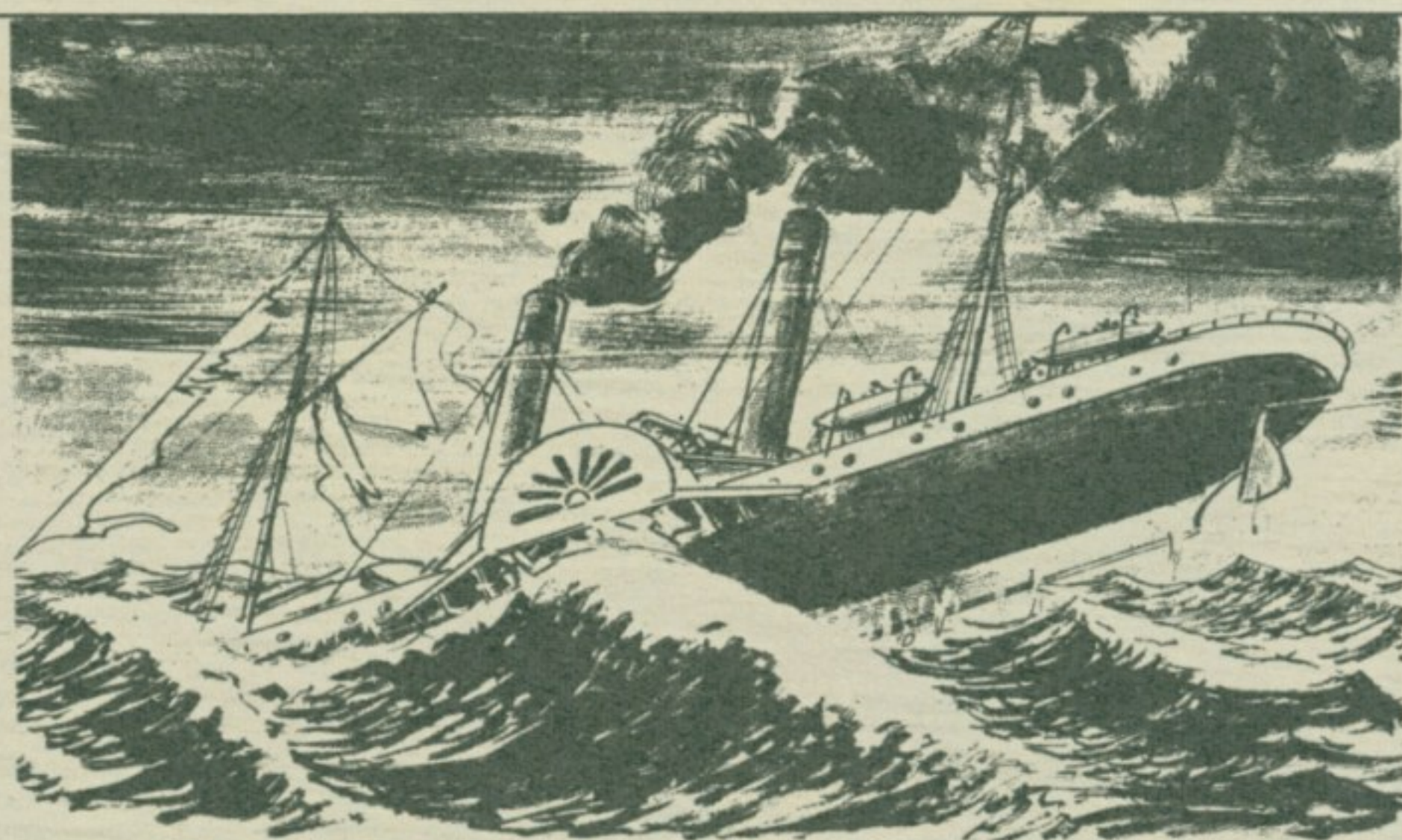
Ripley

Веровати или не!

ПОРУЧНИК ТОМАС СВИНИ

КОЈИ ЈЕ ИЗГУБИО ДЕСНУ РУКУ БОРЕЊИ СЕ У МЕКСИКУ 1847. ОСТАО ЈЕ У ВОЈСЦИ, УЧЕСТВОВАО У ГРАЂАНСКОМ РАТУ ОД ПРВОГ ДО ПОСЛЕДЊЕГ ДАНА И ОТИШАО У ПЕНЗИЈУ 1869. КАО БРИГАДНИ ГЕНЕРАЛ.

СРЕКА У НЕСРЕЌИ

ЗА ВРЕМЕ БУРЕ КОЈА СЕ 28. НОВЕМБРА 1854. СРУЧИЛА НА ЈЕЗЕРО ХЈУРОН (КАНАДА), БРОД „БРЈУС МАЈНЗ“ ПОЧЕО ЈЕ ДА ТОНЕ ТОЛИКО БРЗО ДА СЕ СА ЊЕГА НИСУ МОГЛИ СПУСТИТИ ЧАМЦИ ЗА СПАСАВАЊЕ. ИЗНЕНАДА СЕ БРОД РАСПОЛУТИО ПО ХОРИЗОНТАЛИ И ДОК ЈЕ ДОЊИ ДЕО ПОТОНУО ПАЛУБА ЈЕ ОСТАЛА НА ПОВРШИНИ КАО СПЛАВ НА КОЈЕМ СЕ СПАСЛО СВИХ 26 ПУТНИКА!

ОВО ЈЕ
ПОТПИС
ЧУВЕНОГ ПУСАРА
КАПЕТАНА
КИДА.

БОРБЕ ЦВРЧАКА

БИЛЕ СУ НЕКАД ВЕОМА ОМИЉЕНЕ. БОРЦИ СУ ЗА ВРЕМЕ АВОБОЈА МОРАЛИ ДА ЦВРЧЕ ИНАЧЕ СУ ИХ ДИСКВАЛИФИКОВАЛИ.

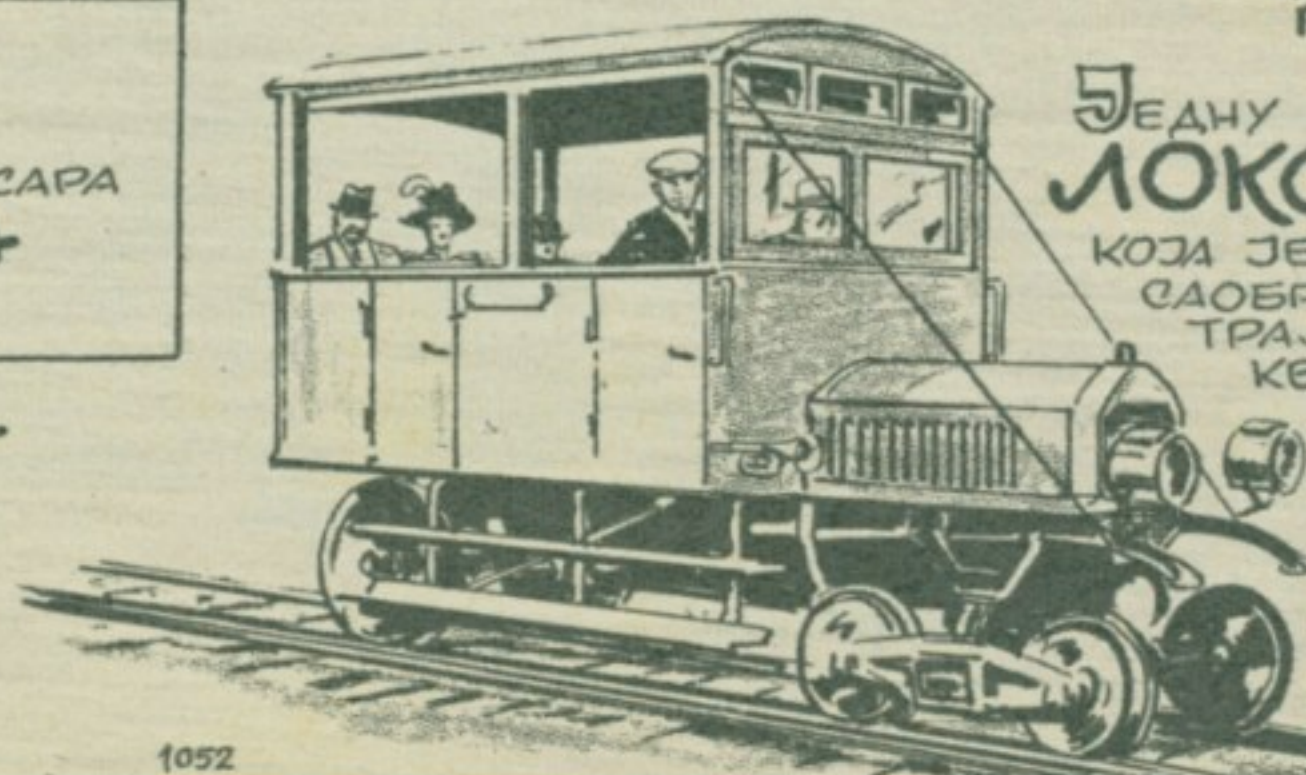

ЛОРД БРУЕМ

(1778 — 1868)
БРИТАНСКИ ВРХОВНИ СУДИЈА, ПОПИО ЈЕ ЗА ВРЕМЕ ЈЕДНОГ ДУГАЧКОГ ГОВОРА ТОЛИКО РАКИЈЕ ДА СЕ ОТАДА У ЕНГЛЕСКОЈ ПОЧЕЛА УПОТРЕБАВАТИ ИЗРЕКА „ПИЈАН КАО ЛОРД“ — ПО ЊЕГОВОМ ЛИКУ ТАДА ЈЕ БИЛА ИЗРАБЕ-НА И ЈЕДНА БОЦА ЗА РАКИЈУ.

ЈЕДНУ ЛОКОМОТИВУ

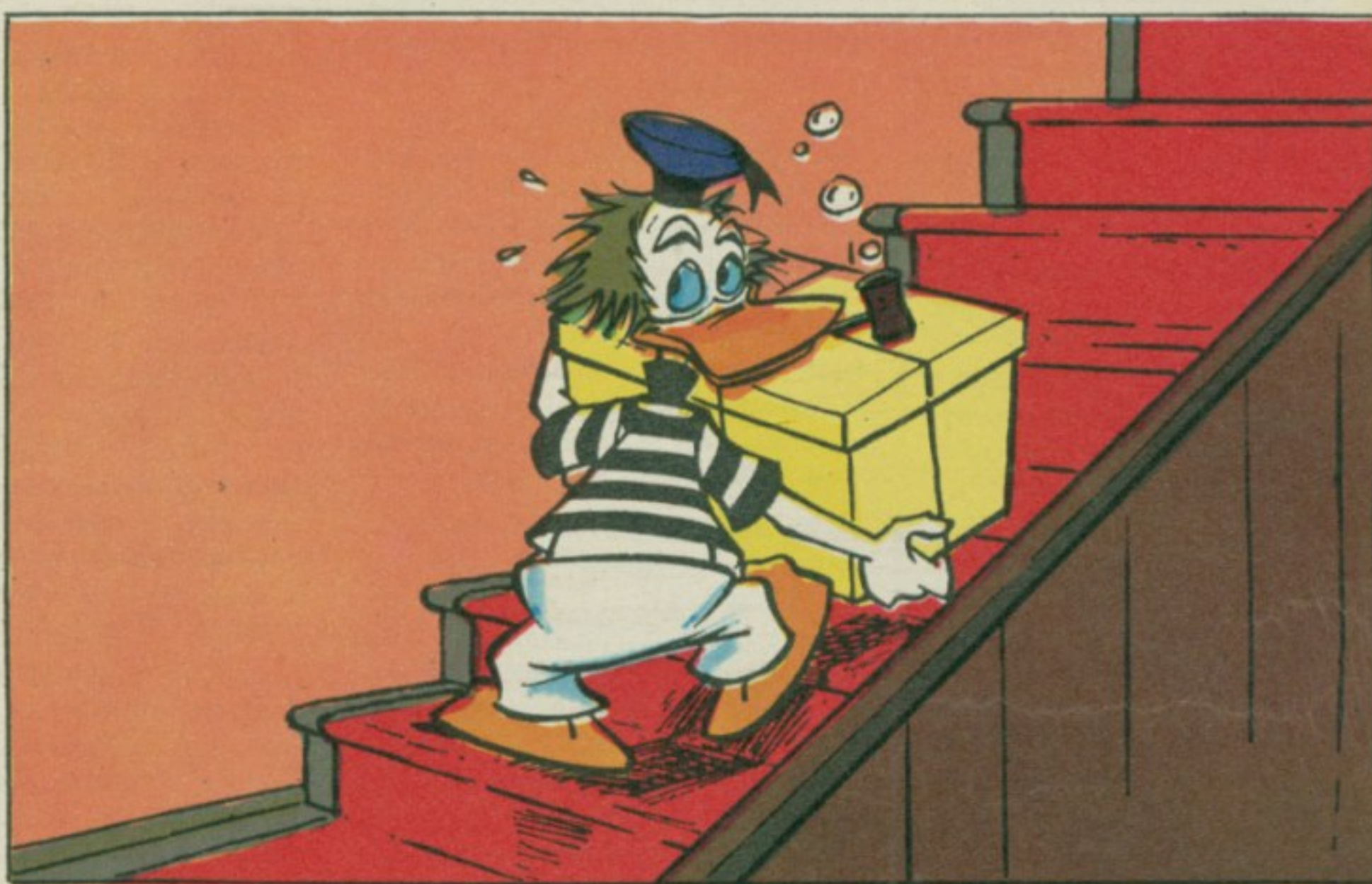
КОЈА ЈЕ 34 ГОДИНЕ САОБРАЌАЛА У АУСТРАЛИЈСКОЈ ДРЖАВИ КВИНСЛЕНДУ НА ПРУЗИ ДУГАЧКОЈ 100 КИЛОМЕТАРА ПОКРЕТАЛИ СУ СТАРИ АУТОМОБИЛСКИ МОТОРИ.

1052

WALT
DISNEY

ПАЈА ПАТАК

ХОДОЧАСНИ

Руском принцу Орлову толико се допао украдени дијамант да га је, не њишајући за цену, купио и поклатио својој пријатељици царици Каџарини Великој

ОСЛЕПЕО Б

Једнога јутра 1967 године радила је Ернестина Рамабоа на свом малом поседу у афричкој држави Лесото. Њен муж Петрус закупио је неколико месеци раније ово парче земље, свега 9х9 метара, и они су га већ безброј пута прекопали. Али, брачни пар Рамабоа није се бавио земљорадњом — у Лесоту је било слободне земље много погодније за то и далеко јефтиније. Њихов посед налазио се у непосредној близини чувених дијамантских поља покрајине Басуто и они су трагали за дијамантима.

ИСКОПАН ЈЕ ЛЕСОТО

Како је Петрус морао послом да оде у престоницу Масеру, Ернестина је тога дана копала сама и скоро није поверовала сопственим очима када је у грудвама земље засијао крупан драги камен. Бојећи се пљачкаша Ернестина је дијамант завила у мараму и обмотала око главе.

Петруса је при повратку чекало изненађење од кога му је стао дах. Сирови дијамант био је тако крупан да се није усудио да га пошаље у Масеру већ је заједно са Ернестином кренуо пешке пут престонице. После 4 дана напорног пешачења и страха од разбојника дошли су у 180 километара удаљени град. Чим су стигли, отишли су право у фирму Сарафини и продали сиров камен за 302.400 долара (око 5 милиона нових динара). Фирма Сарафини одмах је дијамант препродала великом јувелиру Винстону за 650 хиљада долара (преко 10 милиона н. дин.). Драгуљ је добио име „Лесото“ и осми је по величини дијамант на свету.

ХОУП ДОНОСИ НЕСРЕЋУ

Ова прича последња је из богате историје драгог ка-

мења а да сваки познатији драгуљ има своју, често веома необичну, историју — у то не треба сумњати. Драгом камењу одувек су приписивана нарочита својства. Тако се, на пример, сматра да опал доноси несрећу. Али, један од најлепших дијаманата плаве боје који је познати трговац драгуљима Таверније купио у XVII веку у Индији и препродао Лују XIV има за собом такав списак несрећа да би му и најбавскузници опал могао позавидети.

Плави дијамант, када га је Таверније купио, имао је 112 карата а ископан је у рудницима Голконде. Луј XIV дао је да се дијамант обради па је од њега добијен велики „плави крунски дијамант“ од 67 карата. Први несрећни власник „плавог дијаманта“ је Луј XVI који је пиљотиниран заједно с краљицом Маријом Антоанетом. Дијамант је затим прешао у збирку у Тилеријама у Паризу одакле је украден заједно с осталим крунским накитом.

Пронађен је тек 1830. године у Лондону али смањен на 44 карата. Ту га је откупио пребогати банкар Хенри Хоуп који је после месеца дана из чиста мира банкротирао. По њему је „плави дијамант“ добио име „Хоуп“. Пропали банкар продао је „Хоуп“ румунском принцу који га је, опет, поклатио својој љубавници ипачици париског „Фили Бержера“. Камен ипачици није донео срећу и богатство јер ју је љубоморни принц уокоро убио.

Нови поседник „Хоупа“, грчки бродовласник, слетео је са клизавог пута колима у провалију са читавом породицом. Прилику је искористио турски султан Абдул Хамид II и доста јефтино откупио малерозни драгуљ. Само неколико месеци касније избила је побуна Младотурца и султан је збачен са престола. „Хоуп“ је опет променио власника и нашао се у рукама америчке милионерке Евелин Волш Меклин која је од њега начинила огрлицу. Само израда огрлице коштала је око 3,5 милиона н. динара. Али, несреће нису престале да се

нижу — оба сина богате Американке страдала су у аутомобилским несрећама а муж јој је полудео.

Славни њујоршки јувелир Хари Винстон купио је „Хоуп“ 1947. године за баснословну суму и, вероватно заплашен историјом „плавог дијаманта“, убрзо га поклатио „Смитсонijanској“ задужбини у Вашингтону где се и данас налази.

ПИРАМИДА ОД ЛОБАЊА

За надалеко чувени рубин „Тимур“ крвавоцрвене боје зна се од XII века када га је на престолу Индије седео свитан Мухамед од Гора. Двеста година касније, за владавине његовог потомка Махмуда Туглака, наишла је са истока освајачка хорда предвођена окрутним Емиром Тимуром. Његова војска потукла је султанову а победник Тимур, пре него што је наредио да се Делхи разори, подигао је да прослави победу пирамиду од 80 хиљада људских лобања! У његове руке допела је и султанова богата ризница а у њој чувени рубин који је назван „Тимур“.

После Тимурове смрти рубин је мењао власнике све док га персијски шах Абас I није послао на дар Великом могулу Индије Цехангиру. Тако се камен, стицајем околности, после доста времена поново нашао у Делхију. Цехангир је био милостив владар што значи да је број убијених за време његове власти био бар неколико десетина хиљада мањи него за владе његових претходника. Он је био љубитељ лепих ствари и пало му је на памет да у „Тимур“ уреже име свога оца Абара и своје. „Овај ће камен пренети моје име у вечност!“, говорио је он.

Цехангира је наследио његов син шах Цехан који је обесио „Тимур“ о златан ланац изнад свог престола. Шах Цехан био је способан и суров. Да би био сигуран на престолу, одмах је наредио да се побију сви његови мушки рођаци до седмог колена. Поред ове предострожности ударац је дошао одакле га нико није

очекивао — са престола га је збацио и ослепео његов рођени син Аурангзиб.

РАЗМЕНИМО ТУРБАНЕ!

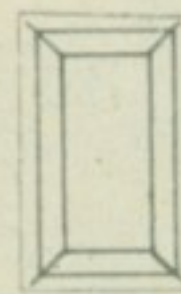
Аурангзиб је био опрезнији од свога оца: на десној руци увек је носио рукавицу са скривеним боджом и ако му се неко не би свидео, само би га потапшао по леђима и послао на онај свет. Његова фантастична ризница имала је 13 хиљада сандука пуних злата и сребра и неколико хиљада сандука крцатих драгим камењем.

Године 1739. персијски шах Надир освојио је Делхи и цела могулска ризница преселила се у Персију. Надир шах се тако докопао „Тимура“ а лукавством је стекао и чувени дијамант „Кох-и-Нор“ који је припа-

дао султану Баберу. Надир је сазнао да султан крије дијамант у турбану и приликом једног сусрета замолио га је да у знак пријатељства размене турбане. Султан није смео да се замери моћном шаху, уздахнуо је и — растао се од „Кох-и-Нора“.

Надира је наследио шах Шуда који је убрзо збачен са престола и ослепљен. Да њима и данима мучили су Шуду како би одао место где је сакрио „Тимур“ и „Кох-и-Нор“. Шуда је футукао као заливен. Пре него што су га погубили, ослободио га је Амен шах. Њему је Шуда поклатио оба драгуља. Аменов син, наследник престола и ризнице, није имао среће: збачен је и заточен. Али, драгуље је понео са собом и сакрио их у платни малтер своје тамнице. Када је ослобођен, њима је платио уточиште код пенџабског владара Рангит-Синга.

Овај махараџа учествовао

ДИЈАМАНТ је чист угљеник кристализован под високим притиском и температу-

ром. Најтврђи је од природних минерала. Име му долази од грчке речи **адмас** — непобедив. Најважнија налазишта су у Јужној Африци, Конгу, Танзанији, Гани, Индији, Аустралији, Бразилу, САД и СССР. Највреднији су безбојни дијаманти а има их и жутих, плавих, зелених, сивих, ружичастих и црних. Прозирани су и најскупоценији ако се бруси као бриљант. Постоје још две варијанте, далеко мање вредне: борт и карбонадо.

СМАРАГД спада у силикате, група берил, и један је од најлепших драгих каменова. Вековима се веровало да има моћ исцељења од болести и да чува од отрова. Зелене је боје, провидан. Римски цар Нерон носио је, као украс, наочаре од танко брушеног смарагда. Налазишта су у Колумбији, СССР, Јужној Африци, Бразилу и Мадагаскару.

САФИР спада у оксиде, група корунда. Боје је светло до тамноплаве, ређе беле. Највећа налазишта су на Целону, Тајланду, Бразилу, Мадагаскару и Уралу. Сафир, као и рубин, може да се појави у облику званом астирија када се, услед на рочитог положаја равни које одбијају светлосне зраке, на површини камена образује звездаст одсјај.

АХАТ је полу драги камен, силикат из групе кварца. Карактеришу га разни слојеви који га прожимају, слично годовима у дрвету, дајући му раскошан изглед. Слојеви су обично сиви, зелени, плави, бели, црвени, смеђи и цр-

ЛЖ ОГА

је у побуну Сепоја против
Енглеза који су, када су
га победили, запленили ње-
гову ризницу. Енглези су
„Тамур“ и „Кох-и-Нор“ пос-
лали на дар својој краљици
драгуља и данас се налазе
Викторији. Оба скупцена
у британској краљевској
ризници.

КРУНА АНДА НА ПРОДАЈУ

Смарагд је један од нај-
лепших и највреднијих дра-
гих каменова мада по цени
заостаје за рубином, мање је
редак од њега а може се
наћи и у крупнијим кома-
дима. У Топкапи Сарају у
„Истанбулу“ постоји приме-
рак сировог смарагда те-
жак око 3,5 килограма! Нај-
лепше златарско дело ук-
рашено смарагдима изнето
је на продају пре 4 године.
То је славна „Круна Анда“.

Султан Бабер дубоко је уздахнуо и — растао се од свог драгоценог турбана!

У пратњи Франсиска Пи-
зара, освајача Перуа, нала-
зио се и млади Шпанац Се-
бастијан де Беналкасар. По-
што се истакао у борбама,
Пизаро га је поставио за
гувернера Китоа. Године
1536. Беналкасар је у Ан-
дима, на месту где се на-
лазило старо насеље Инка
Попајан, основао истоимену
шпанску колонију. Педесе-

так година касније избила
је у Перуу епидемија куге.
Пуким случајем Попајан је
поштеђен ове ужасне боле-
сти која је харала земљом
и односила на хиљаде жи-
вота.

Захвални грађани Попа-
јана одлучили су да у спо-
мен на своју срећу начине
скупцену круну за Бого-
родичин кип у градској

цркви. Из Шпаније су поз-
вани најбољи драгуљари и
после читавих 6 година ра-
да круна је завршена. У њу
је уграђено 50 килограма
злата и 453 смарагда од ко-
јих је један, изузетне вели-
чине, некада припадао са-
моме владару Инка Атаху-
алпи.

„Круна“ је брзо постала
једна од легенди Јужне Аме-

рике. Сви пљачкаши и раз-
бојници унели су Попајан
у свој план рада. Грађани
су, међутим, основали тај-
но удружење које се стара-
ло да се, у случају било
какве опасности, круна сак-
рије и чува макар и по цену
живота. Само велика беда
и глад могли су да натера-
ју становнике Попајана да
непроцењиву драгоценост
изнесу на продају. „Круну“
је откупио један амерички
милионер.

АРЕ ОД СМАРАГДА

ни. Налазишта су у Не-
мачкој, Бразилу, Индији,
Турској, Кини и Мада-
гаскару. Назива се и ахат-
ски оникс.

**ЛАПИС ЛАЗУ-
ЛИ** је полудра-
ги камен, сили-
кат из групе

содалита. Непрозиран је,
маринскоплаве боје с бели
частим честицама. Некад
су честице златасте, због
пирита, а боја камена мо-
же ићи у зелену или љу-
бичасту. Главна налазиш-
та су у Авганистану, чи-
леанским Андима и СССР.

ОПАЛ је дра-
ги камен из гру-
пе кварца а мо-
же да буде пле-
менит или обичан. Пле-
мените опале, млечнобеле и-
ли магленоплаве боје, ка-
рактеришу светлцавост и

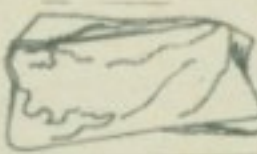
веће седефасте површине.
Веома су ретки жути а чеш-
ћи црвенкасти, зеленкасти
и сивоцрвени. Налазишта
племенитог опала су у Че-
кословачкој, Мексику, Ау-
стралији, Хондурасу, Гва-
темали, САД, СССР и Ја-
пану.

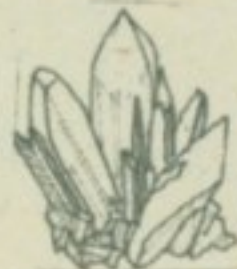
ТОПАЗ спада у
силикате, група то-
паза. Јавља се у
кристалима бога-
тих облика. Гото-
во увек је жут,
понекад плав, безбојан, ру-
жичаст или црвен. Жути то-
пази, ако су чисти, веома
су скупи док они других
боја нису нарочито вредни.
Некада га је било у Егип-
ту и Саксонији а данас су
налазишта у Калифорнији,
Аустралији, Мексику, Ја-
пану, Мадагаскару, Цејло-
ну, СССР и, највећа, у Бра-
зилу.

РУБИН је веома
скупцен и редак
драги камен. Спа-
да у оксиде, гру-
па корунда. Боје
је црвене као крв,
прозиран и топлот
дубоког сјаја. Нај-
важнија налазишта су на
Цејлону и у Бурми а има
га и на Мадагаскару, СССР
Индији, Тајланду, САД, Ау-
стралији и Бразилу. Веома
је тврд.

ЖАД је зеле-
не боје али мо-
же бити и бео,
црвен, сивкаст
или жућкаст. Под жадом
се подразумевају мине-
рали нефрит и жадеит. Вео-
ма је жилав, полупрозиран
када се танко сече. Нала-
зишта су у Туркестану, Ки-
ни, Новом Зеланду, Вене-
цуели, Бразилу, Перуу,
Швајцарској и на Аљасци.

АМЕТИСТ је
силикат, група
кварца. Прози-
ран је, дубоке
љубичасте бо-
је. Налазишта су на Цеј-
лону, Бразилу, Уругвају,
Јужној Африци, Мексику,
Аустралији, САД, СССР а
има га и на Мадагаскару,
Мађарској, Француској, И-
талији и Шпанији. Бразил-
ска су најбогатија.

АКВАМАРИН је
силикат из групе
берила. Прозиран
је, светлоплаве бо-
је али може бити
и жут или зелен-
кастоплав. Има га
на Мадагаскару,
Уралу и острву Елби а нај-
богатији рудници су у Бра-
зилу где је нађен приме-
рак дугачак 48 см.

ТИРКИЗ је по-
лудраги камен
зеленкастопла-
ве боје, непро-
зиран. Може имати црне,
црвенкастомрке или беле
пеге. Налазишта су у Ира-
ну, Туркестану, Тибету, Си-
нају, Арабији, Калифорни-
ји, Новом Мексику, Аустра-
лији, Јужној Африци, Шле-
зији и Саксонији. Најлеп-
ши су из Ирана.

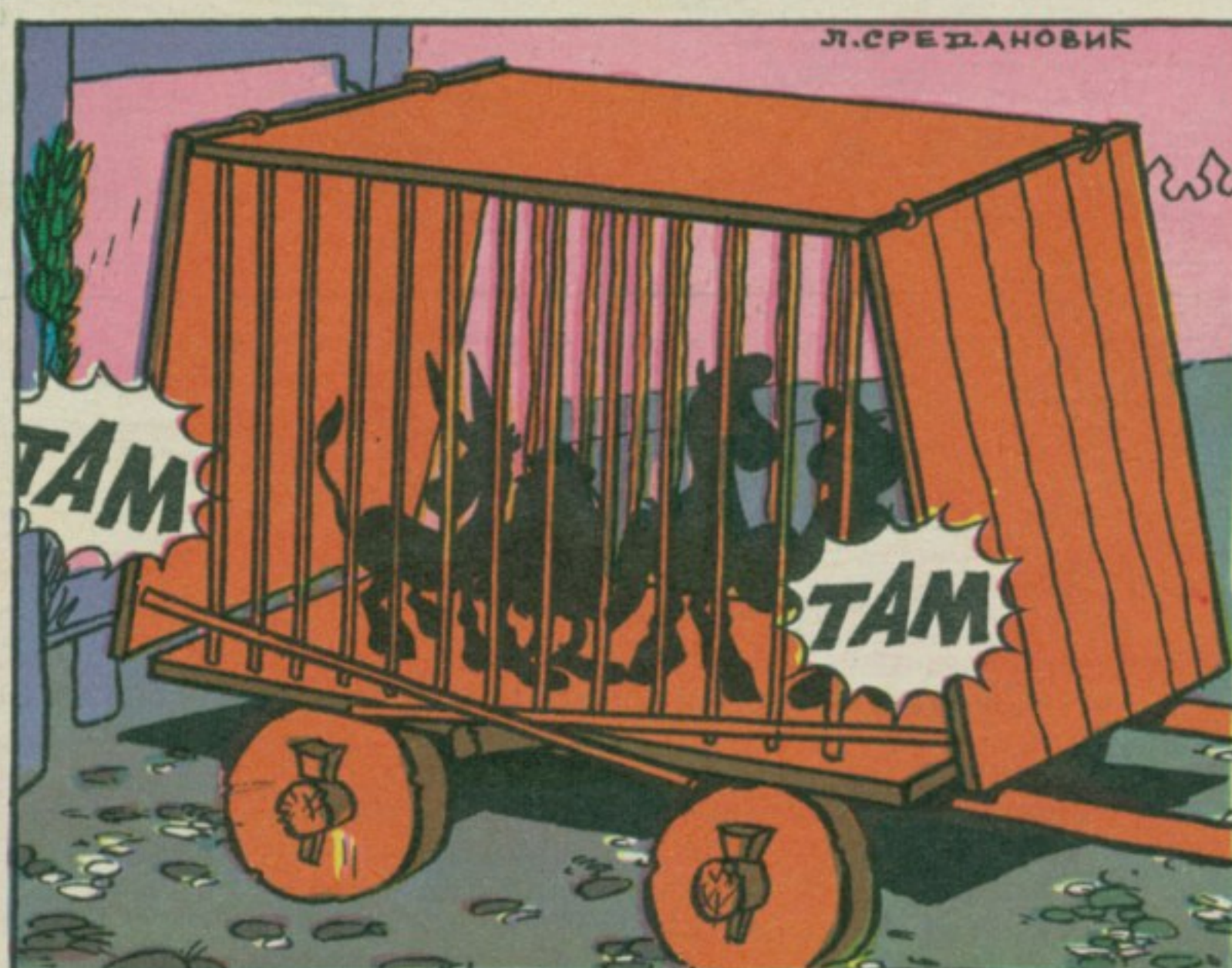
УГРАЂЕН У СКИПТАР

У ризници руских царева
налази се и велики историј-
ски дијамант „Орлов“, не-
давно приказан на изложби
дијамантског фонда Совјет-
ског Савеза. Овај дијамант
вековима се налазио у оку
статуете бога Сри-Ринге на
острву Срилангам у Мајсу-
ру, јужна Индија. Неки
француски дезертер, прео-
бучен у ходочасника, успео
је да се привуче статуи,
украде драгуљ тежак преко
190 карата и одмах га за
2000 фунти прода једном
енглеском капетану. Овај га
је, такође, одмах препродао
али за 12 хиљада фунти. Та-
ко је дијамант стигао у Лон-
дон и нашао се у власни-
штву јерменског трговца
Коце.

Руском принцу Орлову ка-
мен се толико допао да га
је омета купио, и не пи-
тајући за цену, за 90 хиља-
да фунти и поклониле својој
царици Катрини Великој
која га је уградила у врх
царског скиптра где се и
сада налази.

ДИКАН

и последње ФРРРУКЕ

Роуз Гринхау била је највећа шпијунка у рату Севера и Југа. Чак и кад је била ухапшена наставила је да шаље драгоцене извештаје војсци Конфедерације

ГОБЛЕН КРИЈЕ ТАЈНУ

Роуз Гринхау и официр проучавали су неку мапу. Мада није могао сасвим јасно да види, Пинкертон је схватио о каквој се мапи ради: био је то план утврђења Вашингтона! Једног од агената оставио је да и даље мотри, а са другим је похитао да затражи даље инструкције од официра контраобавештајне службе.

У ДРУШТВУ ИЗДАЈИЦЕ

После неколико минута на летели су на војну патролу. Вођа патроле хтео је да зна ко су они и куда журе. Али, Пинкертон је одбио да

да ће обојицу убити ако не кажу ко су, официр их је ставио у притвор. Пинкертон је ипак успео да из хелије пошаље поруку контраобавештајној служби па је убрзо ослобођен. Седам дана касније, на њега је дошао ред: ухапшен је официр издајник и Роуз Гринхау.

Сада официр није хтео да говори. Немајући довољно доказа против Роуз, Пинкертон ју је ставио у кућни притвор, а само неколицини људи је било дозвољено да је посећују. Глас о овоме раширио се земљом. На све стране почело се говорити о „бунтовници Роуз“. Стварала се легенда око ње и њих подвига.

Верујући (нимало погрешно) да Роуз и даље шаље информације на Југ, Пинкертон ју је у пролеће 1862. пребацио у прави затвор. Али влада Уније и даље није могла против тако мудрог шпијуна да прибави неки ваљан доказ. Зато Роуз није ни доспела на суд. Чак су власти морале да је пусте на слободу. Ипак су је протерали на Југ, сматрајући да тамо бар неће Унији више причињавати никакве штете.

„Бунтовницу Роуз“ дочекали су на Југу као хероја. Председник Конфедерације Дејвис Цересон одлучио је да је пошаље у Енглеску као свог изасланика.

СМРТ У МОРУ

У Лондону се Роуз сусрела са краљицом Викторијом и написала књигу о својој шпијунској активности која је постала бестселер. У њој је открила начин на који је слала информације док је била у кућном притвору: као што то воле да раде жене у доконици, везла је гоблене и слала их својим пријатељима на поклон. Шапе на тим гобленима биле су — шифре!

Из Лондона је Роуз проуздила у Париз да и тамо изазове наклоност према јужним државама. Пошто је сматрала да је тиме обавила своју мисију, кренула је на пут кући. Али, повратак је био скопчан с опасношћу. У дугој хаљини Роуз је носила мноштво енглеских златника намењених празном трезору Конфедерације.

После дуге пловидбе, у близини обале Северне Каролине брод у коме се она налазила пресрео је ратни брод Уније. Отпочела је трочасовна хајка усред непогоде која је беснела морем. Бура је насукала њен брод на један спруд, и Роуз је безнадежно покушала да у једном чамцу доведе до обале. Чамац се преврнуо и Роуз се удавила. Услед тежине злата, потонула је као камен.

Њено тело извучено је са морског дна и сахрањено уз војне почасте октобра 1864.

„Бунтовница Роуз“ служила је Југу до последњег даха.

У летњем сутону блеснуо је бајонет. — Стој! — довикнуо је стражар у сивој униформи згодној младој жени која се приближавала праници Конфедерације. — Ко сте? Шта тражите овде?

Бети Дивал је стала. — Имам важну поруку за генерала Борегара. Водите ме омама к њему.

Женине речи нису оставиле нарочит утицај на опрезног стражара: — Жалим, госпођице, али наређено ми је да не пропустимо ниједно грађанско лице.

Пошто је жена наваливала, он најзад рече: — У реду, допустите вам да видите официра безбедности, генерала Бонхема.

ПИНКЕРТОН ЈЕ ПОСУМЊАО

Било је то јула 1861. године. Амерички грађански рат трајао је већ три месеца. Његов узрок била је намера јужних држава да се одцепе од Уније и образују сопствену — конфедерацију. Северњаци, који су у овом раскиду видели пропаст нације, одлучили су да освоје Југ и тако насилним путем приморају побуњене државе да остану у Унији.

Када је остала сама са генералом Бонхемом, Бети је скинула свој шепир са широким ободом и из густе, црне косе извукла малену кесу коју је тамо била сакрила. Извадила је из ње неке папире и пружила их генералу. Бети Дивал је била курир. Роуз Гринхау, најбољег конфедерацијског шпијуна.

Бонхем је, окупивши обрве, почео да чита ситан, збијен рукопис. Његове очи шириле су се све више и више. Коначно, схвативши огромну важност онога што је прочитао, послао је хитну поруку генералу Борегару.

Неколико дана касније снаге Севера и Југа судариле су се код Менесеса у бици познатој у историји под називом „бивољи јуриш“. Била је то прва велика битка у овом рату. Роуз Гринхау је генерала Борегара обавестила о наређењима која је издао његов противник, генерал Мек Доуел. Он је повећао број војника под својом командом и припремио замку генералу Борегару. Била је то славна победа Конфедерације. У овом стану у Вашингтону, главном граду Уније, Роуз је са тихим задовољством примила ову вест.

Роуз Гринхау, удовица Роберта Гринхауа истакнутог научника и пријатеља великог енглеског песника Бајрона, била је главна личност вашингтонског високог друштва. Један виши службеник Трезора Сједињених Држава био јој је зет, а међу њеним пријатељима налазили су се многи истакнути политичари и високи официри. Витка, привлачна и веома шармантна, она их је окупљала око себе без икаквог напора.

Своју шпијунску активност обављала је са савршеним успехом, све док једног дана није побудила пажњу увек радозналост Алана Пинкертон, оснивача чувене приватне детективске агенције који је радио за председника Линколна у контраобавештајној служби Севера.

Једне мркле, кишне ноћи

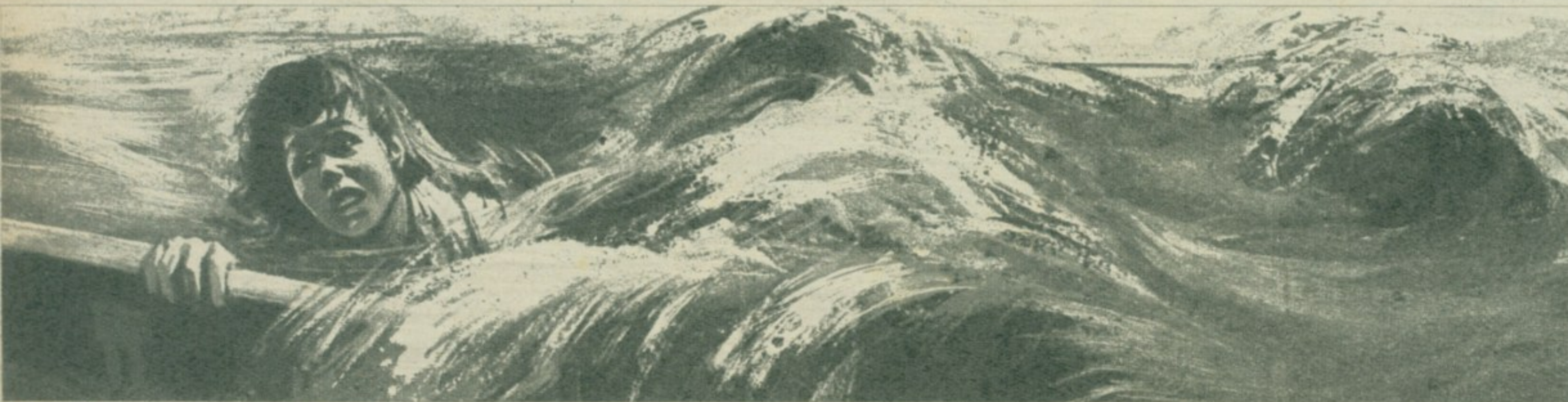

Кад је угледао прекаљену шпијунку и једног официра Северне армије како разгледају план утврђења Вашингтона, Пинкертону је било јасно да се ради о издаји.

Пинкертон је са два детектива осматрао кућу Роуз Гринхау и видео једног официра северне армије како кришом улази унутра. Пинкертон се прикрио, али пошто је прозор био доста висок, морао је да се попне на рамена свом помоћнику да би провирио унутра.

говори тражећи да их одведе неком од официра. Прошло је доста времена док најзад нису били приведени у штаб. А официр који је требало да их саслуша био је управо издајца из куће Роуз Гринхау!

Пинкертон је поново одбио да говори. Запретивши

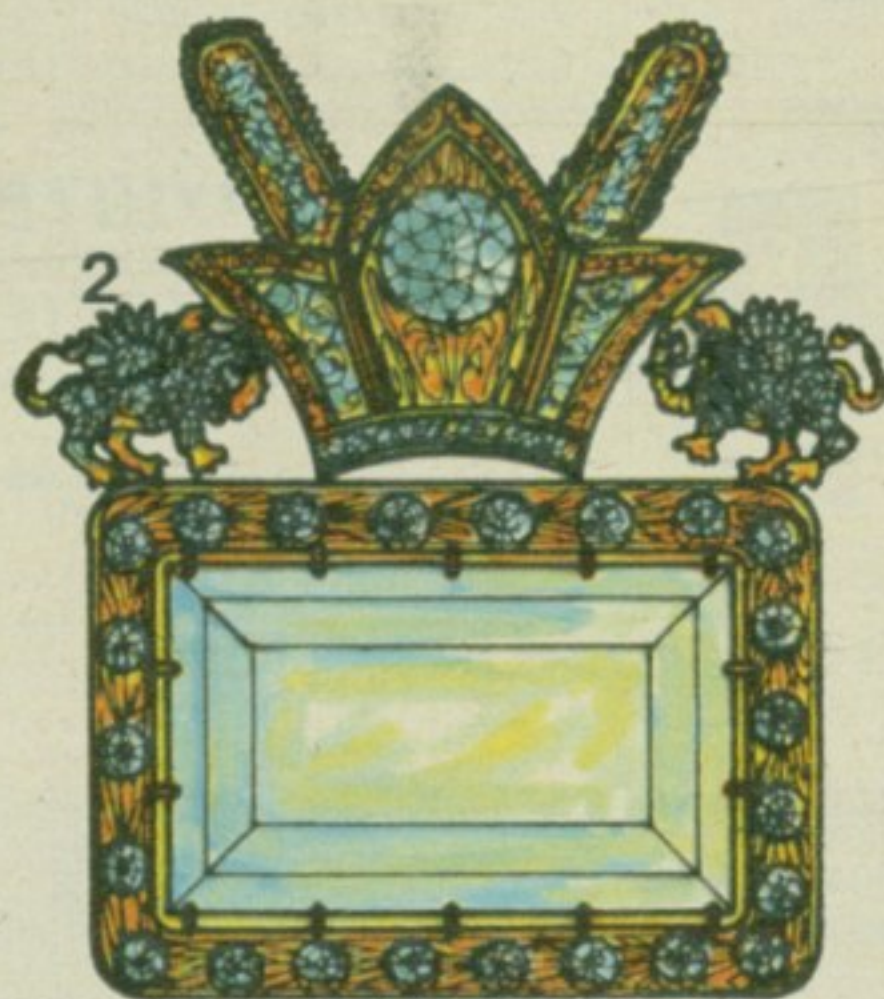

Безуспешно је Роуз Гринхау покушавала да се одржи на води. Злато које је носила испод дугачке хаљине одвукло ју је на дно.

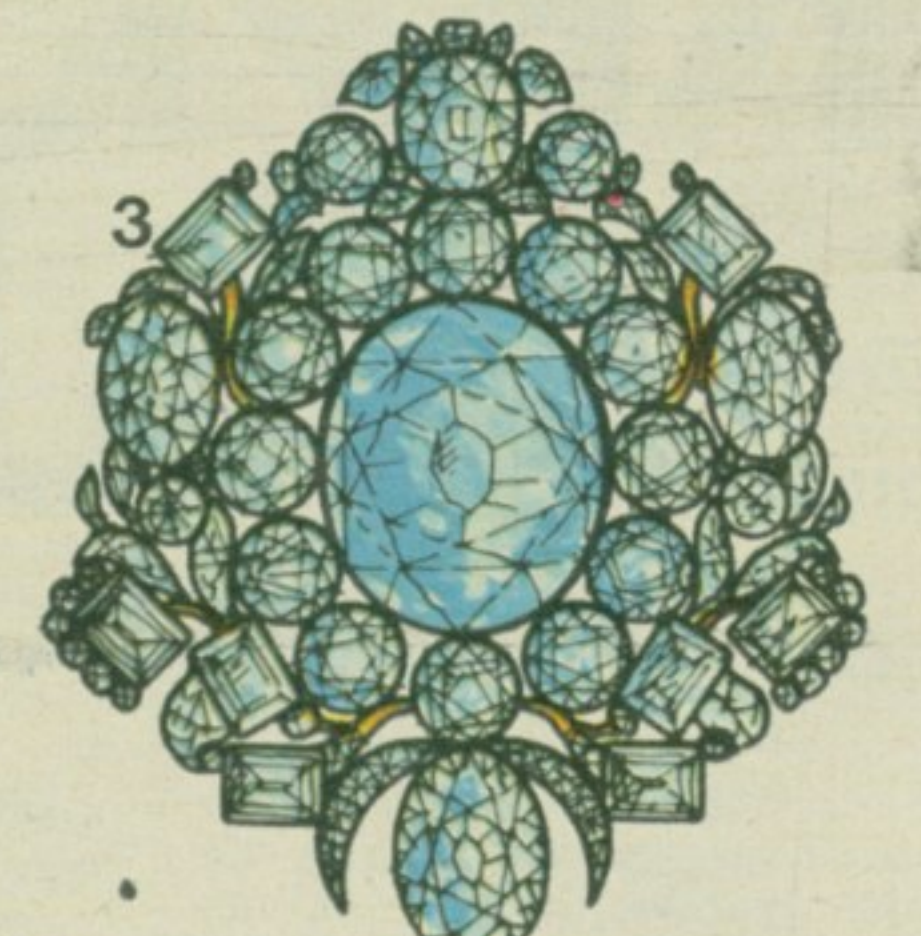
ПОЗНАЈЕТЕ ЛИ ДРАГО К

1

2

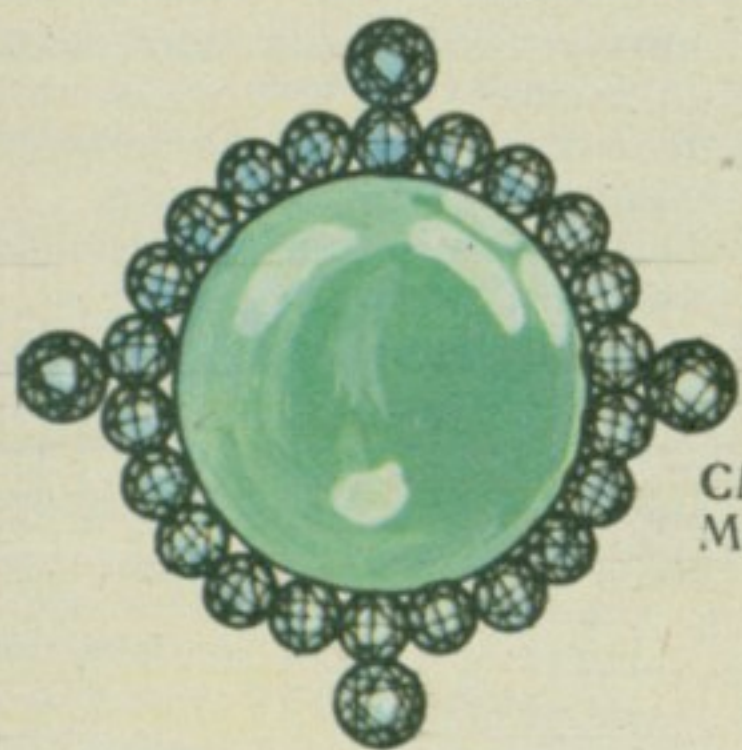
3

4

ДИЈАМАНТ

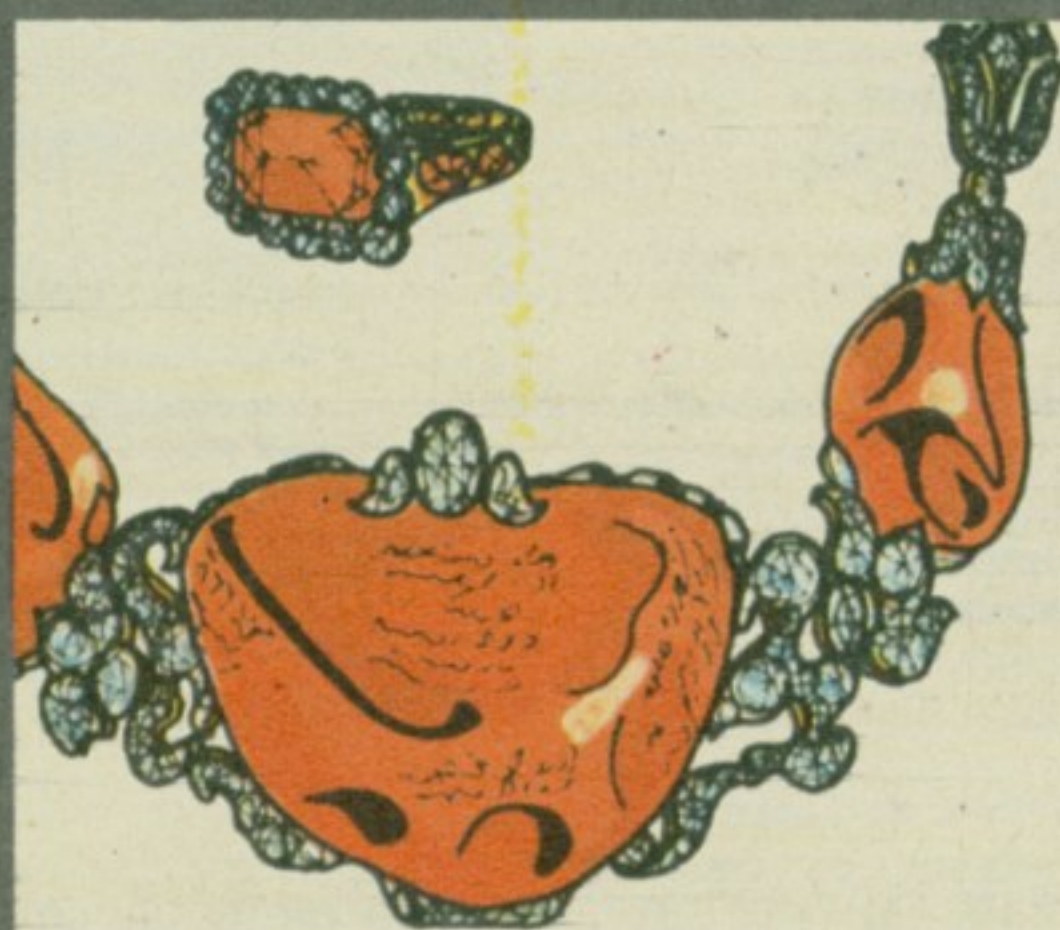
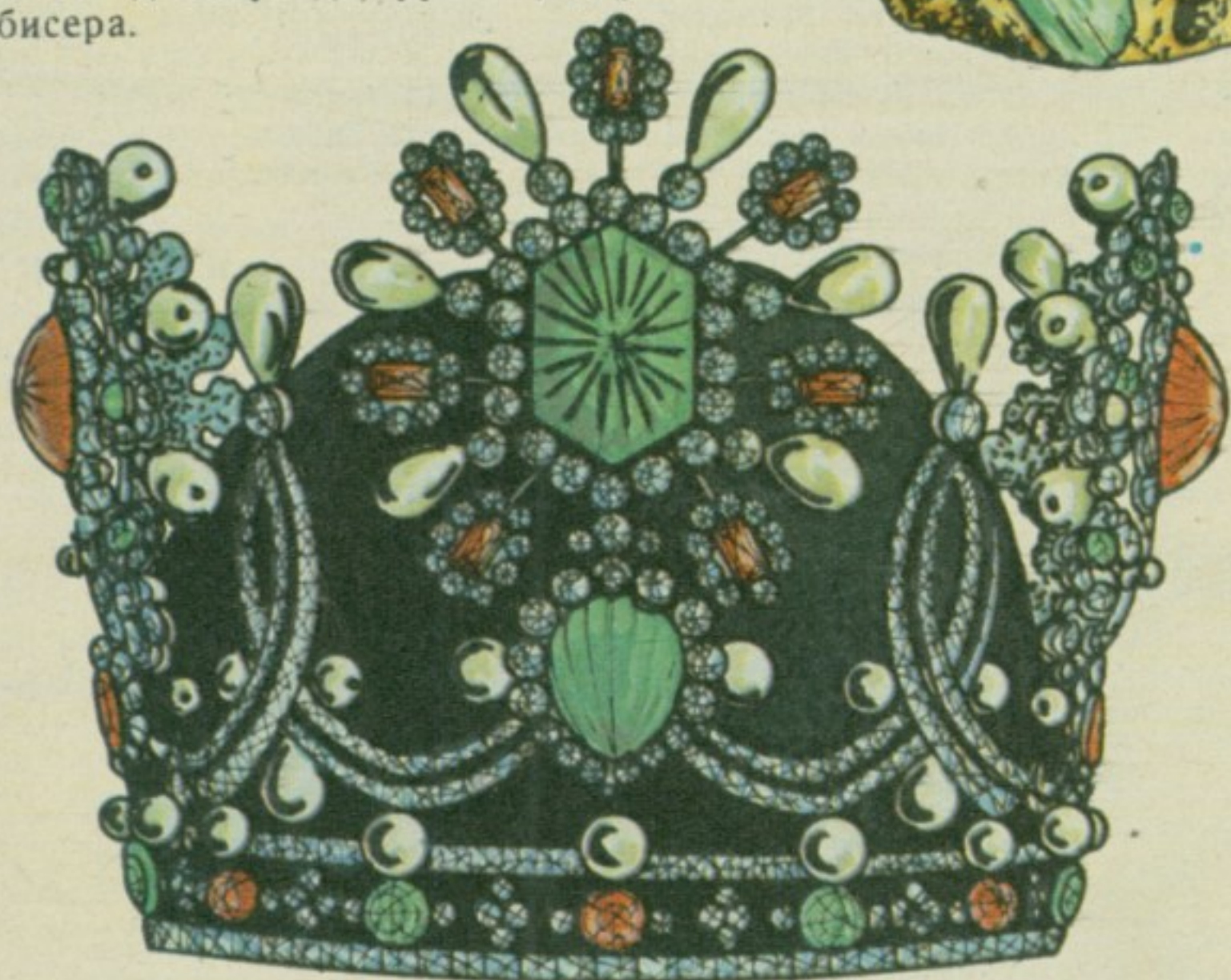
1. **ОРЛОВ**, дијамант од 199,6 карата, уграђен у врх царског скиптра Катарине Велике. Сада је изложен у Кремљу.
2. **ДАРЈА-И-НОР** или **ОКЕАН СВЕЛОСТИ**, од 195 карата, један је од најславнијих историјских дијаманата. Жућкасте је боје а налази се у ризници иранског шаха.
3. **ЗЛАТНО РУНО**, орден баварског краља Максимилијана Јозефа, начињен од дијаманата међу којима се истиче велики плави дијамант **ВИТЕЛСБАХ**.
4. **ЗВЕЗДА АФРИКЕ**, највећи дијамант на свету, има 530 карата. Уграђен је у врх краљевског скиптра Велике Британије и део је славног дијаманта **КУЛИНАН** који је ископан у Јужној Африци.

СМАРАГД

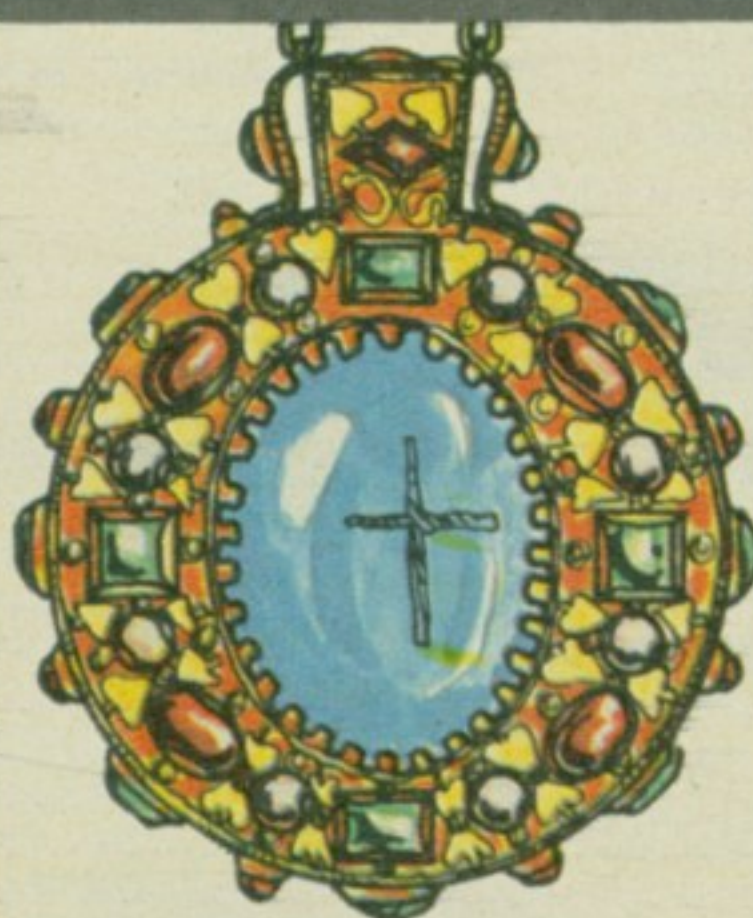
СМАРАГДНИ брош краљице Мери.

КРУНА иранске царице Фарах Дибе, рад Ван Клефа и Арпелса. Направљена је 1969. од смарагда, рубина, дијаманата и бисера.

РУБИН

1. **КРУНИДБЕНИ** рубински прстен енглеских краљева.
2. **ОГРЛИЦА** краљице Викторије са великим глечаним рубином **ТИМУРОМ** који носи име окупатора Емира Тимура.

САФИР

САФИРНИ талисман, амајлија дара Карла Великог. Нађен је у његовој гробници а сада се налази у ризници Ахенске катедрале. То су, у ствари, два глечана сафира, један сличан други с налицја, а између њих мали дрвени крст.

АМЕНЈЕ

НАЈРЕЂА врста драгог камена **таафеит**, бледосивкасте боје. У свету постоје само два примерка од којих већи тежи свега 0,84 карата. **НАЈВЕЋИ сафир** на свету тежак је 1988 карата а највећи обрађени **сафир**, од 951 карат, налазио се у ризници бурманских краљева. **НАЈВЕЋИ рубин** тежак је 1184 карата али није доброг квалитета. **НАЈВЕЋИ** нађен **опал** тежак је 22.880 карата и зове се „Олимпик Аустралија“. **НАЈВЕЋИ топаз** нађен је у Бразилу и тежи 270,3 килограма. Није доброг квалитета. **НАЈВЕЋИ аквамарин** нађен је такође у Бразилу и тежи 61 килограм.

АМЕНИСТ

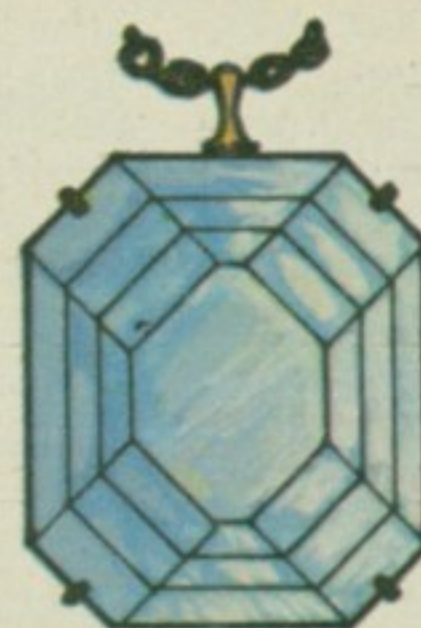
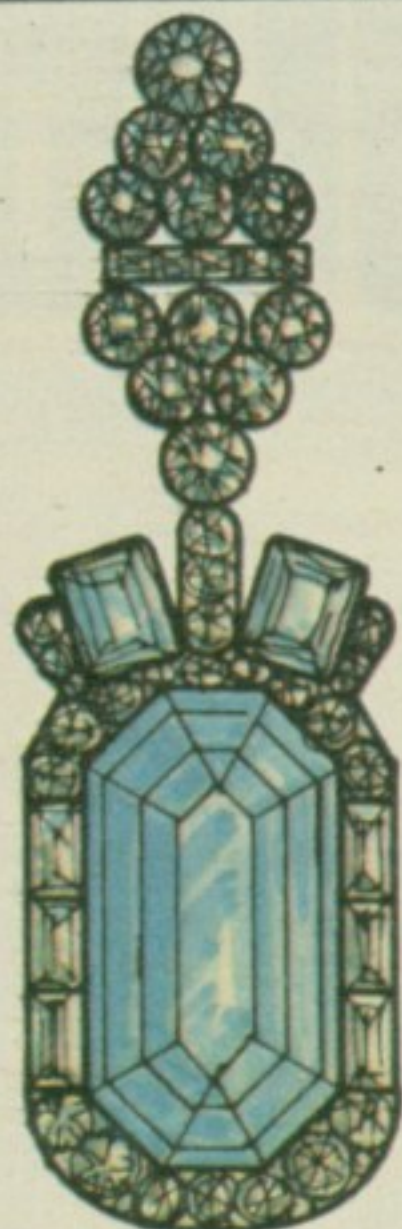

ВЕЛИКИ глчани аметист који се носи око врата, као висуљак на ланцу. Припадао је аустријским Хабзбурзима а сада је изложен у Бечкој ризници. На врху му се налази златна круница са смарагди-ма.

АКВАМАРИН

НАУШНИЦА од аквамарина и брилијаната, део велике гарнитуре коју је Бразил поконио британској краљици поводом њеног крунисања 1953. године.

АХАТ

МОЖЕ се наћи у крупнијим комадима па се од њега често израђују скупочени украсни предмети као што је овај златом окован пехар баварског краља.

ОПАЛ

ДЕТАЉ славне огрлице од опала и брилијаната. Овај накит, француски рад из друге половине XVIII века, припадао је супрузи маршала од Рошамбоа.

ТОПАЗ

ЗЛАТНО РУНО, орден цара Александра I, начињен од злата, жутих и ружичастих топаза и брилијаната. Овај шпански рад из прве половине XIX века сада се налази у Кремљу.

ЛАПИС ЛАЗУЛИ

СКУПОЦЕНА сабља султана Мурата V, с балчаком од лапис лазулија, смарагда, злата и би-сера. Сечиво је од дамског челика са златним орнаментима и натписима. Изложена је у Ризници у Истанбулу.

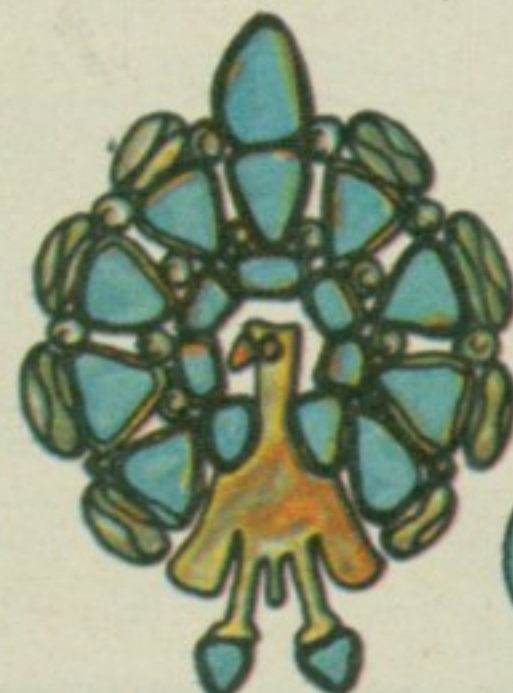
ЖАД

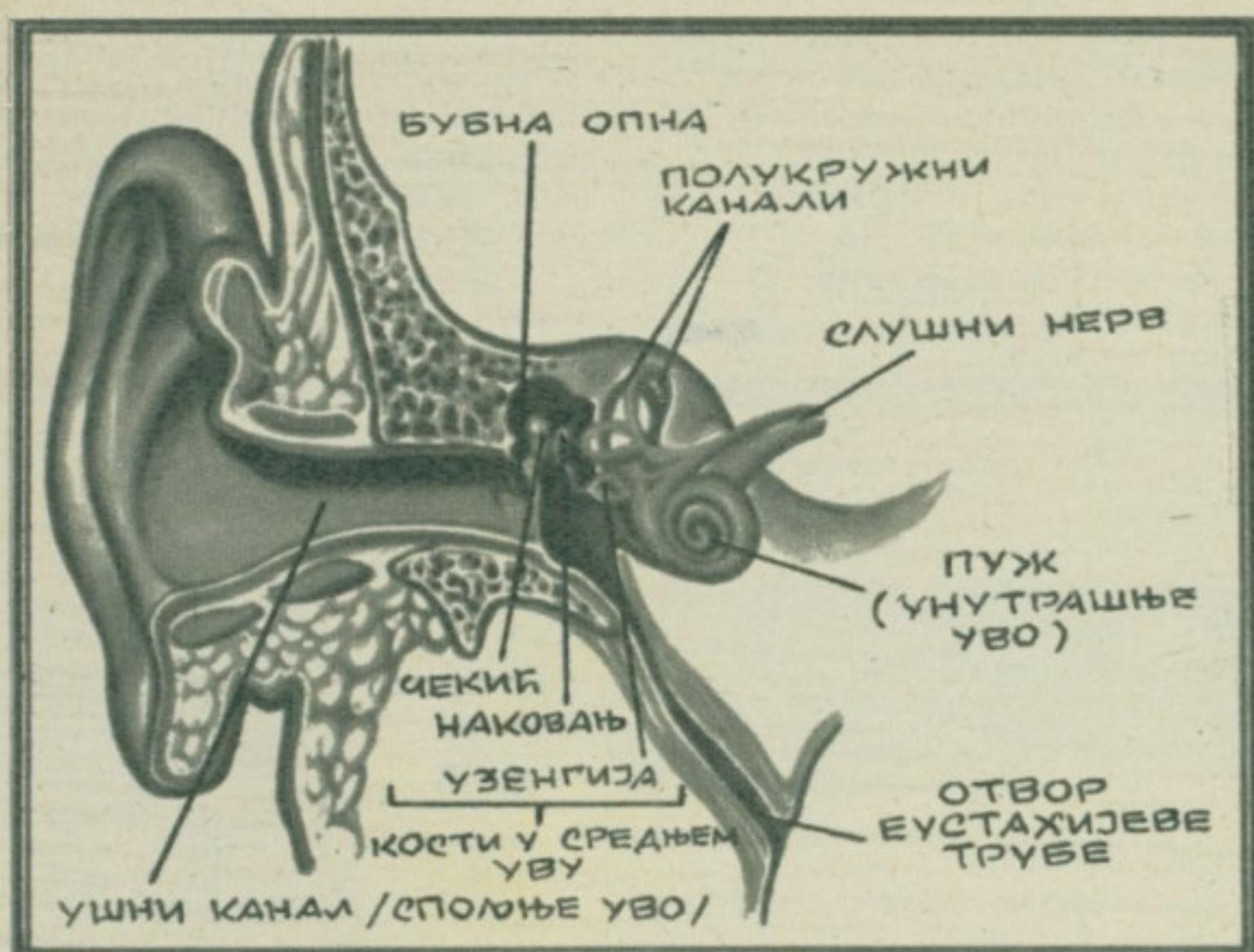
ДРШКА штапа у облику жабе од жада коју је за цара Николаја II направио славни јуве-лир Фаберже почетком овог века.

ТИРКИЗ

УКРАСНА копча америчких Индијанаца из племена Навахо. У овом племену од давнина се обрађује тиркиз захваљујући богатим налазиштима на њиховој територији.

ЈА САМ ЈОВАНОВО УВО

Јован је одушевљен компјутером који је недавно купила компанија у којој је запослен. Чини му се да је компјутер способан да изводи чудотворне радње, али у поређењу са мношвом он је обична жица за лупање беланаца. Можда ми се може прејачити уображеност, али ја сам тријумф минијатуре. Ипак у телу нема толико телова скупљених на таквом талом простору. Имам довољно јако електрично коју да обезбедим телефонску службу читавом граду, и то не малом. Ја сам и нека врста аутоматског пилота, пошто задржавам Јована од посртања и падања.

Ја сам Јованово десно уво и све то обављам у простору не већем од љуске лешника. Јован сматра своје очи најважнијим чулом вида. А без мене и мог партнера, живео би у свету изолованом од сваког звука, што је можда горе од слепа.

Бубањ у уву

Јован о мени мисли само као о шкољки ува која се налази са стране плаве. Ово спољно уво, међутим, је само труба за сакупљање звука. Од њега канал дуг 2,6 цм води до бубне опне и то кривудајући како би заштитио моје унутрашње делове и загрејао ваздух око њих. У овом каналу налази се низ длачица и 4.000 лојних жлезда које служе као лепљиви мамац за инсекте, прашину и друге потенцијалне изазиваче незгода. Штавише, лој штити и од заразе, поготову када Јован плива у прљавој води. (Може очистити лој који се види, али не треба да претерује у томе, јер би могао оштетити бубну опну).

Моја бубна опна, снажна, затегнута мембрана која се пружа на свега 1,5 цм место је где почиње занимљив процес слуха. Звучни таласи ударају о њу, као маљца о бубањ. Чак и вибрације шапата могу савити бубну опну, можда за свега милијар-

дити део сантиметра. Ова мала промена изазива читав ланац догађаја који још није потпуно разјашњен, а који омогућује Јовану да чује звукове.

Све 22 пућа јаче

Иза бубне опне налази се средње уво, величине пасуља. Ту се налазе повезане три мале кости које се зову наковањ, чекињ и узенгија јер помало личе на те предмете. Њихов посао је да прихвате покрете бубне опне, да их појачају 22 пута и пренесу у унутрашње уво кроз прозор који је приврштен за узенгију.

Моје унутрашње уво, прави орган слуха, налази се у пећини јакој као тврђава, у удубљењу најтврђе коске у телу које је испуњено течносту. Његов главни део је пуж, чија је унутрашњост прекривена хиљадама нервних ћелија од којих је свака наштампована за одређену вибрацију. Када узенгија средњег ува „закуца“ на овални прозор који води у унутрашње уво, течност почне да вибрира. Зависно од звука, нервне ћелије сличне длакама почну да се њишу као морска трава на плим.

Процес таласања производи електрицитет који се улива у мој слушни нерв (пресек му је велики као врх оловке, а садржина преко 30.000 кола струје) који то опет води до Јовановог мозга. Мој пуж га може хранити хиљадама електричних порука, што чини и лево уво, али посао мозга је да одабере податке и претвори их у звук. Тако, Јован чује уз моју помоћ, али захваљујући мозгу.

Али, слух је само део приче о мом чудотворном унутрашњем уву. Изнад пужа ја имам три минијатурна, течносту испуњена полукружна канала. То је Јованов орган за равнотежу. Је дан управља покретима горе-доле, друпи онима унапред, а трећи бочним по-

Да није мене,
људи би
сћално
посрћали
и падали
на нос

ректима. Када Јован почне да посрће, значи да је истиснута тачност из једног од мојих канала. О томе се одмах обавештава мозак који наређује Јовановим мишићима да се скупе како би га одржали у усправном положају.

Слук слаби од рођења

Јованов слух је почео да слаби тако рећи од тренутка када се родио. Сада је из године у годину све слабији, како моје ткиво губи еластичност, како се ћелије дегенеришу и како се калцијум нагомилава на критичним местима. Када је Јован био беба могао је да чује 16.000 до 30.000 вибрација у секунди. Када је постао тинејџер, горњи домет његовог слуха пао је на 20.000 вибрација. Сада не чује ништа изнад 8.000, а ако буде доживео 80 година живота, неће чути више од 4.000 вибрација у секунди. Тада ће сасвим добро

чути разговор који се води на неком тихом месту, али знатно теже ако има буке. Чуће боље ниске тонове од оних високих.

Такође долази до губитка у децибелима који мере интензитет сваке фреквенције. Тако шапат на раздалјини од једног метра у тихој соби износи око 30 децибела, нормалан разговор око 60, свирање рок-састава 120, а пуцање из пушке 140. То не значи да је рок-оркестар два пута гласнији од нормалног разговора; скок од десет на скали децибела означава стотруко повећање у интензитету. Сада Јован има губитак од 40 децибела. Његов слух му још доста добро служи, али већ мора понекад замолити људе да понове шта су казали.

Са сваком структуром, компликованом као што је моја, много шта се може пореметити. Бубна опна се може пробušити. На срећу, го зацели и без операције. Звоњење у ушима је још једна невоља коју могу изазвати разни узроци: лекови, алкохол, промена у крвотоку, тумор на мом

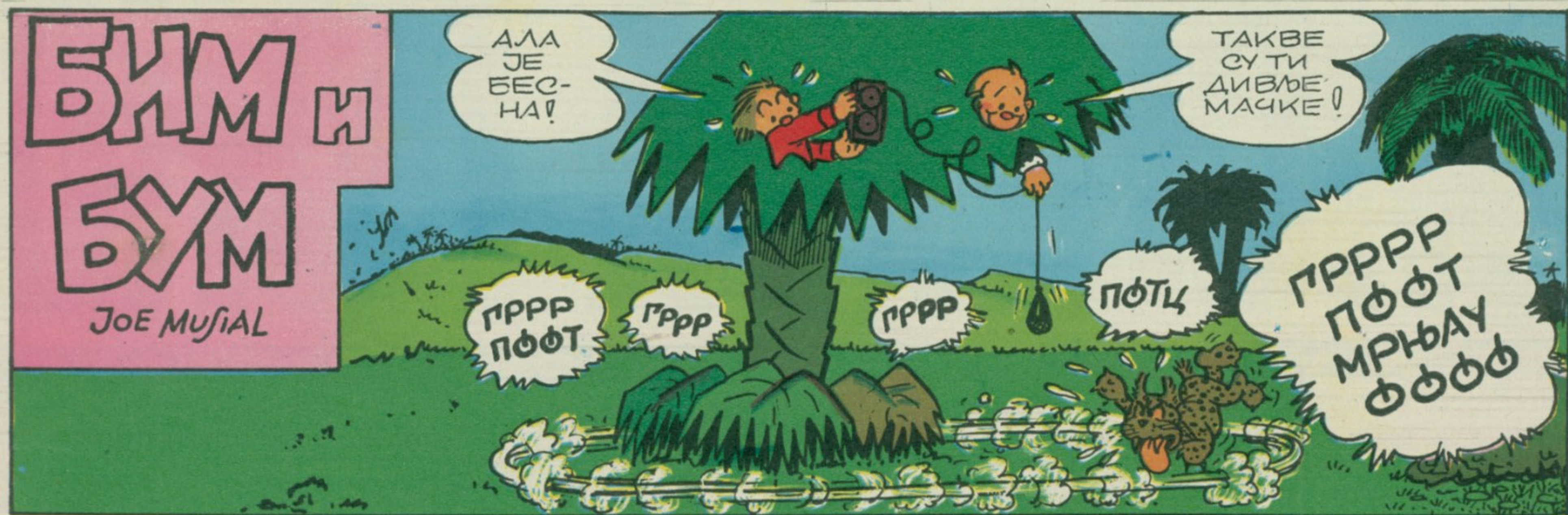
слушном нерву. Запаљење средњег ува, такође је чести извор брига. Главно жариште је Еустахијева труба, која води од средњег ува до Јовановог грла. Гуша је, када говоримо о микробима, веома прљави и Еустахијева труба им пружа пут до средњег ува. Када назебе, добро би било да Јован не дува јако нос јер онда натерује прљавштину у мене.

Можда би сада требало да ме Јован највише штити од буке. Јован зна да људи запослени на бучним местима имају невоље са слухом, а вероватно ће данашњи рок-музичари морати за коју годину да носе апарате за појачање слуха. Али, он мисли да се може прилагодити данашњој ларми. Не може! Када гласни, ниски тонови ударе о моју бубну опну, ја имам мишиће који је затегну. Иначе, примам оно што наилази. Јовановим прешима је било лако. Урлик лава био је за њих најгласнији звук, а он је био ниских тонова. Ови високи тонови (пиштање млазњака и машина) уништавају ме.

БИМ И БУМ

JOE MUSIAL

ВИСКИ ЗА ПОКО

Дан је био ведар и леп. Маргарета Диксон престала је да даје и последње знаке живота. Једва приметно љуљала се на конопцу док је светином око вешала владао дубоки тајац. Правда је најзад била задовољена — чедоморку је стигла заслужена казна.

Нисам убила своје дете!

Многи становници Единбурга, главног града Шкотске дошли су на губилиште да виде како ће умрети Маргарета Диксон. Није им се допало што се несрећна жена до последњег тренутка држала храбро и што је пред шерифом и опатом, који су стајали корак иза целата, рекла снажним гласом:

— И сада вам понављам, као што сам рекла на суђењу, да сам невинна. Нисам без преха. Крива сам што сам била неверна мужу који већ дуго пливи далеким морима. Али нисам крива за смрт свог детета. Оно је умрло одмах по рођењу, али природном смрћу. Чујете ли ме: говорим истину! Нисам убила своје дете!

Грађани окупљени на тргу зажагорили су на њене речи. Нису јој веровали. Мислили су да је убила дете како муж, кад се врати с пута, не би имао доказа за њено неверство.

Али сада, док се тело несрећне жене њихало у ваздуху, гомила је била нема. Ускоро је почела да се разилази и после петнаестак минута на тргу је остала само Маргаретина родбина. Са дозволом стражара рођаци су пресекли конопцац чврсто степнут око врата Маргарете Диксон и спустили њено тело у ковчег који је био на колима.

Затим се тужна поворка, ногу пред ногу, упутила у

оближње село Маселбург одакле је била покојница.

У то време, 1728. године широм Енглеске, Ирске и Шкотске јавно погубљење било је тако рећи једина забава. Људи су се окупљали око вешала од раног јутра да би заузели што боље место, као што би, у Лондону на пример, журили да седну на саму позорницу и одакле прате извођење првих Шекспирових комада. Али позориште никад није било права конкуренција јавним смртним казнама. На Тајберн Хилу, који се првобитно налазио у једном лондонском предграђу (док је данас део Хајд Парка), окупљало се некад и 30.000 људи да присуствује масовним вешањима злочинаца.

Забава за свиуреје

Вешала на Тајберн Хилу била су окружена посебним „трибинама“ на којима се стајање плаћало од пола круне до пет пивинеја, зависно од места и броја злочинаца који треба да буду погубљени. Био је то у оно време опроман новац па су мање имућни људи морали да се задовоље јефтинијим местима, најчешће прозорима на оближњим зградама који су чак издавани под закуп.

Према закону који је вла-

дао у Великој Британији смрћу се кажњавало за око 350 разних врста преступа, почев од крађе новчаника у коме је било више од 12 пенија, или било каквих предмета вреднијих од 5 шилинга, па све до издаје. На вешала су, поред разбојника и убица, ишли и људи који су пустили рибу из суседовог рибњака — да би му напакостили, па чак и деца ухањена у крађи.

Било је то сурово доба: понекад је вешано 20 преступника одједном, а људи су се данима унапред спремали да гледају овакве „спектакле“.

Маргарета устијаје из мртвих!

Био је топао пролећни дан и жег је осушила прла Маргаретине родбине. Пролазећи кроз село Пеппер Мил, поворка се зауставила пред друском механом. Кола са ковчегом су остала напољу, а рођаци су заузели каупе за столовима. Осећали су се страшно важним јер су били у центру пажње кафанских доколичара којима су морали потанко да приповедају како је протекло погубљење.

У том тренутку споља се зачуше гласови:

— Кажем ти да се поклопац покренуо! Видео сам својим очима!

— Отвори сандук ако смеш и увери се да се вараш. Из мртвих још нико

није устао, нарочито ако је пре тога висно о конопцу!

Један човек се гунђајући попе на кола. Привучени препирком, гости изађоше из механе, баш у тренутку када је човек с напором дизао поклопац са мртвачког сандука. Неколико секунди остао је укочен, зурећи у ковчег, а затим је с криком скочио с кола.

— Она се миче! — викао је — Маргарета устаје из мртвих!

Сви су побегли плавом без обзира. Кроз неколико тренутака, на ледини испред опустеле механе остао је само коњ који је наставио да мирно чупка ретке влати траве и један гост који није успео да побегне с осталима. Гомила уплашених људи оборила га је на под механе и просто прегазила.

Био је то путујући берберин и видар који је најзад успео да се постави на ноге и изађе напоље. Његово изненађење је било огромно кад је видео како у мртвачком сандуку, чији је поклопац лежао на земљи — седи Маргарета Диксон.

Сналажљиви берберин

Берберин је вероватно био храбрији или мудрији од осталих: уместо да побегне, пружио је помоћ несрећној жени. Вратио се у механу, насуо добру чашу вискија и пожурио назад до кола.

Маргарета је седела придржавајући се једном руком за ивицу сандука. Другу је принела грлу. Кроз њене раширене прсте берберин је могао да види кр-

вав траг који је оставио целатов конопцац. Седела је затворених очију и од бола клатила главом лево-десно.

Попевши се на кола, берберин је усуо неколико капи вискија у женина уста, а затим, када се загрцнула, присилио је да прогута и остатак течности. У том тренутку на ледину испред механе почели су да се враћају први, најхрабрији гости. Они су му помогли да несрећницу извади из сандука и пренесе у механу.

Тек тада се берберин дао на посао. Вештим потезом бријача пустио је Маргарети крв из руке да би је повратио; то је, уосталом, био један од најпопуларнијих начина лечења, још од средњег века. Затим је преврио врат несрећне жене, на течен и модар од подливене крви. Најзад је Маргарета Диксон отворила очи и погледала око себе. Била је исцрпљена, слаба, али жива.

На основу шкотског закона из тога доба Маргарета Диксон није могла бити поново погубљена. Суд је стао на становиште да је одговарала за свој злочин, да је осуђена на смрт и да је, најзад, обешена. И ту жицац је био истог мишљења, јер није смео да се одупре јавном мињењу које је захтевало милост за нападну жену. Али се зато сав његов гнев сручио на главу неспретног целата. Тужилац је подигао оптужницу против шерифа зато што није водио рачуна коме поверава тако одговоран посао као што је извршење смртне казне. Оптужио је и

ЦЕЛАТУ

— Нисам крива, чујете ли!
— викала ја Маргарета Диксон . Људи окупљени око вешала зажагори-ли су на њене речи. Нису јој веровали.

целата да је забушавао на послу!

Наравно, обе тужбе су пале у воду. У то време, када је масовно извршавање смртних казни било свакодневна појава, многи целати су били праве незналице. Жртве које су они слали у смрт умирали би болно и дуго, или би чак остајале полузадављене, или живе — ако би их родбина брзо скинула са вешала. Тако је смртну казну преживела Маргарета Диксон, али и многи други.

Ирци су, на пример, били познати као „аљкави“ целати. Иако су од смакнућа увек правили спектакл и обличили необична одела, стављали страшне маске на лице и вештачке грбе на леђа, посао за који су примили плату — нису умели добро да обаве.

Несрећни Махони

Захваљујући томе остао је жив и неки Махони из Коноута у Ирској. Целату се тога дана журило више него обично. Пријатељи су Махонија брзо скинули са вешала и положили га у већ припремљени ковчег. Кола са мртвачким сандуком још се нису ни удаљила од вешала, а несрећник је дошао себи. Схвативши да је жив, усправио се у колима и почео да дозива пријатеље. Један од њих, из страха да се целат не врати, ударио га је по глави. Имао је на-

меру само да га ућутка, али од тог ударца Махони је — остао на месту мртав.

Као и у случају Маргарете Диксон, и овог пута суд се нашао у недоумици. Питање је било заиста тешко: да ли је човек који је ударио Махонија по глави убица или не. Најзад је неспретни пријатељ убијеног ослобођен — суд је сматрао да је Махони у грешку вешања био већ законски мртав, па је према томе убица само допринео извршењу пресуде!

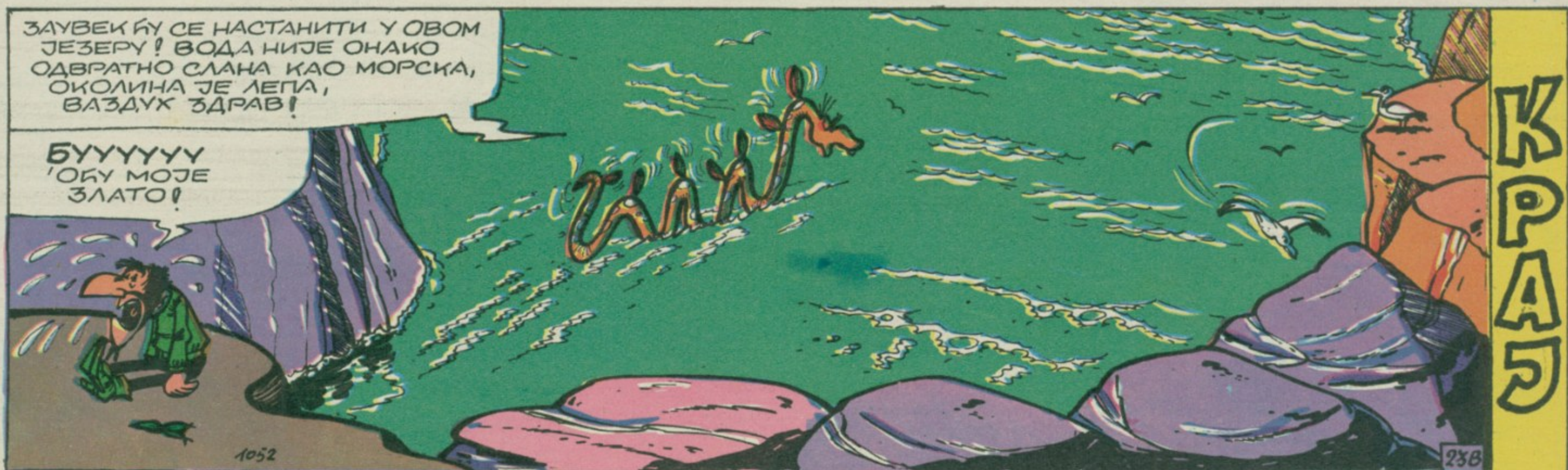
Судови више нису имали овакве проблеме када је средином XIX века Виљем Марвуд усавршио извршење смртне казне. Он је први применио вешање које

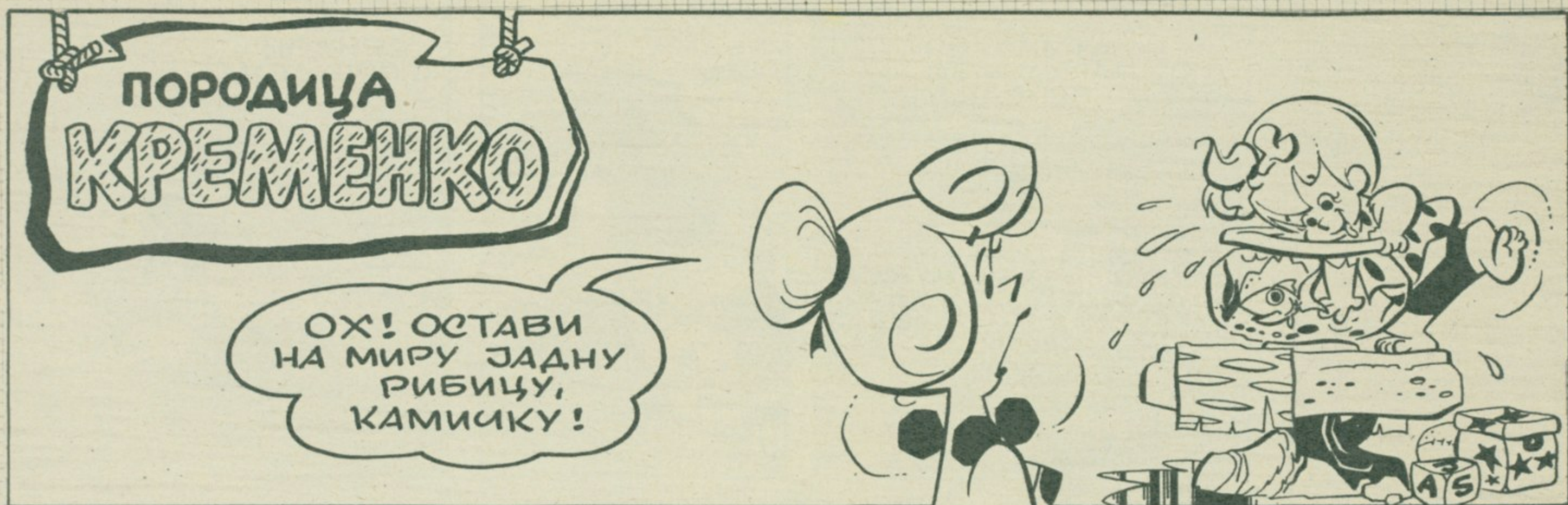
жртви доми кичму и изазива скоро тренутну смрт. Његова метода, комбинована са новим типовима чворова на целатској омчи, усвојена је у свим земљама које су извршавале смртну казну на овај начин.

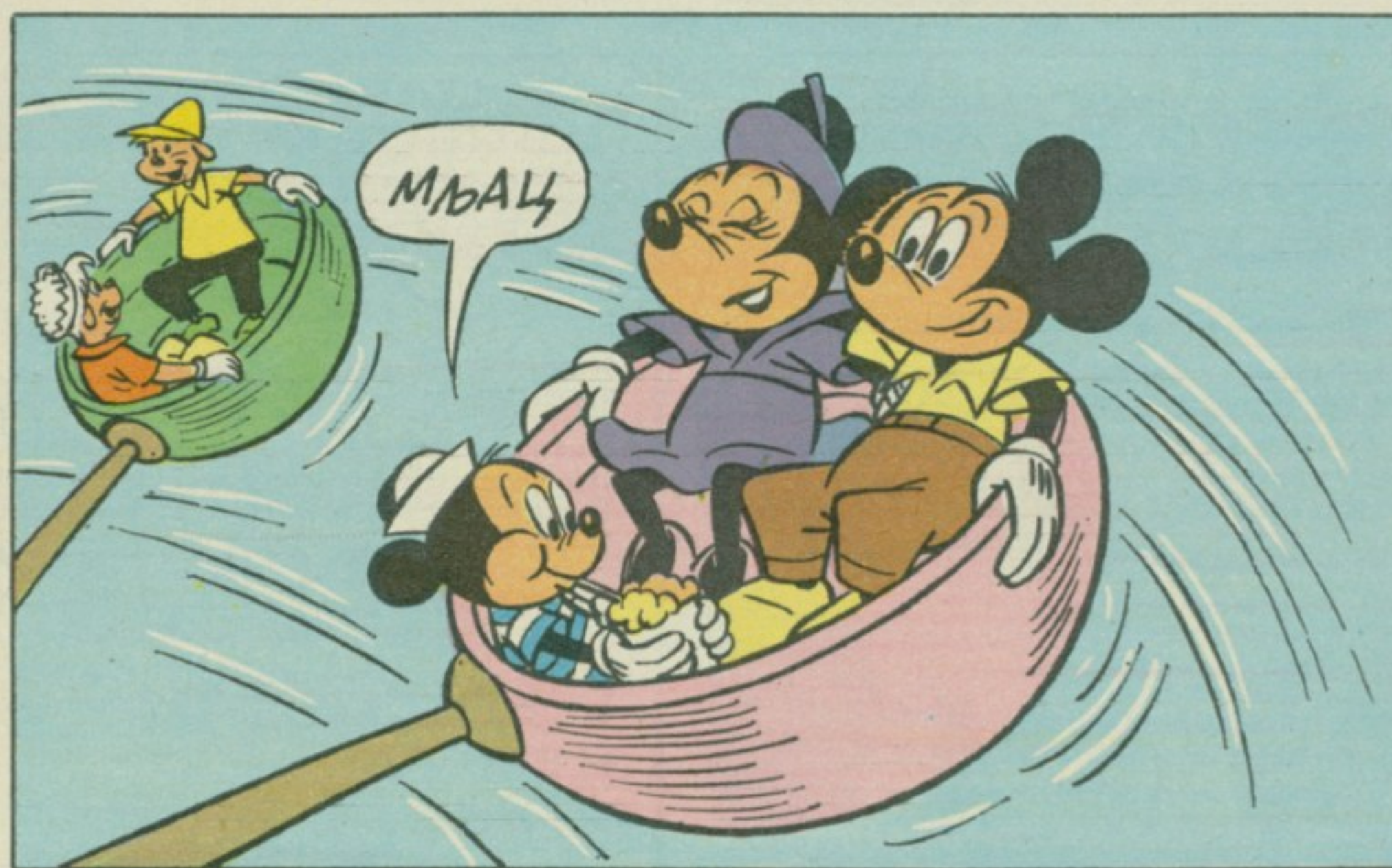
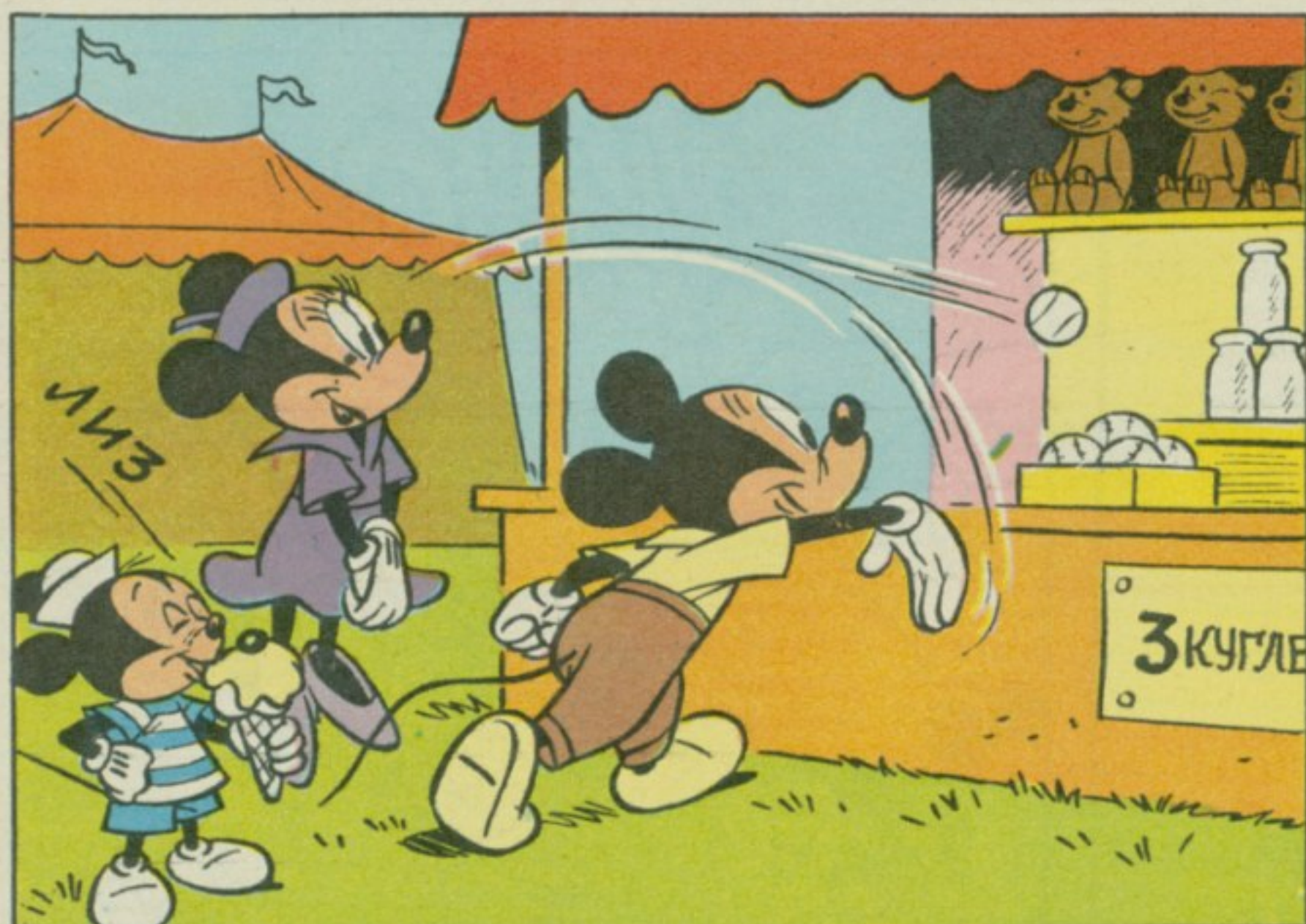
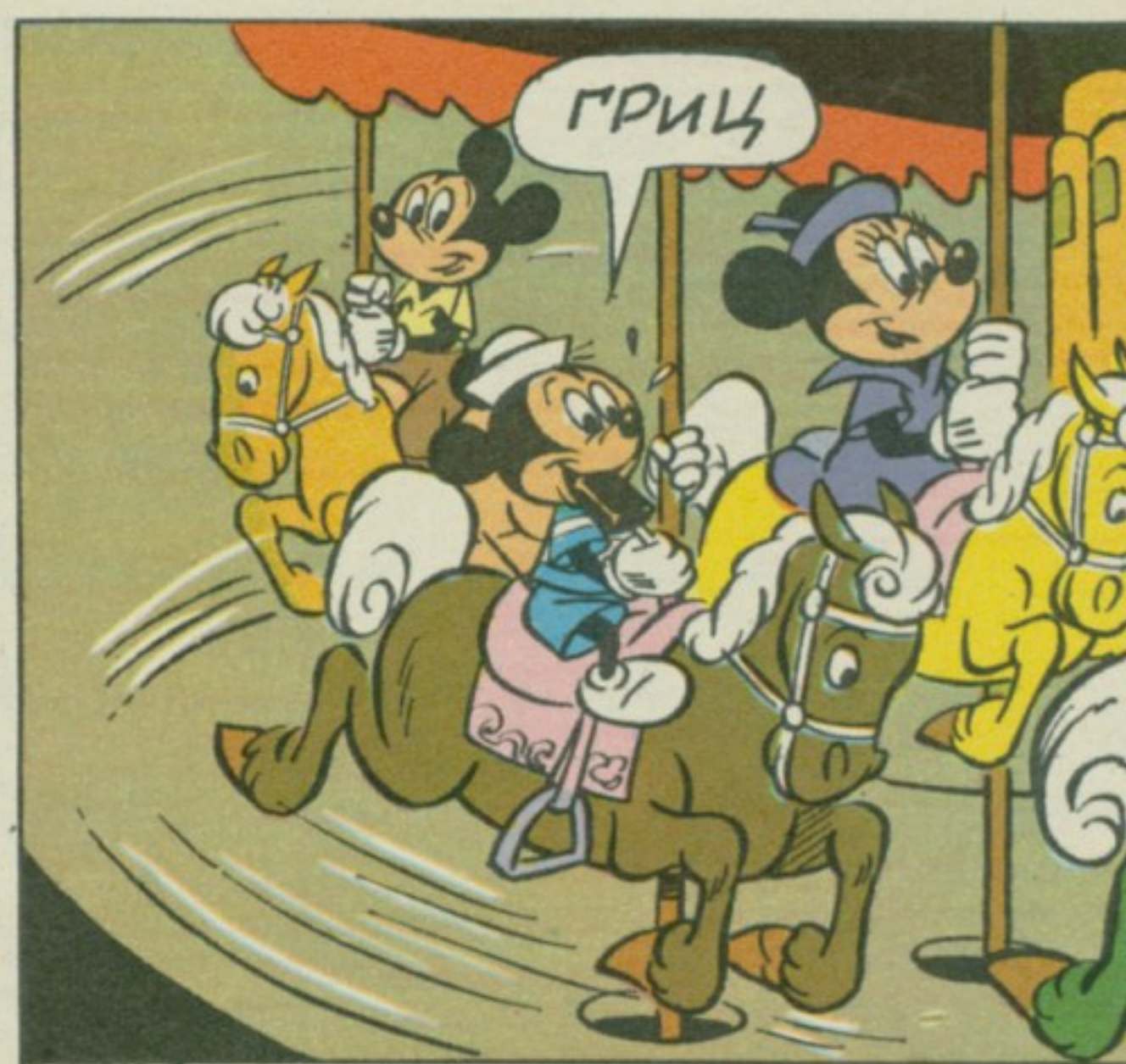
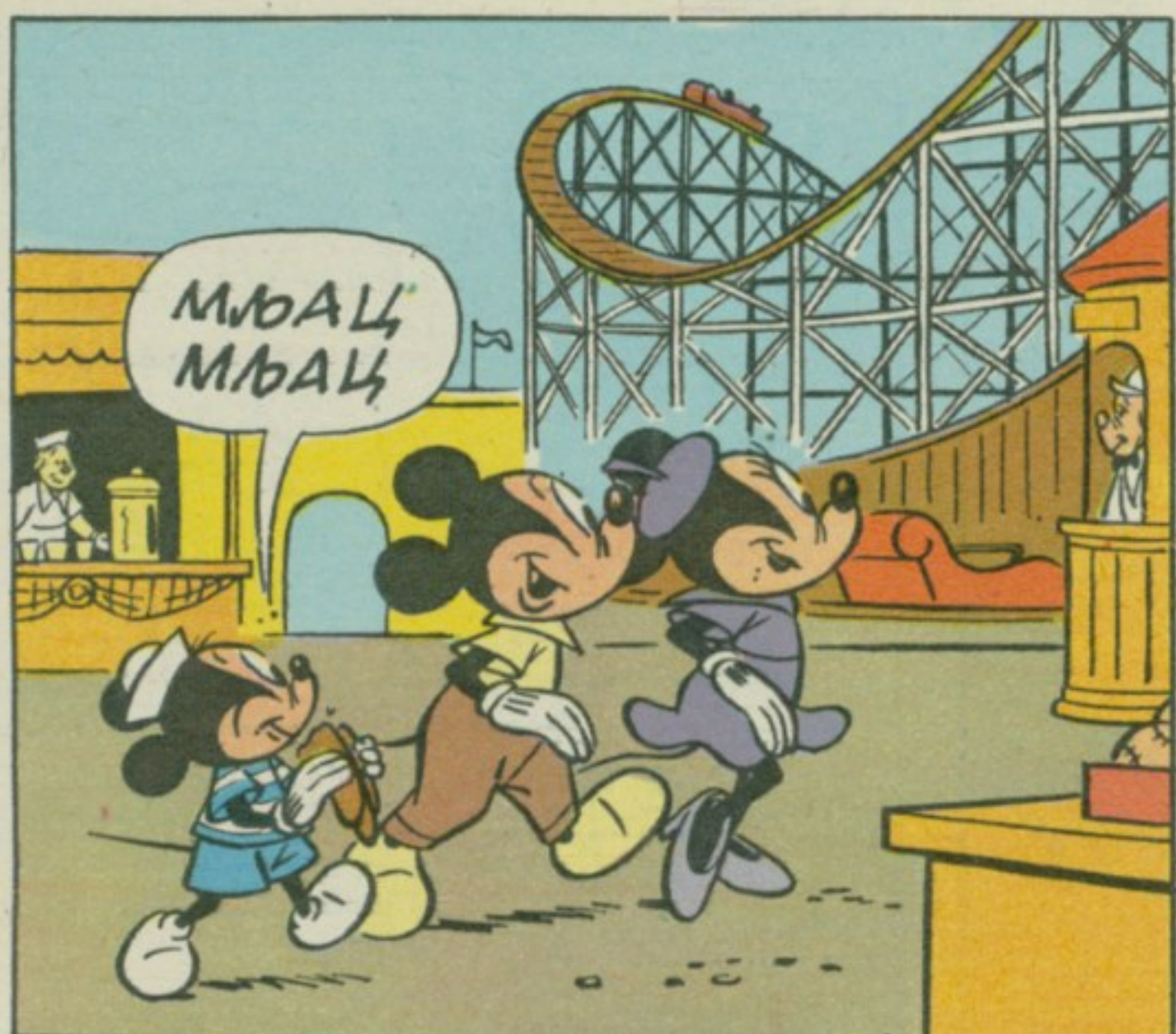
Д. В.

У ЧЕЉУСТИМА ЗМАЈА

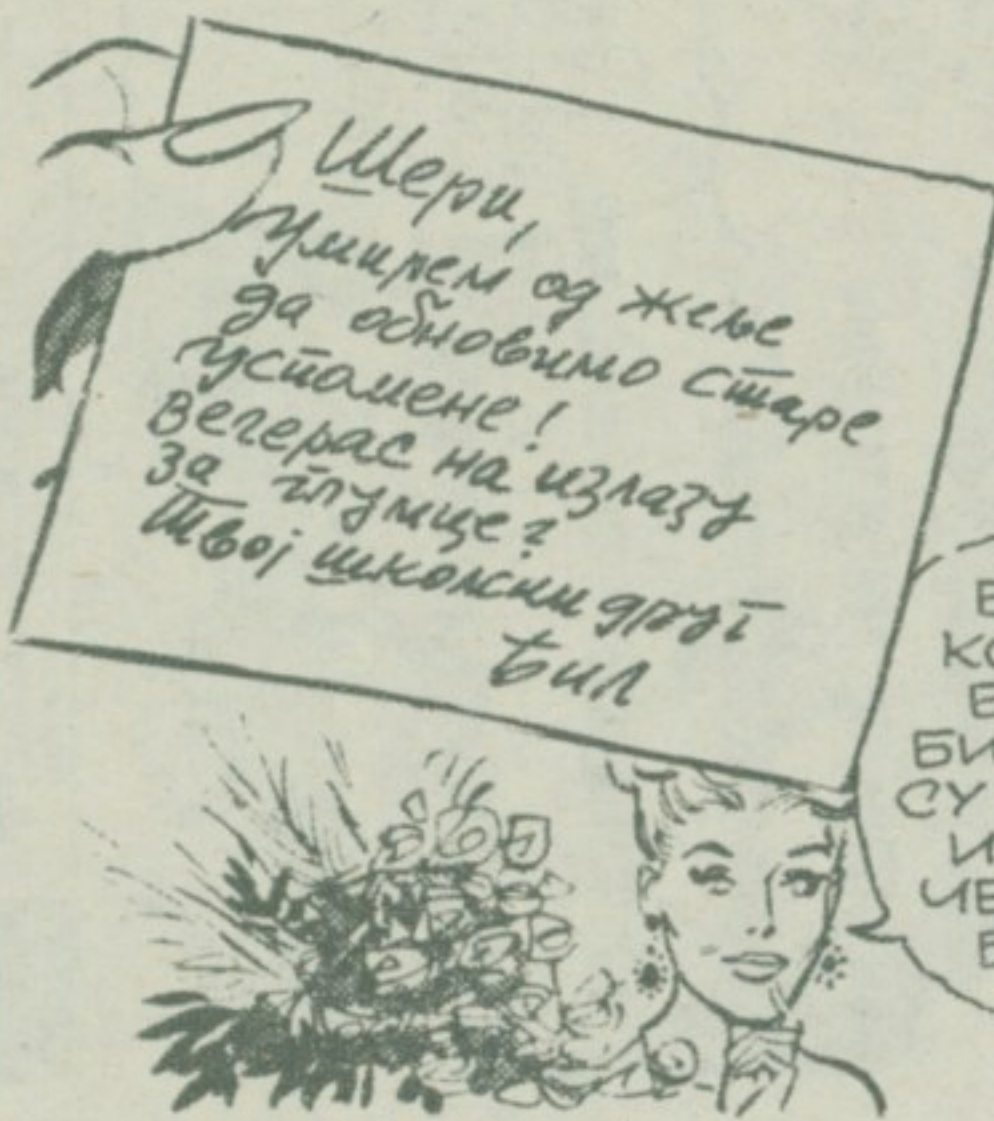

ЗАЉУБЉЕНИ ПРОВАЛНИК

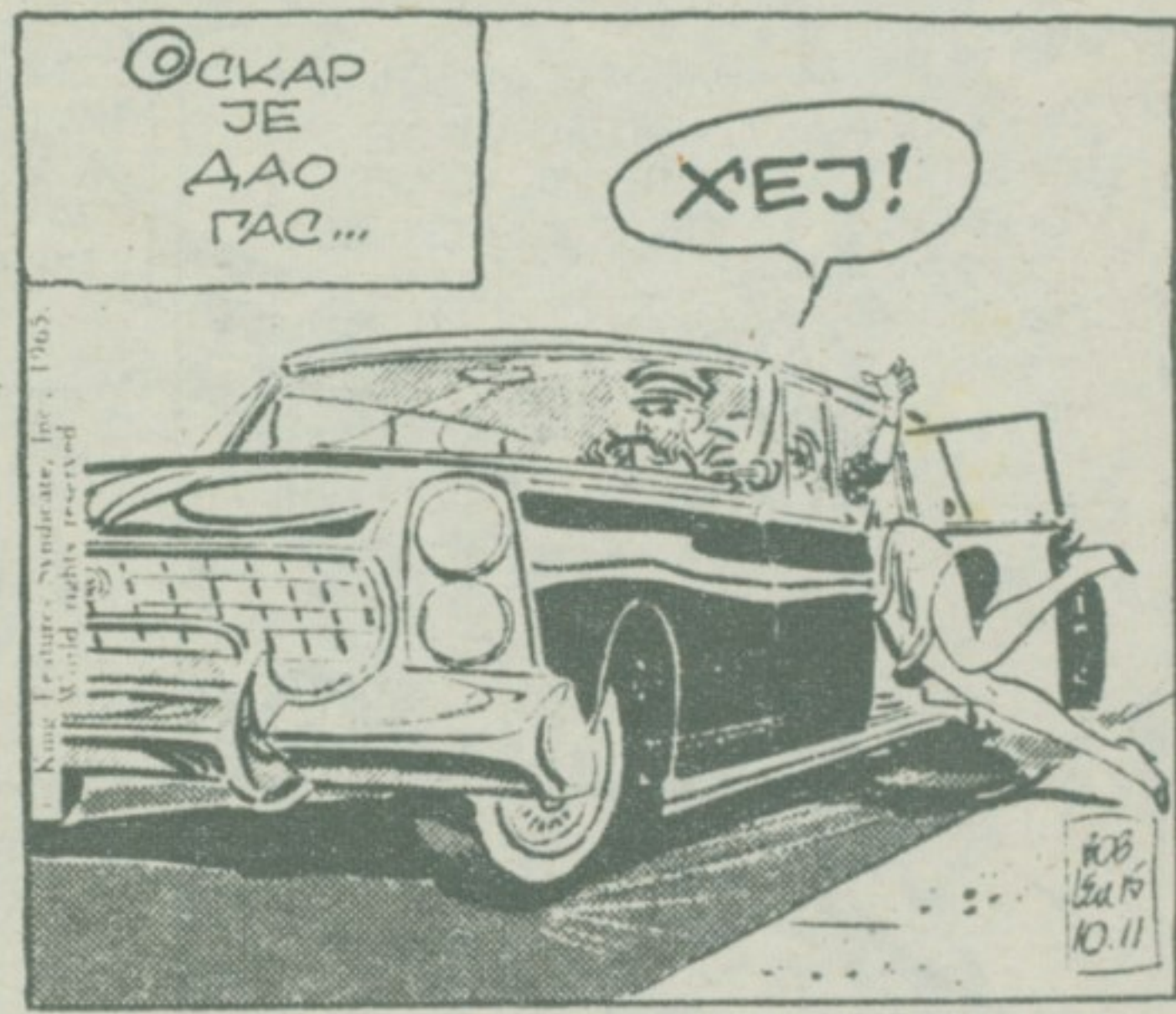

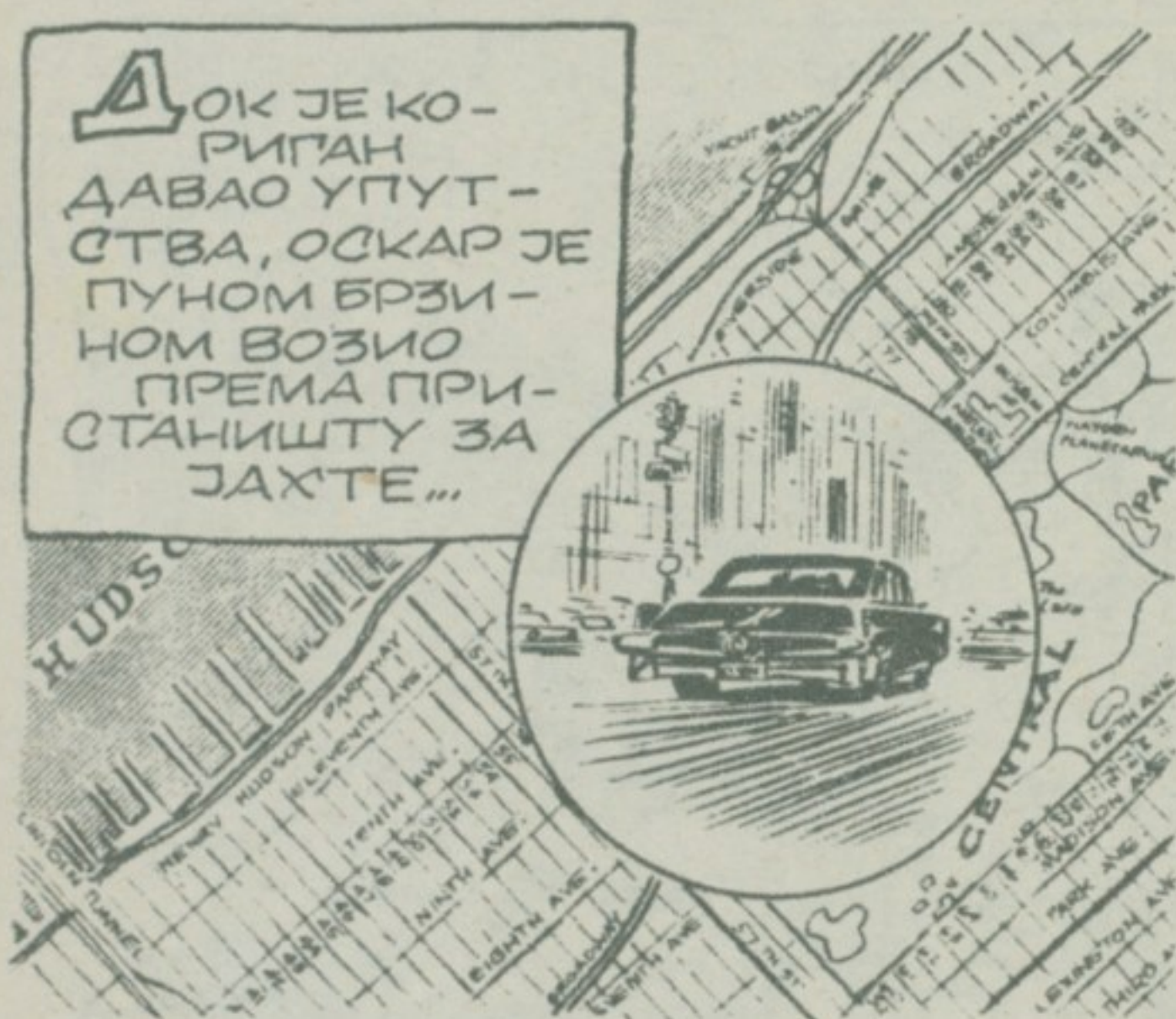

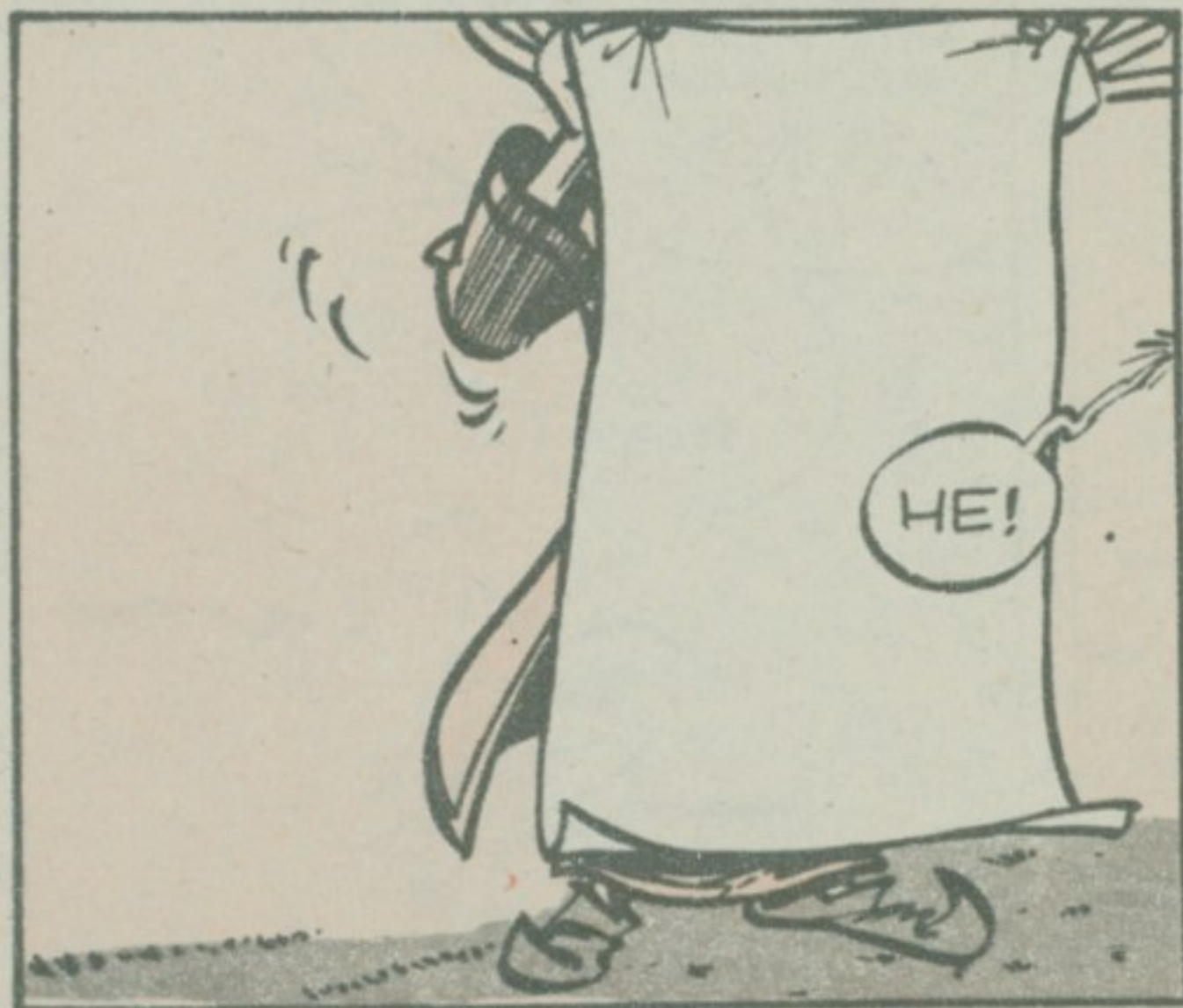

ИЗЛЕТ У ПУСТИЊУ

ОНДА СМО СЕ ДОГОВО-
РИЛИ! ЧЕКАЈУ ВАС
КРОЗ ЧЕТВРТ САТА
ИЗА ПАЛАТЕ! ИДЕМ
ДА СПРЕМИМ
ХРАНУ...

У УТОВОРЕНО ВРЕМЕ...
ПОНЕО САМ КИШО-
БРАН... ЗА СВАКИ СЛУ-
ЧАЈ!

ИМАТЕ ПРАВО... ТА-
МО БАШ НЕМА НИКОГ
ДРВЕЊА... МОЖЕ ВАМ
ПОСЛУЖИТИ К'О СУН-
ЦОБРАН!

ПОГЛЕДАЈТЕ САМО ЋАКО-
НИЈЕ КОЈИМА ЋЕТЕ СЕ СЛА-
ДИТИ: СЛАНИ БАДЕ-
МИ, УСОЉЕНЕ
ХАРИНГЕ, СУВА
СЛАНА
ПРШУ-
ТА...

А ЗАШТО НЕМА-
МО ТРИ
КАМИЛЕ КАД
СМО ТРОЈИ-
ЦА?

ГДЕ ИМА МЕСТА
ЗА ДВОЈИЦУ
БИЊЕ И ЗА
ТРОЈИ-
ЦУ!

А
КУДА
ИДЕМО?

У
ПУСТИЊУ...
ЖИВОПИСНО
ЈЕ ТАМО...
ТОЛИКО
ЧИСТ
ПЕСКА!

У ПУСТИЊУ? ЗАР НИЈЕ
ОПАСНО? У ПУСТИЊИ
МОЖЕ ДА СЕ ОЖЕДНИ!

ЈА
СЕ БОЈИМ
ЖЕЊИ!
НЕ ВОЛИМ
ЖЕЊ!
ЖЕЊ ЈЕ
СТРА-
ШНА...

ТЕК
ЋЕШ
ДА ВИ-
ДИШ!

ЖЕЊ ЈЕ СТРАШНИЈА
ОД ГЛАДИ! КАД ЈЕ
ЧОВЕК ЖЕДАН А
НЕМА ШТА ДА ПИ-
ЈЕ... НИЧИМ ЖЕЊ
НЕ МОЖЕ
ДА УГА-
СИ!

ТАЧНО,
ПОСПОДАРУ!
ТО СТЕ МУДРО
КАЗАЛИ!

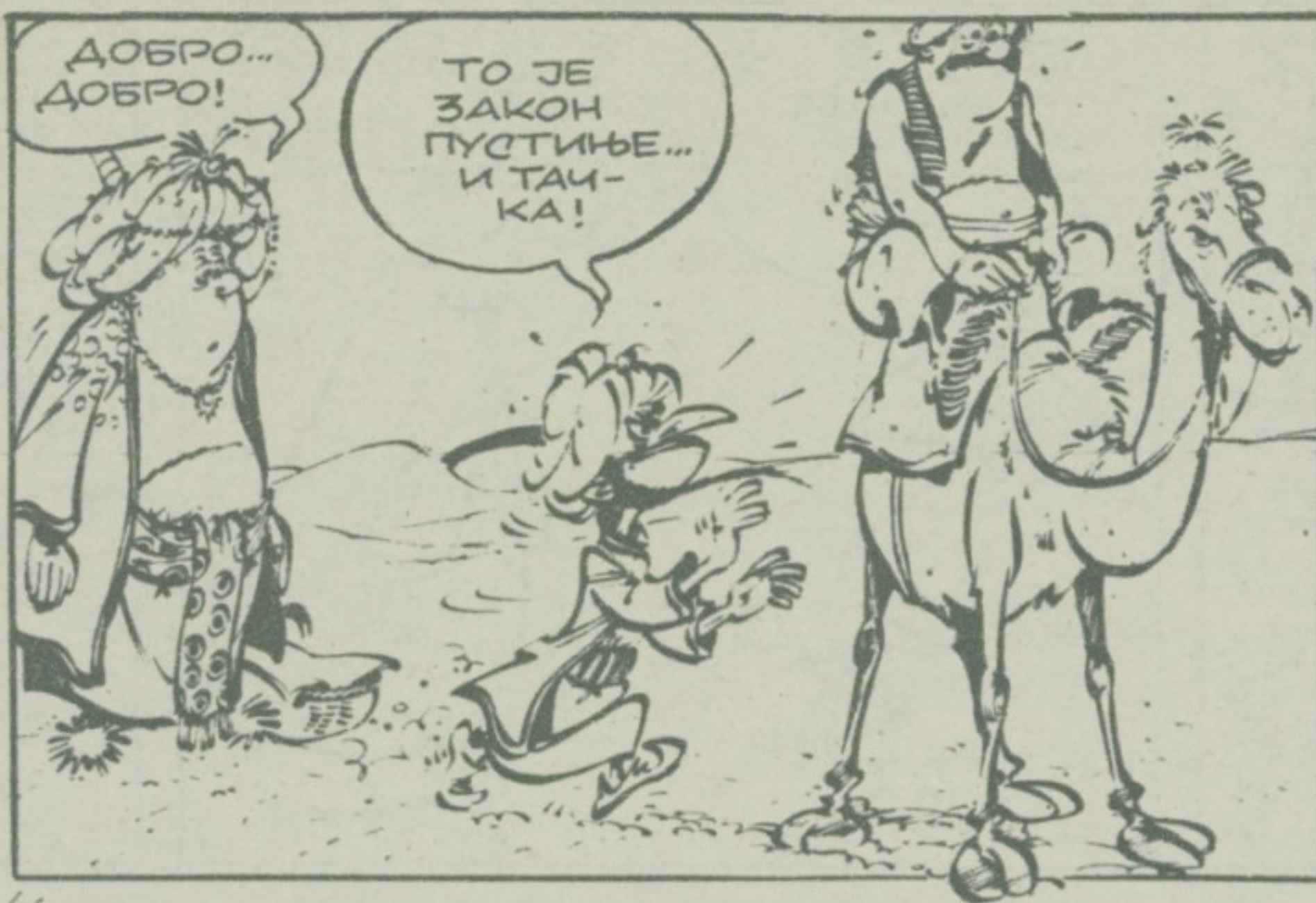
ОВО
МЕСТАШЋЕ
МИ СЕ СВИЊА!
АЛИ, АКО ВИ
ЖЕЛИТЕ ДА
ИДЕМО
ЈОШ
ДАЉЕ...

НЕ!
ДОБРО
ЈЕ И
ОВАЈ!

ОХ! СИГУРНО ЋЕТЕ СЕ СМЕЈАТИ МОЈОЈ
ЗАБОРАВНОСТИ! ЗАБОРАВИО САМ ДА
ПОНЕСЕМ НЕШТО ЗА ПИЊЕ!

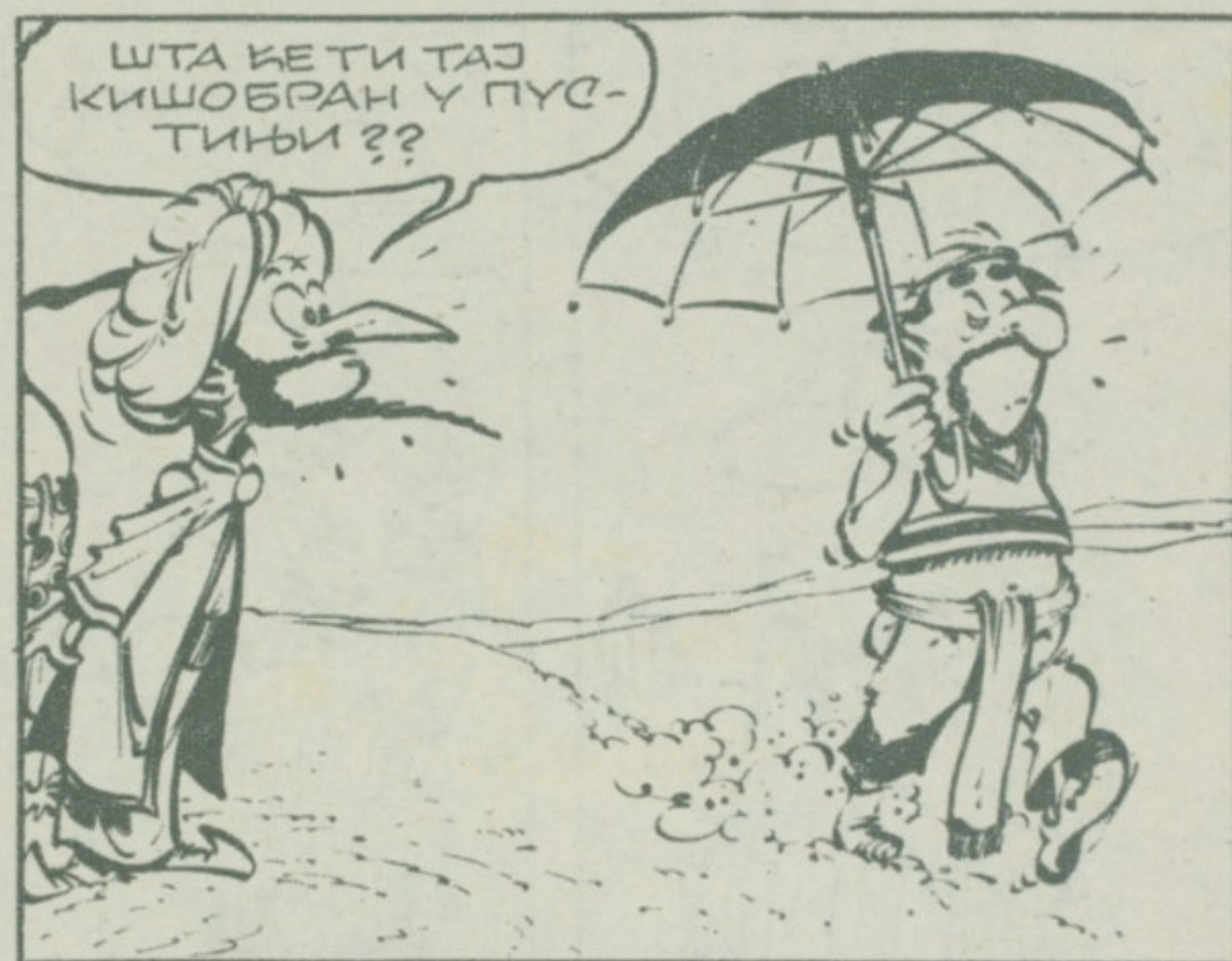

СКИД СОЛО

СКИД СОЛО ЈЕ ЗАБРИНУТ. ЊЕГОВ ПРИЈАТЕЉ И МЕХАНИЧАР СЕНДИ ПРИЈАВНО ПА ЈЕ ДА НА ТЕШКОМ РЕЛИЈУ КРОЗ СЕВЕРНУ ЕНГЛЕСКУ ВОЗИ КОЛА ЛОРДА ФЕРЛИЈА...

ВЕРУЈЕМ! САМО КАЖУ ДА ЈЕ ВЕОМА НЕЗГОДАН ЧОВЕК!

СТВАРНО!

СЈАЈНА КОЛА! МНОГО ПРИЈАТНИЈА ОД ЛОРДОВЕ ЛИМУЗИНЕ!

АХА! СТИГЛИ СТЕ! САМО... ЈА САМ СТРАШНО ЗАУЗЕТ... ПОСЛОВИ, ЗНАТЕ!

ХВАЛА ВАМ!

ПА НЕ МИСЛИ, ВАЉДА, ДА ОВО ВОЗИМ НА РЕЛИЈУ!

БОЈИМ СЕ ДА СЕ НЕ УВАЛИМО У КАКВУ НЕВОЉУ!

ОВАЈ КАО ДА ЈЕ КРЕЊУО НА СВАДБУ!

ХЕЈ! ГДЕ ТИ ЈЕ ЛИВРЕЈИСАНИ ШОФЕР?

ИМАШ ЛИ У ТИМ КОЛИМА И ПЕРСИЈСКИ ТЕПИХ?

СКИД НИЈЕ БИО ЗАДОВОЉАН ШТО ЈЕ НАРЕЛИ ПОЩАД У СКУПОЈ ЛИМУЗИНИ... А НИЈЕ ТЕШКО ЗАМИСЛИТИ КОЛИКО ЈЕ ЛОРД БИО БЕДАН КАД ЈЕ ЗА ТО ЧУО...

ЈА... ИЗВИЊАВАМ СЕ... НИСАМ ЗНАО...

ОНАКВА КОЛА НА РЕЛИЈУ! КУНЕМ СЕ... АКО ИХ ОШТЕТИ... НАТЕРАЌУ ГА ДА ИХ ПЛАТИ ДО ПОСЛЕДЊЕ ПАРЕ!

ЗА ТО ВРЕМЕ СКИДУ СЕ ВРАЋАЛО РАСПОЛОЖЕЊЕ...

ТОЛИКО СУ БРЗА ДА НА ОВОЈ ЕТАПИ МОРАМ ДА ИХ КОЧИМ!

КАКВА МАШИНА! МОТОР ЈОЈ ПРОСТО ПРЕДЕ... КАО НАЈУМИЉАТИЈА МАЧКА!

АМОРТИЗЕРИ СУ ИЗВРСНИ! КАО ДА КОЛА ПЛОВЕ ПО ВОДИ!

КАДА ЈЕ НАИШЛА ТЕШКА ДЕОНИЦА...

КАКО ГРАБИ УЗБРАО!

НИ БЛАТЊАВ ТЕРЕН НИЈЕ БИО ПРЕПРЕКА...

ТОЧКОВИ ОДЛИЧНО, ХВАТАЈУ СЕНДИ!

АЛИ, НА ЈЕДНОМ ОД КОНТРОЛНИХ ПУНКТОВА...

ОДЛИЧНО! ЗАДАД НИЈЕ ДАН ПОЕН НИСТЕ ИЗГУБИЛИ!

ТЕЛЕГРАМ ЗА МИСТЕР СОЛА!

ДАЌУ МУ ГА!

СЕНДИ ЈЕ ОТВОРИО ТЕЛЕГРАМ ТЕК ПОШТО СУ НАСТАВИЛИ ПУТ...

ШТА ЈЕ, СЕНДИ!

ПА... НИШТА НАРОЧИТО... ЛОРД ФЕРЛИ НАМ... ЖЕЛИ УСПЕХ!

СЕНДИ СЕ НИЈЕ УСУДИО ДА КАЖЕ ИСТИНУ...

ИЗ ЕТАПЕ У ЕТАПУ ВОЗАЧИ СУ ПОСТАЈАЛИ СВЕ УМОРНИЈИ. СВИ... ИЗУЗЕВ СКИДА!

МЕЊАЧ ЈЕ ИЗВРСТАН... КАО ДА КЛИЗИ ПО СВИЛИ!

ИСКЉУЧИ ПРЕЈАЊЕ, СЕНДИ... ДА СЕ НЕ УСПАВАМ ОД ТОПЛОТЕ!

У ЗОРУ, НА ДЕОНИЦИ КРОЗ ШУМУ...

ПАЗИ,
СКИДЕ!
НЕКА
КОЛА СУ
СЕ ИСПРЕЧИ-
ЛА НА
ПУТУ!

СКИДАЈ ЈЕ ПРЕОСТАЛО САМО ЈЕДНО...

ДА СМО УДАРИЛИ У
КОЛА... УСМРТИЛИ БИСМО
ЧОВЕКА! РАДИЈЕ
ЊУ ДА
УНИШТИМ
ДРВО!

ТО ЈЕ ПРЕД-
НОСТ ВЕЛИКИХ И
ЈАКИХ КОЛА! ОВАК-
ВЕ „СУДАРЕ“ И НЕ
ОСЕТЕ!

МЕЂУТИМ, МАЛА КОЛА КОЈА СУ ПОШЛА
СКИДОВИМ ПРИМЕРОМ НИСУ ТАКО ДОБРО
ПРОШЛА...

ОХ... САМО ДА НАС
СРЕЊА И ДАЊЕ ПОСЛУЖИ! ПРОСТО
НЕ СМЕМ ДА ЗАМИСЛИМ ШТА ЋЕ
СЕ ДОГОДИТИ АКО СКИД
НАЛЕТИ НА НЕКУ
ОЗБИЉНУ ПРЕПРЕ-
КУ! КО БИ ПЛАТИО...

ТОГ ДАНА, НАМРГОВЕНИ ФЕРЛИ ОЧЕКИВАО ЈЕ...

ДОСАД НЕМА
КОЛА БЕЗ КАЗ-
НЕНИХ ПОЕНА...
И СВА СУ ОШ-
ТЕЊЕНА!

МЕНЕ ОВАЈ РЕЛИ
КОШТА ЖИВА-
ЦА... А СОЛА ЋЕ
КОШТАТИ БРАО
НОВЦА!

ЦИЉ

АЛИ...

ЕВО И СКИДА!
ПОГЛЕДАЈТЕ... КО-
ЛА МУ СИЈАЈУ
КАО ДА СУ
НОВА!

НИ
ОПРЕБО-
ТИНЕ!

КАКО СТЕ
УСПЕЛИ...
ЧАК ДА ИХ
И НЕ УПР-
ЉАТЕ!

ПРОСТО! СКИД
ЈЕ ВОЗИО ТОЛИКО
ДОБРО ДА НАМ
ЈЕ ПРЕОСТАЛО
ВРЕМЕНА...

...ДА СТАНЕ-
МО КРАЈ ЈЕДНОГ
ПОТОКА И ОПЕ-
РЕМО КОЛА!

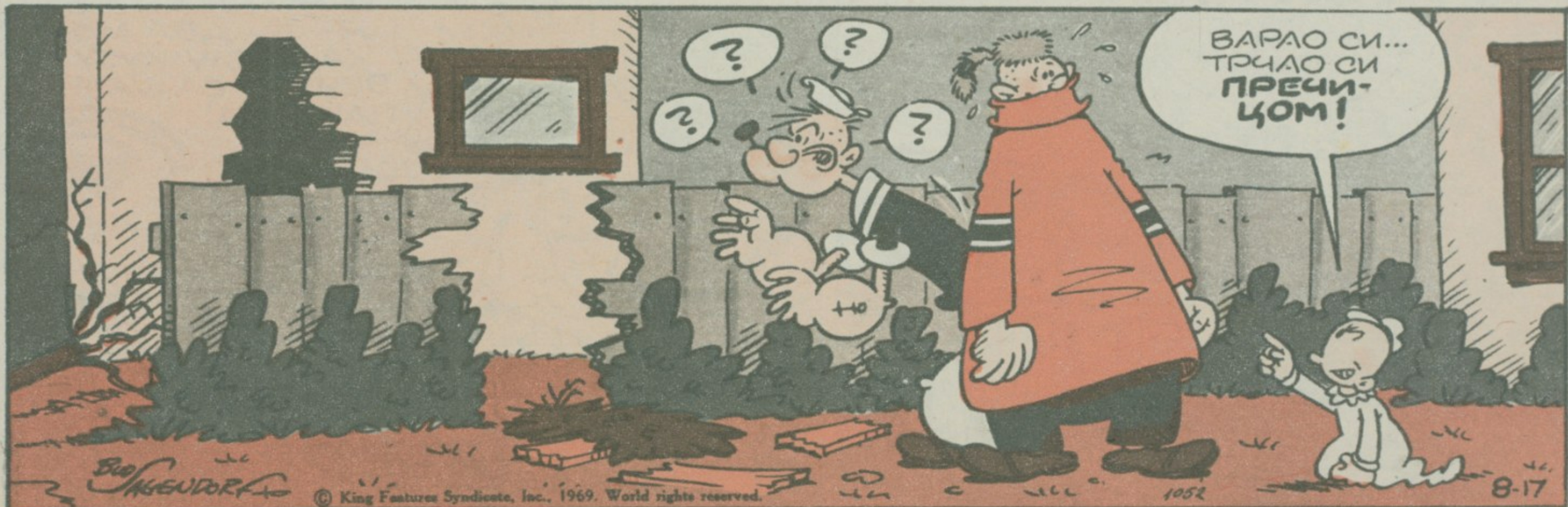

ФЕРЛИ,
ЧЕСТИТА-
МО! ТО ЈЕ
И ВАШ
УСПЕХ!

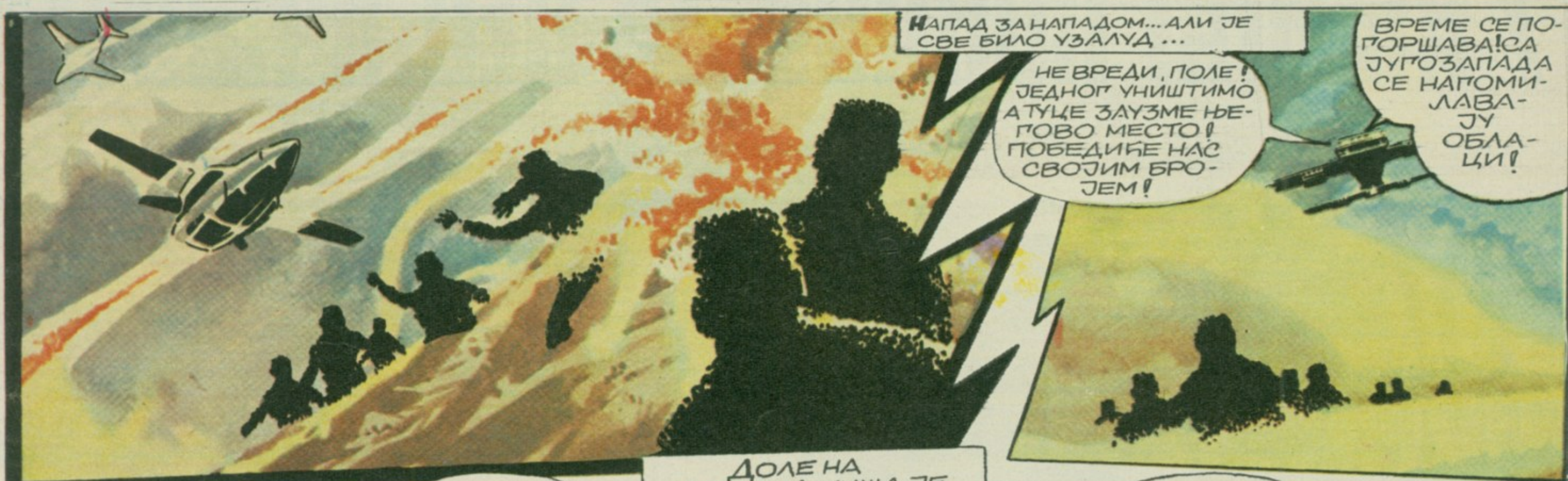
СЈАЈНА
ИДЕЈА!
ЛИМУЗИ-
НОМ
НА РЕЛИ!

СТВАРНО ТАКО МИС-
ЛИТЕ? ДОООБРО! ОН-
ДА ОВА ДВА МОМ-
КА ЗАСЛУЖУЈУ
ВЕЧЕРУ СА ШАМ-
ПАЊЦЕМ!

КРАЈ

НУЛА Х**** ЦРНА ИНВАЗИЈА

НАПАД ЗА НАПАДОМ... АЛИ ЈЕ СВЕ БИЛО УЗАЛУД...

НЕ ВРЕДИ, ПОЛЕ! ЈЕДНОГ УНИШТИМО АТУЦЕ ЗАУЗМЕ ЊЕГОВО МЕСТО! ПОБЕДИЋЕ НАС СВОЈИМ БРО-ЖЕМ!

ВРЕМЕ СЕ ПО-ГОРШАВА! СА ЈУГОЗАПАДА СЕ НАПОМИ-ЛВА-ЈУ ОБЛА-ЦИ!

ПОЧЕЛА ЈЕ КИША... АКО СЕ ЈОШ ВИДЉИВОСТ СМА-ЊИ...

КУТИ, БРЕДЕ! ДОЛЕ СЕ НЕШ-ТО ДОГА-ЂА!

ДОЛЕ НА ЗЕМЉИ КИША ЈЕ НАПАЛАЛА ЗЕМЉУ...

ОНЕ ФИГУРЕ... МЕЊАЈУ БОЈУ! ПОСТА-ЈУ БЕЛЕ!

ОК, НЕ... НЕ!

СНАГОМ ЛУДАКА РОКЕР СЕ ОСЛОБОДИО...

ДАВЕ СЕ! МОЈИ МОЛЕ-КУЛИ СЕ ДАВЕ!

НЕ БУДИТЕ ИДИОТ! ВРА-ТА...

ВРИСАК... А ЗАТИМ ТИШИНА, ПОСЛЕ ЈЕДНОГ ЧАСА...

ПА, ДОКТО-РЕ? ЈЕ ЛИ РОКЕР БИО У ПРА-ВУ?

ДА! МОЛЕКУ-ЛИ СУ МРТВИ... НЕМА СУМЊЕ... ПОТПУНО НАТОПЉЕНИ ВОДОМ!

АААААААХ!

ПОШТО НА МЕСЕ-ЦУ НЕМА АТМОСФЕ-РЕ, РОКЕР НИЈЕ МО-ГАО ДА ИСПИТА РЕАК-ЦИЈЕ МОЛЕКУЛА У ЗЕМЉИНИМ УСЛОВИ-МА...

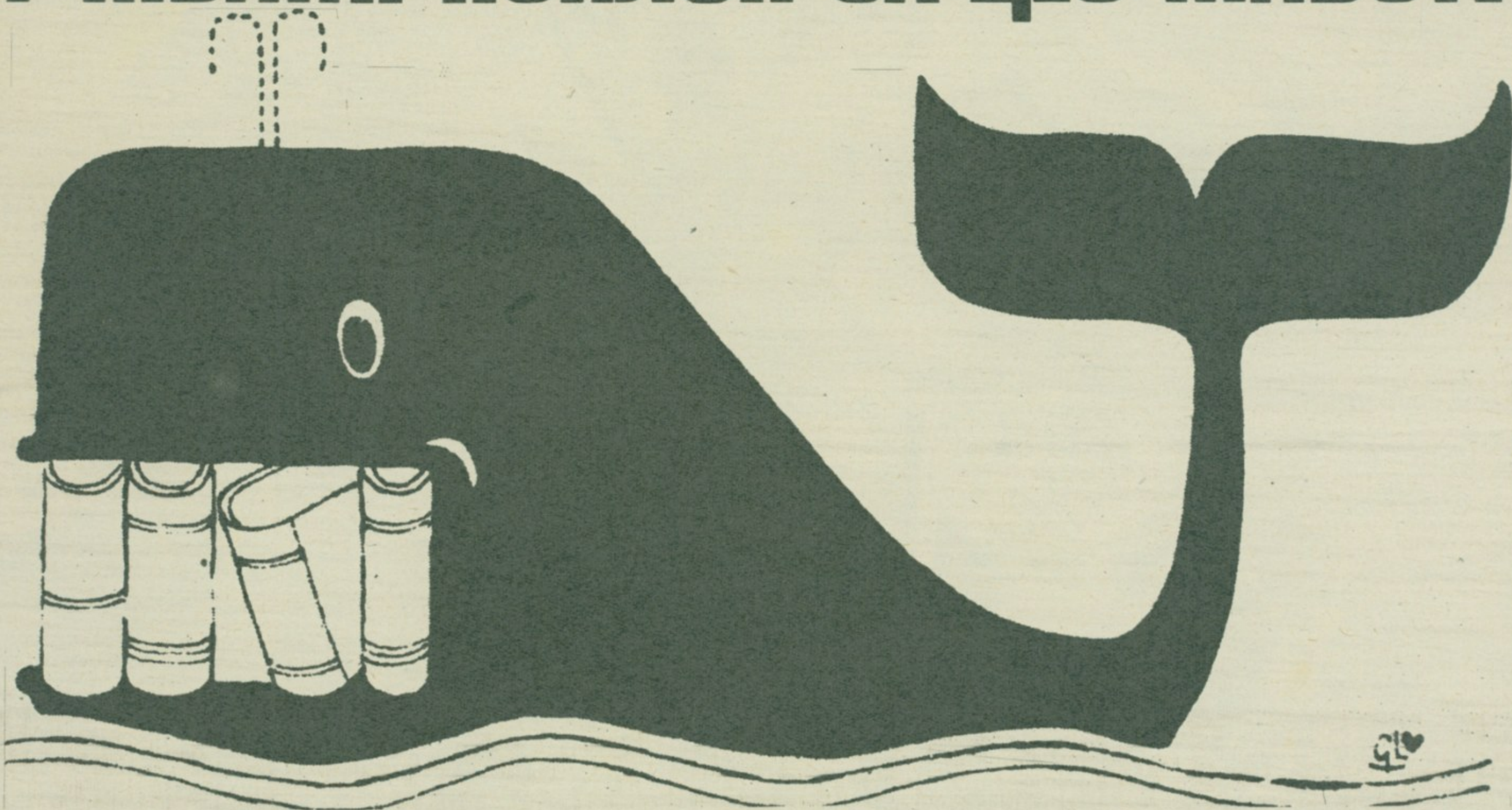
ЈЕДИНА СЛАБА ТАЧКА... И ОН ЈЕ НИЈЕ МОГАО ПРЕДВИ-ДЕ-ТИ!

ТАКО! И СВАЈЕ СРЕЋА ШТО СЕ ТАКО ДО-ГОДИ-ЛО!

КРАЈ ЕПИЗОДЕ!

7 КЊИГА! ПОКЛОН ЗА ЦЕО ЖИВОТ!

ИЛУСТРОВАНА ЕНЦИКЛОПЕДИЈА ЖИВОТИЊСКОГ ЦАРСТВА

350 ДИН. ЈЕВТИНИЈА ЗА ЧИТАОЦЕ »ПОЛИТИКИНОГ ЗАБАВНИКА«

1 Попуните приложену наруџбеницу и оверите је. Поштар ће вам донети изванредан поклон који се купује једном у животу, а који остаје и унуцима: седам ненадмашних књига, **ИЛУСТРОВАНА ЕНЦИКЛОПЕДИЈА ЖИВОТИЊСКОГ ЦАРСТВА.**

2 Ако поштару кад вам донесе књиге плаћате у готовом, добићете их за 35.000 ст. дин. јевтиније него кад бисте купили у књижари. Ако купујете књиге на рате, платићете их за 18.480 ст. дин. мање него у књижари.

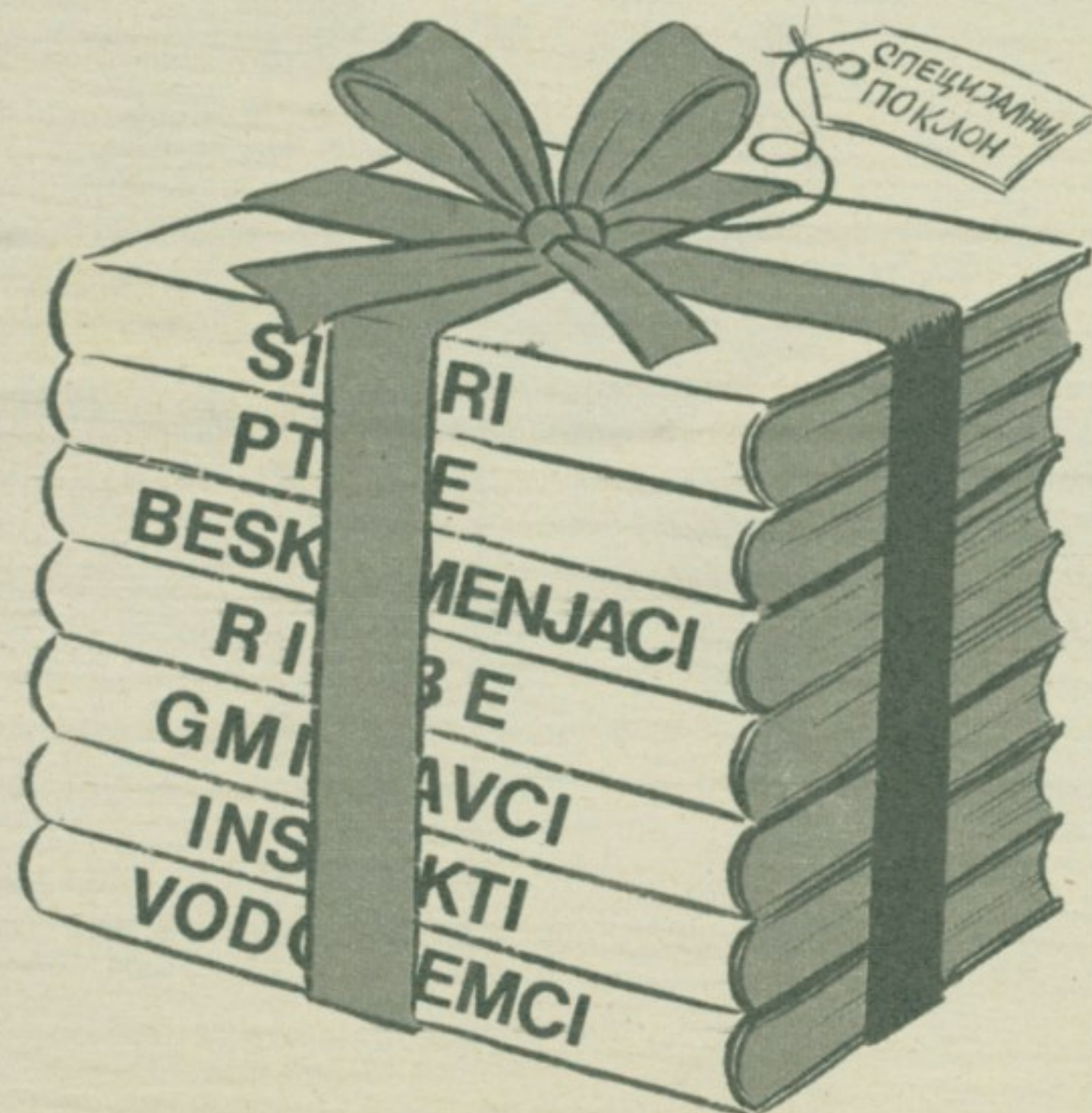

3 Ово луксузно дело има преко 2000 страна са 1800 фотографија, од тога преко 900 у боји, а штампано је на блиставој хартији. Табаци са фотографијама у боји штампани су у Америци.

4 Енциклопедија је популарно написана, приступачна је најмлађима а у потпуности је привлачна и за одрасле јер се заснива на **НАУЧНИМ ИСТРАЖИВАЊИМА.** Дело је издала америчка кућа DOYBLE-DEAY, у Француској га је штампао LAROUSSE итд. а у нашој земљи **МЛАДИНСКА КЊИГА,** латинцом.

5 7 КЊИГА: СИСАРИ, ПТИЦЕ, РИБЕ, ГМИЗАВЦИ, ВОДОЗЕМЦИ, ИНСЕКТИ, БЕСКИЧМЕЊАЦИ — биће вам радост у кући, разонода, документација за школу и рад или једноставно прилика за пријатно ћаскање са нашим далеким рођацима из природе.

СПЕЦИЈАЛНА ПОРУЏБЕНИЦА СА ПОПУСТОМ

Овим неопозиво купујем **ИЛУСТРОВАНУ ЕНЦИКЛОПЕДИЈУ ЖИВОТИЊСКОГ ЦАРСТВА У 7 КЊИГА.**

1. Књиге ћу платити у готову по цени од 700 динара поштару кад ми их донесе (поузећем).

2. На отплату у 21 месечну рату по 41,20 динара (укупно 865,20 дин) коју ћу почети редовно отплаћивати кад примим књиге поштом. (непотребно прецртати)

(Читко: Име и презиме одраслог купца, занимање)

(Место, улица и број)

(Назив и место предузећа у коме је купец запослен)

(Датум)

(Потпис купца)

(Овера предузећа — пензионери прилажу претпоследњи пензијски одсечак)

(У случају спора признајем надлежност суда у Београду)

Попуни, залепи на дописницу и пошаљи „Политикином забавнику“, Београд, Македонска 29.

Don
BARRY

ФЛАШ ГОРДОН

ЉУДУБИНАСТАВАК: ПАС БЕЖИ!

ПРИЧА ИЗ ЖИВОТА

Нисам хтео да дозволим да ме њројуша њроклеши океан. Пливао сам за њмом, али је она неѡрекидно одлазила од мене

У ДРУШТВУ

Еве је почело у Марсељу, априла 1968. Потуцао сам се шест месеци по Француској без посла и када сам потрошио сав новац, пристао сам да будем кормилар на једном малом броду који је кријумчарио цигарете у Шпанију. Обавио сам, све у свему, осам таквих путовања пре него што ме је са мојим партнером, Французом Раулом Диклом, ухватила шпанска царинска патрола приликом исповара у једном малом заливу близу Барселоне.

Нисам превршио бринуо; казна за кријумчарење цигарета ретко је износила више од три месеца затвора. Да сам био паметан, могао сам да из Диклоове нервозе закључим да смо се упетљали у нешто много горе. Истину сам сазнао тек тренутак пре него што смо изишли пред судију.

— Извини што ти нисам раније рекао, Мејнарде, — шапнуо ми је Дикло. — Уз цигарете смо носили и двадесет килограма кокаина.

СЛУЧАЈНО БЕКСТВО

Добили смо сваки по осам година принудног рада. Раула више нисам видео; као познати криминалац, послат је у један добро чуван затвор на северу Шпаније. Пошто дотад нисам био осуђиван, спроведен сам у радни логор у Цеути, малом месту на мароканској обали. Тамо сам проводио шеснаест сати дневно на изградњи пута, док ми је мозак врло под убитачним северноафричким сунцем. Живели смо на црвљивом ласуљу и пиринчу. Мој једини пријатељ био је неки здепасти португалски морнар тужних очију Франко Пернера, који је био осуђен због покушаја убиства једне уличарке.

Побегли смо — сасвим случајно. Тог врелог поподнева, једног од двојице стражара оборила је сунчаница. Други је притрчао и клекнуо поред њега. Несрећник је окренуо леђа баш Пернери. Овај није оклевао, замахнуо је лопатом и треснуо га сечмице по глави. Стражар је остао на месту мртав.

Кажњеници су с ужасом зурили у Пернера. — Ја бежим — рекао је. — Ко иде са мном?

Ја сам био једина будала. Потрчали смо низ обалу и наредних осам сати непрекидно смо бежали. Два пута смо за длаку измакли полицији и стражарима који су се дали у потеру за нама. Већ је био мрак кад смо на рубу једног села наишли на велику гаражу.

— Обојица смо искусни морепловци — рекао је Пернера. — Кад бисмо имали чамац, могли бисмо да пређемо кроз Гибралтарски мореуз. Моје село Сан Метубал у Португалији удаљено

је само неколико сати од шпанске границе. Пловили бисмо уз обалу и по само ноћу, а затим бисмо се сакрили код моје породице.

СПЛАВ ОД АУТО-ГУМА

Поглед ми је пао на поковарени камион који је стајао на дрвеним подупирачима. Његове опромне унутрашње гуме биле су наслоњене уз зид. Идеја ми је синнула тако изненадно да ми је застао дах.

Ускоро смо саградили нешто што је личило на сплав, а састојало се од четири гуме причвршћене конопцима за даске. Од једног замашеног платна направили смо једно. Са камиона смо још узели ручну пумпу и прибор за лепљење гума. Затим смо напунили водом шест великих канти. Преос-

тало је још само да се снабдемо храном.

— Напољу је још мрак — рекао је Пернера. — Отићи ћу до села да нешто пронађем.

Вратио се кроз један сат вукући пун џак конзерви и поврћа.

— Село има једну дивну малу бакалницу — рекао је са широким осмехом.

Када смо спустили сплав

у воду, зора је већ рудела. Попели смо се на „палубу“ и заронили у воду наша „весла“ — даске које смо одвајали од једног сандука.

Да је све ишло како преба, могли смо да прођемо кроз Гибралтарски мореуз за два дана. Међутим, од са мог почетка, све је кренуло наопако.

Најпре смо угледали туче сивих пераја. Ајкуле су

кружиле око нашег сплава, прилазећи све ближе и ближе.

— Исусе, Маријо! — узвикнуо је Пернера.

Укочени од страха посматрали смо како се приближавају. Једна од њих дугачка најмање четири и по метра, издвојила се из јата. Један сат је кружила око нас. Два пута је тако снажно ударила у сплав да се за-

мало нисмо преврнули. И онда, у тренутку када нам се већ чинило да смо готови, окренула се и отплизала а остале су послушно пошле за њом.

Али тиме није било свршено са невољама. Неколико часова после заласка сунца упали смо у снажну струју која је текла на запад. У свануће смо успели да повратимо контролу над сплавом, али више нисмо знали где се налазимо. Претпостављао сам да нас је фуд-

љива струја однела чак негде у Јужни Атлантук.

ПРОМАШИЛИ ЦЕО КОНТИНЕНТ

Пролазио је дан за даном. Из почетка нам није било лоше. Имали смо довољно хране и воде. Али,

наш прави непријатељ било је сунце. Свукли смо неупотребљиво једно и огрнули се њиме, али је неиздржива топлота продирала и кроз платно.

Дванаестог дана је попустила прва гума. Лако сам пронашао рупу; била је изнад воде. Закрпимо је и гуму поново надували ручном пумпом.

— Мораћемо да нађемо на копно — рекао сам. — Како смо могли да промашимо читаву Европу?

ком. Легли смо и приљубили се уз слабе даске тако снажно да ми се иверје зарило у месо. Викао сам од бола, али је фијук ветра гушио мој глас.

Када је, идућег јутра, бура престала, установио сам да је нестала сва опрема осим једне канте воде. Једна гума се потпуно издувала и сплав се опасно нагнуо. Али, рупа је била сувише велика да би се могла закрпити.

Почели смо приметно да

јој гуми, посматрали смо како сплав тоне. Ја сам понео прибор за чепљење, а Перриера канту са водом.

— Мртви! — промрмља Перриера буљећи у празно. — Боље да смо мртви.

— Ћути и пази да не изгубиш ту канту!

Дани су се низали, више нисам водио рачуна о томе. Разум ми је био толико отупео да сам тек неколико часова пред Перриерину смрт схватио да је полудео. Његово једва чујно мрмљање било је исто толико разговетно колико и шум ветра. Уосталом, обојица смо изгледали као извучени са дна мора: кожа нам је била бела од соли, а понегде помодрела и крвава, тако да нас је сваки покрет бодео.

— Дај ми воде — прошиштао сам кроз испуцале усне, испруживши руку.

— Нема више — рекао је Перриера чудно се насмејавши и испустивши канту у океан.

Неколико минута после тога, Перриера рече:

— Португалски ратник ме је ујео за руку. Ја умирем. Збогом!

Тако је наставио да бунца целог дана. Престао је тек када се спустила ноћ. Пробудио сам се у рану зору и убрзо схватио чему сам имао да захвалим за тишину: Перриера је нестало.

САМ НА ОКЕАНУ

Седео сам на својој гуми и са нестрпљењем очекивао смрт. Једног дана снажан талас је преврнуо гуму и отео је од мене. У том тренутку, очајнички покушавајући да је се поново дочекам, схватио сам да нисам спреман да умрем. Нисам хтео да дозволим да ме проклето океан прогута, после свих мука које сам преживео. Пливао сам за гумом али је она, ношена таласима, непрекидно одмицала испред мене.

Не знам како сам успео да је се докопам. Али, гума је већ била полупразна, па није могла да издржи сву моју тежину. Зато сам се само придржавао.

Тада сам зачуо звук мотора. Према мени је ишао рибарски бродик. Када су ме извукли на палубу, један од рибара је хтео да моју пуму баца у море. Отео сам је и притиснуо на груди. Нико није смео да ми узме мог спасиоца, мог најбољег пријатеља!

Како сам касније сазнао, брод се звао „Селеста“ и био је француске регистрације. Нађен сам 12. јуна 1970. године значи 39 дана после бекства из логора!

У овом тренутку, моја будућност је неизвесна. Налазим се у Француској, шпанска влада покушава да издејствује изручење, а адвокати које је у Сент Луису изнајимла моја породица, настоје да ме избаве. У међувремену, условно се налазим на слободи.

Мејнард Фергусон

АЈКУЛА

Укочени од страха посматрали смо како се приближавају ајкуле. Једна је плувала тако близу сплава да смо само чекали кад ће оштрим перајима избушити гуме.

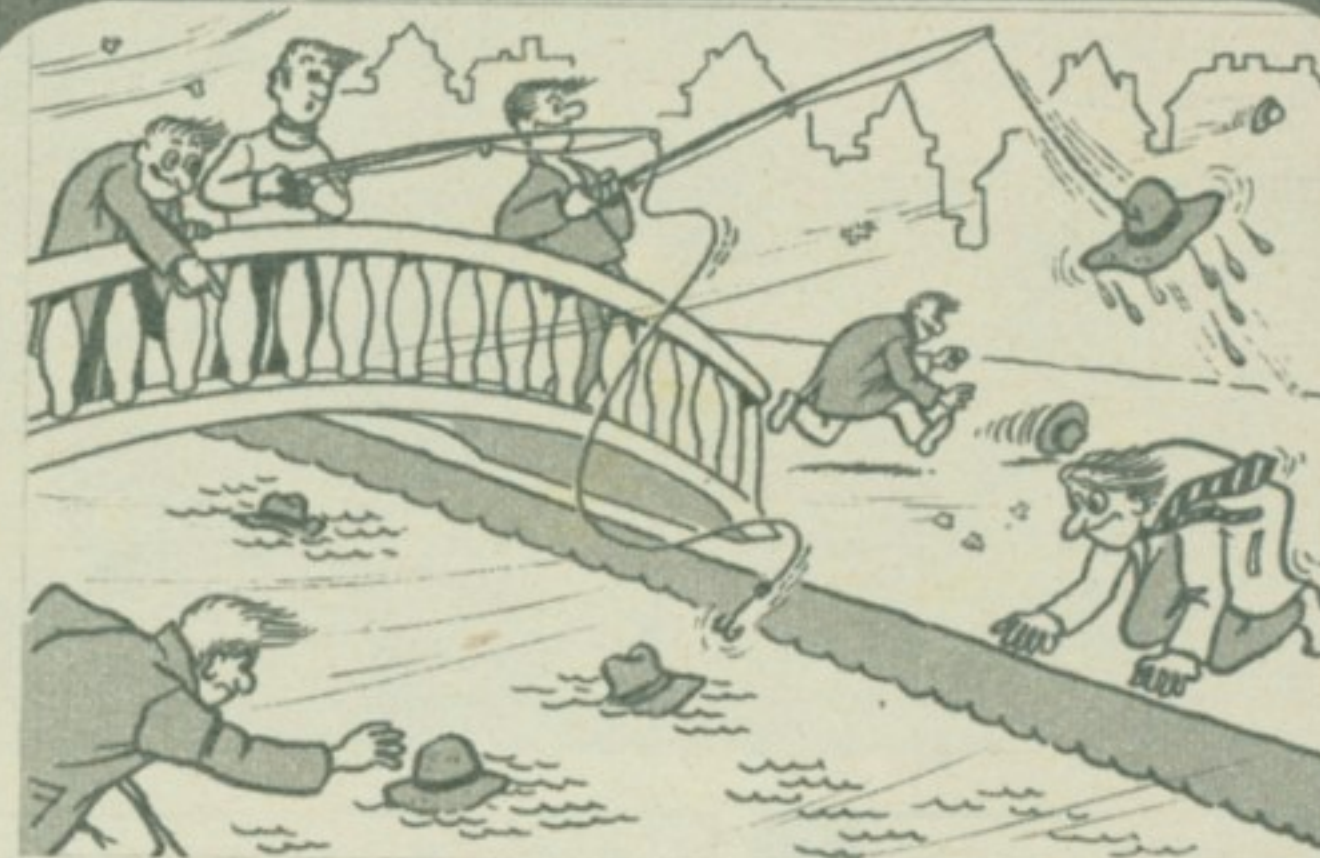
Перриера је подигао поглед према тешким, црним облацима који су се скупљали на хоризонту. Обојица смо знали да ће нас захватити бура.

Последњим остацима конопца привезали смо храну и воду за сплав. Тада је почео пљусак. Вода се претворила у пенушави вртлог који се поиправао нашим сплавом као ораховом љус-

слабимо јер хране више није било. Ускоро се и на другој гуми појавила рупа. Пошто је била испод воде, могли бисмо да је закрпимо је дино ако бисмо је одвезали и извадили. Али, пошто је једна већ била празна, сплав би потонуо. Остало је само да одвежемо преостале гуме и на њима напустимо сплав.

Седећи тако свако на сво-

ВАШТАР СА 7 КОНТИНЕНАТА

ШЕШИРОЛОВЦИ. — Амстердам је чувен не само по својим многобројним каналима и мостовима већ и по jakim ветровима који скидају људима шешире с глава. Кад су статистичари израчунали да Амстердамци, због ветра, остају без својих шешира два пута чешће но становници других градова, општинска управа је одлучила да предузме одговарајуће мере: узела је у службу неколико највећих риболоваца и поставила их на мостове да из канала пецају — шешире.

ГЛАС КРВИ. — Римљанин Бузене Бугарели био је оптужен за тежак саобраћајни прекршај. Бранећи се, Бугарели је рекао: „Нисам крив ја, господе судије. Тридесет година био сам најопрезнији возач и досад нисам кажњаван. Али, откако су ми у болници дали трансфузију крви, карактер ми се сасвим променио. На моју несрећу, давалац крви био је аутомобилски тркач!“ Судије, разуме се, нису уважиле Бугарелијеву одбрану и казнили су га по закону.

КАД ПАС НЕ СЛУША. — Пред једном гостионицом у близини Париза појавио се жандарм. Власник гостионице, коме савест није била чиста, знао је да ће му представник власти постављати незгодна питања па је на њега напуњао пса. Међутим, пас је зазирао од униформе па није послушао господара. Бесан због недисциплине, а вероватно да би псу дао пример, гостионичар је бесно наспурио на жандарма и на два места га угризао за ногу, и то до крви.

ЏОНИ ХАЗАРД

ФРЕНК РОБИН

ХАЗАРД ЈОШ НИЈЕ МОГАО ДА СЕ ПОВРАТИ ОД ИЗЕНАЂЕЊА ШТО ЈЕ У ПОТПУНО ПУСТОМ ГРАДУ НАИШАО НА ЉУДЕ...

КАО ШТО ВИДИТЕ... ИАКО ЈЕ ОВО МРТАВ ГРАД ЈА НИСАМ ДУХ! А ТЕЛЕФОН ВАМ ЈЕ УНУТРА!

ХВАЛА ВАМ, ПРИЈАТЕЉУ!

ХАЈДЕ, ЛИЛИ! ДОЧЕКАЈ ГОСТА!

МЕСТО У КОЈИ ЈЕ ХАЗАРД УШАО ПОД-СЕКАО ЈЕ НА САЛУНЕ ИЗ ДАВНОПРОШЛОГ ВРЕМЕНА...

ГЛЕ! СТАРИ АУТОМАТСКИ КЛАВИР И МЛАДА, ЛЕПА ИГРАЧИЦА! НИШТА НЕ РАЗУМЕМ!

У КАКВУ ЛИ САМ КЛОПКУ ТУ УПАО?

НЕ БИХ ЖЕЛЕО ДА УВРЕДИМ ЊУ И ЊЕНУ ИГРУ... АЛИ ИМАМ ВАЖНИЈЕГ ПОСЛА!

ХАЗАРД ЈЕ ДУГО ОКРЕТАО РУЧИЦУ ДОК НИЈЕ ДОБИО ШЕРИФА У НЕКОМ ГРАДИЉУ...

РАЗУМЕМ! ЈАВИЋУ ВАШЕМ ШЕФУ ЗА "КРАЈА" И...

И ДЕВОЈКУ ПО ИМЕНУ ТЕНДИ! НЕКА ПРЕМА ЊОЈ БУДУ ПАЖЉИВИ... ПОМОГЛА МИ ЈЕ...

АЛИ...? АЛО!

ВЕЗА СЕ ПРЕКИНУЛА!

ЗНАО САМ ДА ОВАЈ САН НЕ МОЖЕ ДУГО ТРАЈАТИ!

БАР САМ ПРЕДАО ПОРУКУ!

ШТА ЈЕ, СТРАНЧЕ? УМОРИО СИ СЕ... ХОБЕШ ДА ПОКВАСИШ ГРЛО? ЈА САМ **БАНКИ БИЛИНГ!**

НЕБУ ОДБИТИ, БАНКИ! ЈА САМ ЏОНИ ХАЗАРД! ТВОЈ ТЕЛЕФОН ОПЕТ НЕ РАДИ!

ДА НИСИ ХТЕО ДА ЗОВЕШ ТАКСИ? ТО ОВДЕ НЕЋЕШ ДОБИТИ...

УОСТАЛОМ, КАКО СИ УОПШТЕ ДОШАО ОВАМО? ВИДИМ НА ТЕБИ АВИЈАТИЧАРСКО ОДЕЛО...

A black and white photograph of a soccer ball. The names of the players are written in cursive on the ball's panels: "Bjerschut" on the top left, "Toppe" on the top right, "Haynes" on the right side, and "McChute" on the bottom left.

21

22

23

24

25

26

27

28

29

30

ПИШИТЕ КОЈА СУ ПИТАЊА НАЈТЕЖА, ЗАБАВНИК ЋЕ ВАМ ПОМОЋИ!

Ево и помоћи коју смо обећали: на фотографији са бројем 10 у првом задатку је наш познати стрелац-јуниор, првак Европе. Његово име, наравно, не можемо вам рећи али верујемо да ћете га лако пронаћи на купону приложеном уз први задатак.

Спортиста са фотографије под бројем 4, као и спортиста под бројем 27 из трећег задатка, члан је Графичког стонотениског клуба „Вјесник“. И један и други су учесници међународног стонотениског првенства у Чехословачкој.

Најзад, ево још једног стрелца. То је сениорка (са фотографије под бројем 28 из трећег задатка), светска рекордерка и првак Европе у гађању из стандардне малокалибарске пушке.

У следећем броју уз четврти, последњи задатак даћемо податке о још неким спортистима, првенствено о оним које не можете да препознате.

Четврти последњи задатак у следећем броју.

Чувајте купоне и сакупљајте одговоре! Ако негде нисте сигурни не морате журити, сачекајте Забавник број 1054. у коме ће бити изненађења за све оне који желе да учествују у овом курсу.

A collection of various sports and leisure items including a bicycle, a watch, a soccer ball, a stopwatch, a pair of skis, a pair of ice skates, a tennis racket, and a pair of boxing gloves.

- Ако сте ватрени навијач и желите дрес вашег најомиљенијег играча — не пропустите Забавников спортски конкурс.
- На једној лопти аутограми свих ваших љубимаца! Они ће се потписати само за вас.

КАРЛО СТИПАНИК	МИРЈАНА ШЕГРТ
ИВАН БУРКОВИК	МИРЈАНА МАШИК
СЛОБОДАН САНТРАЧ	ВАХУДИН МУСЕМИК
ЕДО МЕЃУМУРЕЦ	РАТО ТВРАНИК
АНТОН СТИПАНЧИК	ДРАГАН КАПИЧИК
НАЈБОЉИ КОШАРКАШ ЈЕ :	

КУПОН
3

одбојка

У игри учествује по 6 играча са сваке стране мреже која је за мушкарце висока 2,43 м а за жене 2,24 м. Преко мреже се рукама пребације лопта, лакша и мања од фудбалске, с циљем да је противнички играчи не успеју дочекати рукама. Сет добије екипа која пре сакупи 15 поена. Игра се у три сета.

стони тенис

Игра са рекетима и лоптицом од целуоида на столу дугом 274,5 см, широком 152,5. Сто је подељен мрежицом која је висока 17,4 см. Игра се у два сета (сет = 21 поен). Поен добија онај играч који пошаље лоптицу противнику тако да овај не може да је врати преко мрежице. Сервис је наменичан.

ИГ

рукомет

Постоје две врсте рукомета: „велики“ који се игра на фудбалским теренима са istim головима и бројем играча и „мали“ рукомет који је потпуно потиснуо велики. Мали рукомет, или само рукомет, како се сада назива, игра се на мањим теренима (15 до 25 м са 30 до 50 м) са две екипе по 7 играча, или најмање 4, у малим школским дворанама. Код нас је рукомет веома популаран, па се одржавају такмичења за првенство Југославије и за куп Југославије.

кошарка

Настала је крајем прошлог века у Америци и игра се у две екипе од по 12 играча, али у игри може да буде и тим састављен од петорице. Циљ игре је да се лопта убаци у кош рукама. Ако је кош постигнут из игре јунда доноси 2 поена. Кош постигнут из слободног бацања доноси 1 поен. Кошарка може да се игра на отвореним теренима и у дворанама. Величина игралишта је 27 са 15 метара а висина стубова са кошом 2,75 метара. Игра траје два пута по 20 минута непрекидне игре а због тога што је веома напорна, замена играча је неограничена. Југословени су данас званични прваци света у кошарци. Најбољи наш кошаркаш био је Радивој Кораћ.

РЕ С ЛОПТОМ

фудбал

Ова игра потиче још из античког доба а у модерном облику постоји тек од 1863. године. Рачуна се да је поста-ла у Енглеској. Фудбал је игра у којој се надмећу две еки-пе састављене од по 11 играча. Игра се на правнагом те-рену чија је дужина од 91 — 119 метара а ширина од 45 — 91 метар. Игралиште је оивичено уздужним линијама (аул линије) и попречним (гол линије). На средини гол линије су подигнута врата (голови) која су са задње стране за-творена мрежом. Полови су високи 2,40 а широки 7,32 ме-гара. Играчи су распоређени по линијама: гол брани гол-ман, испред њега су два бека (бековска линија), затим три халфа (халф-линија) и напред петорица навалних играча (форвард). Циљ игре је да се лопта ногама убаци у про-тивничку мрежу. Дозвољена је и игра главом а само гол-ман сме да игра рукама у свом простору. Фудбалска игра се дели на два полувремена по 45 минута између којих је пауза од 15 минута. Сваке четврте године одржава се свет-ско првенство у фудбалу. Наш највећи успех до сада је четврто место на првенству у Чилеу. Најпознатији наши клубови су Црвена звезда, Хајдук и Динамо а од играча Бобек, Милић, Чајковски, Вукас, Милутиновић, Шекуларац, Беара, Џајић и други.

ENERGOINVEST
НАГРАДНА ИГРА

ЛЕПТИР!

За победничку маскоту из Забавника број 1046 проглашен је ЛЕПТИР за кога се одлучило 1805 наших читалаца.

ПРВИ ПУТНИЦИ ЗА МОСКВУ И ЛЕЊИНГРАД:

1. Славица Новачић, Славка Родича 38, 72000 Зеница
2. Драгица Пуришић, Милоша Поцерца 54, 15000 Шабач
3. Елисавета Ераковић, Ул. 715 бр. 33 I/17, 91000 Скопље

УТЕШНЕ НАГРАДЕ — САОНИЦЕ ДОБИЛИ СУ:

1. Нада Новачић, Славка Родича 38, 72000 Зеница
2. Зоран Антонијевић, II булевар 173/I, 11070 Нови Београд
3. Снежана Ераковић, Ул. 715 бр. 33 I/17, 91000 Скопље.

7

дана
увек
с вама

$$3x + 3y = 3(x+y)$$

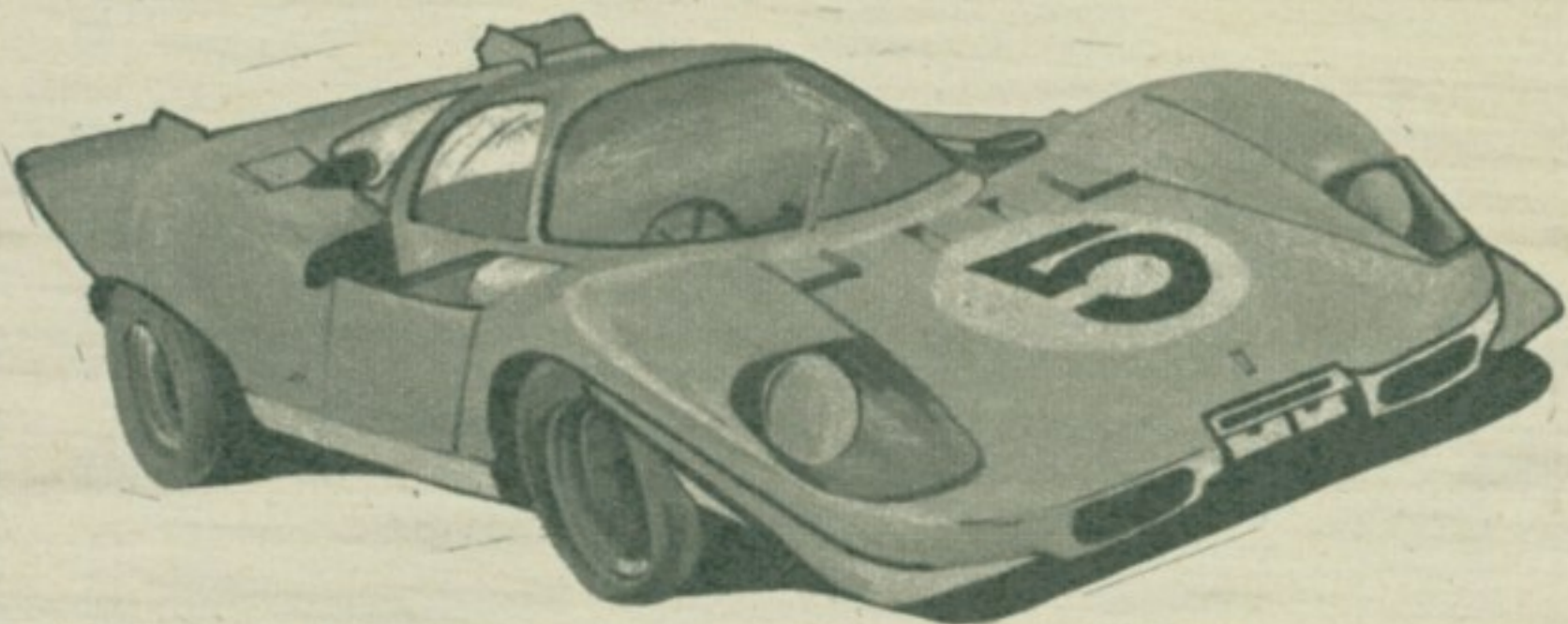
„ИЗРАЂЕНИ ЗАДАЦИ ИЗ МАТЕМАТИКЕ“ за прве разреде средњих школа — једина књига у нашој земљи из које ученици могу лако да науче **КАКО СЕ ИЗРАЂУЈУ ЗАДАЦИ ИЗ МАТЕМАТИКЕ!** Књига садржи **КОМПЛЕТНУ ИЗРАДУ СВИХ ЗАДАТАКА.** Испорука одмах. Плаћање триликом преузимања од поштара. Цена 30 н. дин. Наручите писмом или дописницом на адресу: **МАТЕМАТИКА, Сарајево, Д. Манџина 16.**

МЕХАНОТЕХНИКА ИЗ ИЗОЛЕ ВАМ НУДИ

Све љубитеље минијатурних аутомобила извештавамо да поново могу набавити аутомобиле на даљинско управљање. На наш први оглас добили смо велики број наруџбина, те услед тога нисмо могли задовољити све заинтересоване. Ако сте за тај тип аутомобила још заинтересовани, поновите своју наруџбину и — ауто ће бити ваш.

103 — Ауто ФЕРАРИ

Дужина 40 цм, висина 10 цм. Покреће се помоћу батерија од 1/2 V, на даљинско управљање. Аутом се управља помоћу командне плоче која је каблом — жицом спојена с аутомобилом. Коришћењем командне плоче постижу се сви маневри као и код правог аутомобила. Дин. 155,00

„МЕХАНОТЕХНИКА“, 66310 ИЗОЛА НАРУЏБЕНИЦА

Овим неопозиво наручујем: 103 Ауто Ферари дин 155,00. Манип. трошкови 3,00.

(Име и презиме)

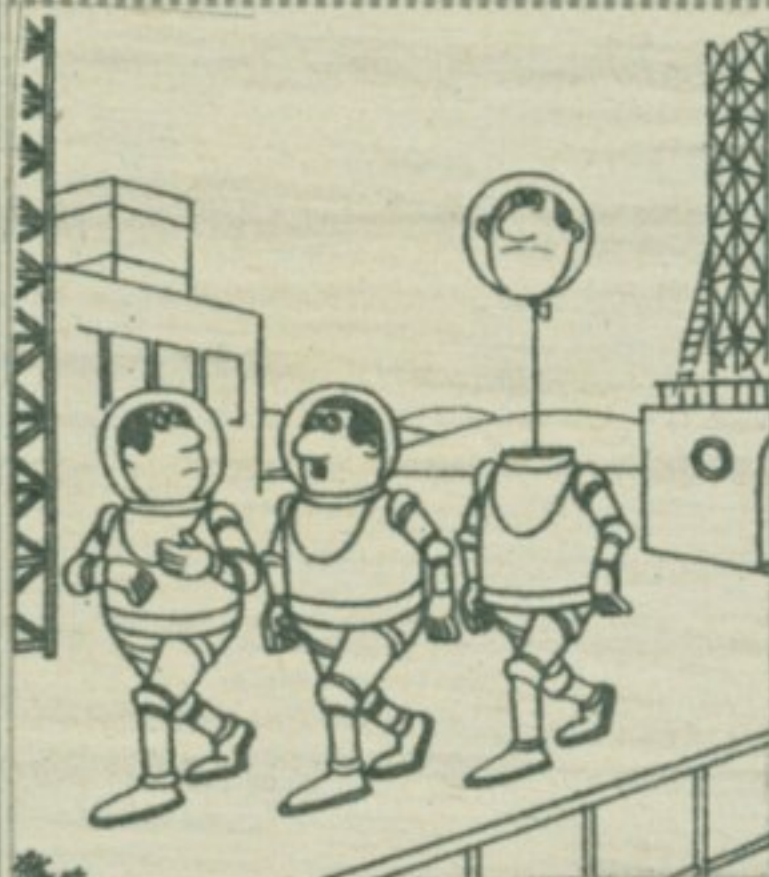
(Пошт. бр, место, улица и број)

Попуни, изрежи, залепи на дописницу и пошаљи: „МЕХАНОТЕХНИКА“, 66310 Изола.

хумор

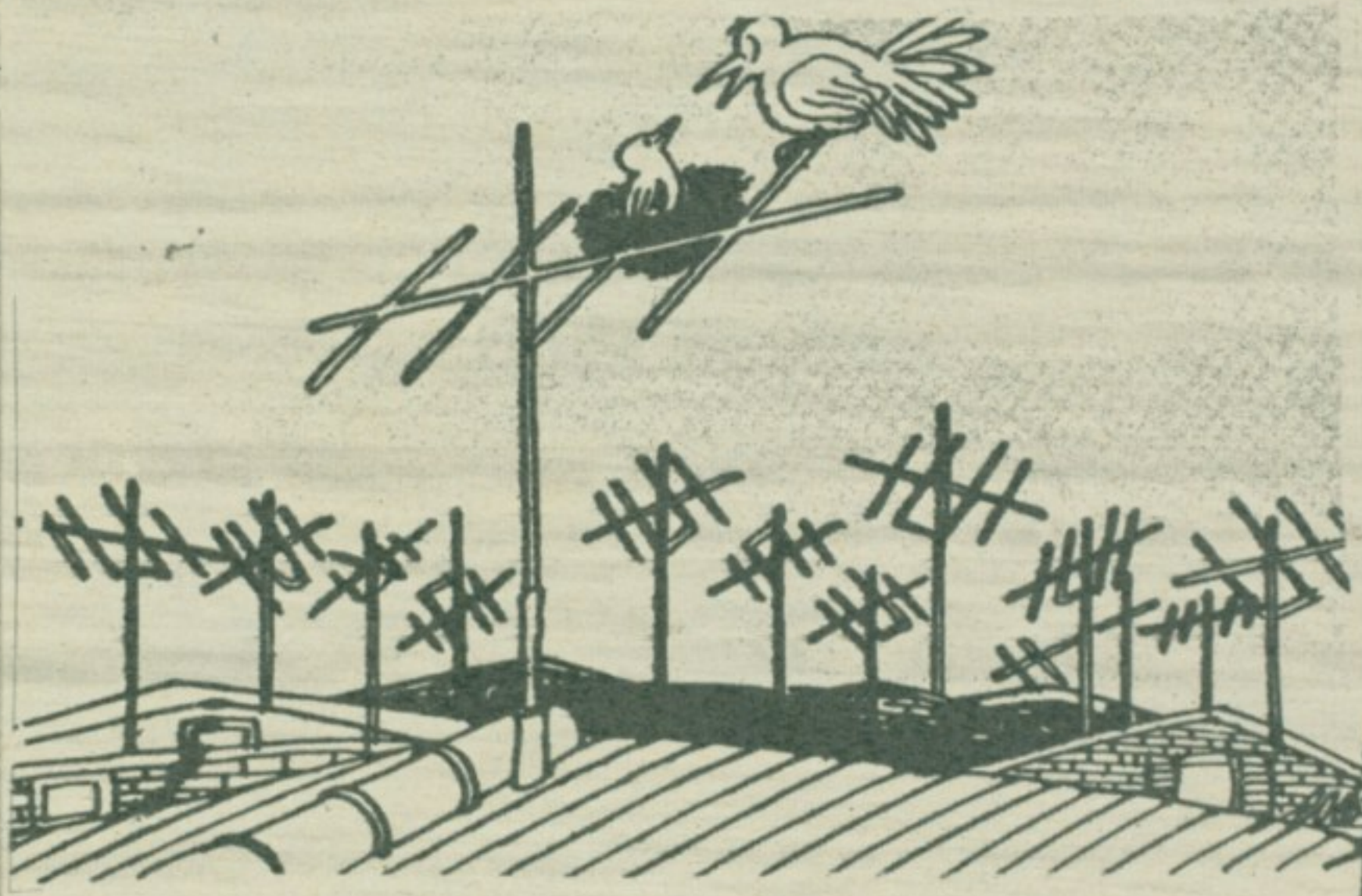
— Тата ће бити пресрећан када се пробуди и види да је у замку!

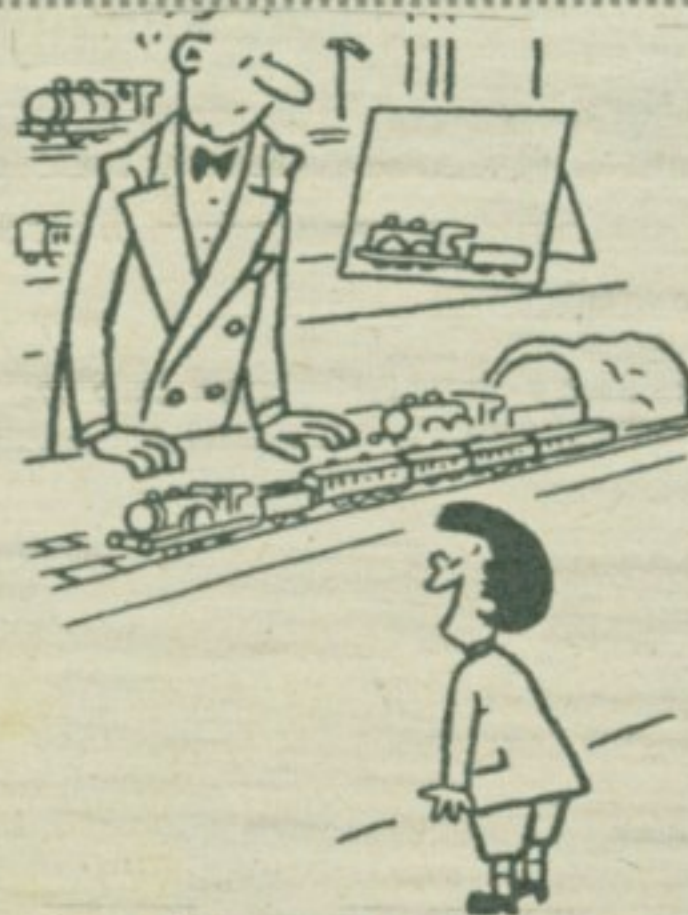
— И после приземљења пати од бестежинског стања!

— Ала ће се грести наши суседи кад виде да се никако не враћамо с летовања!

— Замисли, некада је постојало растиње по имену дрвеће где су наши преци свијали гнезда!

Купујем овај, то је рођендански поклон тати!

ЈЕДНА АЛИ ВРЕДНА

Лакше је сазидати димњак него у њему одржати топлоту (Енглеска пословица)

ЛОПТИЦА - СКОЧИЦА

Мој јешаша луд за спортом

Поручник Денис је седео на веранди свог бунгалова задубљен у црне мисли. Прво је нестала млада девојка, а шест дана касније и њен отац који је пошао да је тражи. Тиме је почела серија необјашњивих догађаја. Нестали су један дечак, нека старица и најзад поглавнина жена. Денис није рачунао питомог орангутана коме се такође изгубио сваки траг.

Да се налазио негде у цивилизацији, ствар би била прилично једноставна. Али овде, усред дунгле на Борнеу, ништа се није могло једноставно да реши. Страх је обузео мештане села у коме се налазила Денисова полицијска станица. У групама су ишли на извор по воду и брзо се враћали. Поља су престали да обрађују — претила је глад.

Крманошева џрича

— Не, на Борнеу ништа није једноставно — мислио је Денис очекујући повратак патроле која је пре три седмице кренула у потрагу за изчезлим људима. У почетку је веровао да нестани морају имати неко логично објашњење, али кад је сазнао да су људи изчезавали без трага и пласа и из других села, сумња и неспокојство почели су да се увлаче у његову иначе непоколебљиву полицијску душу.

Денис се вртолио на плетеној столици. Бринуо се за судбину патроле. Изненада са реке се зачуо звук мотора полицијског чамца. Заборављајући врућину, Денис похита на импровизовано пристаниште. Застао му је дах у грудима када је у чамцу спазио само крманоша и механичара. Наредника и три полицајца није било у чамцу.

Крманошева прича била је кратка. Пред речним брзаком оставили су чамца и потрагу наставили пешкице. Крај чамца су остали само крманош и механичар. Пролазили су дани а наредник и полицајци се ни су враћали. Најзад, шеснаестог дана, на рубу дунгле појавио се неки човек сав у ритама са раном широког десетак сантиметара која је као прстен ишла преко груди и леђа. Лева нога му је била сломљена и чудно згрчена, а са десне руке су висили комади коже. Крманош се загледа у лице покривено усиеном крвљу и познаде једног од несталих полицајаца.

Несрећник је био на издисају. Успео је само да каже:

— Наредник... и остали... сви су мртви. Три дана хода... према западу...

Када је полицајац издахнуо, крманош и механичар су га покопали и пожурили да побегну са тог страшног места.

Стражар је несћао

Следећег јутра полицијски чамца је бректао узводно према брзацима који су крили необичну тајну. Поручник Денис је повео са собом девет полицајаца и понео храну за двадесет дана.

Искрцали су се на месту где је био сахрањен несрећни полицајац. Одатле су кренули на запад, према реши Луого. Треће вечери Денис се са својим пратиоцима улогорио на једној чистини усред дунгле. Поставио је стражара и легао да спава заједно са осталим.

Следећег јутра, кад је отворио очи, поглед му је пао на угашену

НЕОБИЧНИ ЦВЕТ

ОСКАР КУК

ПИПЦИ ЏИНОВСКЕ БИЉКЕ КОЈА ЈЕ
ИЗРОНИЛА ИЗ ВОДЕ ПРУЖИЛИ СУ СЕ
ПРЕМА ПОРУЧНИКУ ДЕНИСУ

ФАНТАСТИЧНА ПРИЧА

логорску ватру. Скочио је љут на стражара који није водио рачуна да подстиче ватру током ноћи и тако држи дивље звери на пристојној удаљености од спавача и установи да стражара нигде нема.

— Три дана према западу... То свакако мора бити овде — мрмљао је поручник. — Не преба да идемо даље. Предосећам да ћу на овом месту решити заоплетку.

Тако су прошла два дана и једна ноћ. Полицајци су се плашили све више и Денис је знао да ће имати муке да их задржи на овом месту уколико чекање дуже потраје.

Треће ноћи по доласку у крошњи дрвета крај кога је био подигнут логор покренула се једна сенка. Стражар је, ништа не слутећи, хрљао поре-доле испод дрвета с пушком обешеном о раме. Спавало му се, па није ни приметио како се са пране спушта танак конопцац.

Није приметио ни нечујну тамну прилику која је висила на конопцу изнад његове главе. У једном тренутку, непознати је скочио на земљу и дохватио стражара са леђа. Изненађеног полицајца су шчепале две снажне мрке руке и повукле га према дрвету. Човек се опирао,

док му се пушка клатила преко рамена, али није могао да савлада мно го јачег противника. Непознати га је, најзад, стегао за гушу и попео уз конопцац у крошњу.

Денис је спавао оном уморног човека кад га прже пуцањ пушке. Излетео је из шатора баш у тренут

ку кад је безоблична маса ломећи праће под собом пала у подножје стабла. Са упереним револвером поручник је пришао гомили која је јечала на тлу. Тек кад је видео да су то два човека руку и ногу испреплетаних у смртоносном загрљају. Један од њих био је стражар, а други непознати домородац који на себи није имао ништа осим прегаче око струка.

— Ухватите тог човека и вежите га — наредио је поручник. — А стражара однесите у шатор и побрините се за њега. Сигурно му је пушка сама опалила док се гушао с нападачем.

Његово наређење било је одмах извршено. Полицајац је однет у шатор а домородац спетљан конопцима. Био је рањен залуталим метком у руку. Денис је наредио да и њега превију а затим је почео са са слушањем. Непознати урођеник говорио је чудном мешавином малајског и муруту језика којим су се служила нека племена на Борнеу. Каплар је једини успевао да се споразуме с њим. После разговора који је трајао пола сата, каплар се окренуо поручнику и рекао:

— Каже да се зове Си Јуреџ. Једне вечери када је с племеном ишао кроз дунглу, напали су их дивљаци којих још има у забаченим крајевима дунгле.

— Знам о томе више него ти — нестрпљиво одврати поручник. — Говори шта је даље било.

— У краткој али крвавој бици изгинуло је читаво Јуреџово племе. Само је он био рањен и заробљен. Непријатељи су се спремали и њега да убију још исте вечери када се изненада догодила необична ствар. Дотад мирна вода у оближњој великој и дубокој бари изненада се ускомешала и из ње је изронио огроман златнопурпурни цвет. У средини цвета налазио се отвор налик на уста. Десетак липака кретало се на слабом ветру као да су били живи.

— Необично, заиста необично — промрмља поручник. — Осим, наравно, ако заробљеник не лаже. Говори даље.

Си Јуреџ
је луг

Стражар није ни приметио тамну прилику која је тихо скочила са дрвета и прикрала му се иза леђа.

— Дивљаци су се с криком разбежали и Си Јуреџ је остао сам на разбојишту. У првом тренутку није

могао да схвати шта је могло да толико уплаши његове непријатеље. Али, кад је видео како се пипци необичне циновске биљке пружају према телу једног од његових сународника, схватио је. Тело је лежало крај саме воде и биљка није имала муке да га дохвати пипцима и стави у отвор. Када се цвет склопио око беживотног тела, почео је постепено да тоне у воду. Кроз неколико тренутака, све је било мирно и тихо, као и пре.

Поручник се присећао свог оскудног знања из ботанике. Знао је да биљке месождери расту у мочварним пределима где има врло мало азота. Да би дошле до овог за њих важног састојка, оне лове инсекте. Знао је да у тропским пределима ове биљке могу да достигну изузетну величину и да им не могу да утекну ни неке ситније животињске које се неопрезно нађу у њиховој близини. Али за људождерску биљку досад никад није чуо.

— Си Јурег је уобразио да му је необични цвет спасао живот — говорио је даље каплар. — Зато је одлучио да остане крај баре и да је храни. Мислим да је померио памећу. Лутао је цунглом и хватао становнике околних села. Путовао је и по неколико дана до најближег села — само да би испунио свој завет.

— Кажи му да нас води на то место — наредио је поручник. — Ако не буде хтео, нека се припреми за смрт.

Каг се Њојаву месец

После два сата хода, мала колона избила је на чистину у чијој се средини разлила огромна бара. Денис је наслућивао да су близу циља јер је последњих пола сата примећивао да је терен све мочварнији. Од каплара који се није одвајао од Си Јурега сазнао је да се цвет појављује само ноћу, кад је пун месец. Значи, морао је да чека.

Издао је детаљна упутства својим полицајцима који су образовали полукруг око баре. У мртвој тишини сви су чекали да падне вече. Си Јурег је запао у неко необично стање слично сну.

Око поноћи, док је месец осветљавао бару снажним сјајем, вода се усомењала и пред изненађењем Денисом изронио је из дубине полако и величанствено огроман цвет. Заиста је имао пипке, боље рећи лишће претворено у неку врсту хваталки.

Поручник је стајао на ивици баре и цвет пружи пипке према њему. Си Јурег диже главу. Његовим лицем пређе лудачки осмејак и он хтеде да потрчи према бари и с леђа гурне поручника у ждрело биљке, али га каплар једним ударцем обори на земљу.

Пипци су већ били на пола метра од Дениса када се он најзад прибра и нареди полицајцима да отворе ватру. Плотун из пушака поцепи меко ткиво циновског цвета и пипци клонуше. Комади су висили као опромне крпе тамо где су куршуми пролазили, јер поручник никако није прекидао убрзану паљбу. Најзад, необична биљка клону и потону у воду. Било је свршено.

Поручник је остао још неколико дана на овом месту да се увери да је људождерски цвет заиста мртав. Више га никад није видео. Најзад је кренуо назад, уверен да је добро обавио задатак. Повео је и Си Јурега с намером да га преда суду. Али су власти закључиле да је Си Јурег померио памећу и затвориле га у лудницу.

Господар мамута

***** ПЛОЧА ЗА ВАС *****

ПУСТИ ВОДУ НЕКА КАПЉЕ

„ДРУШТВО СА КО-
ЛЕКТИВНОМ СВЕШ-
ЋУ“ је пуно име по-
пуларне групе ССС ко-
ју сачињава преко 20
најразноврснијих музи-
чара. На овој плочи, која се код нас појавила са
закашњењем, налази се композиција „ПУСТИ ВО-
ДУ НЕКА КАПЉЕ“ која је у свету веома попу-
ларна. На другој страни плоче коју је издао „Ју-
готон“ композиција „СПАСИТЕ СВЕТ“. Цена је
9,30 динара.

ДОК ПАЛМЕ ЊИШУ ГРАНЕ

„Дубровачки труба-
дури“ предвођени Бе-
лом Јусићем снимили
су нову плочу која по-
стиже изванредне ус-
пехе, обрадили су ста-
ру далматинску варошку песму „ДОК ПАЛМЕ
ЊИШУ ГРАНЕ“. Висок квалитет ове плоче не-
сумњиво доказује и водеће место на Дискомеру
Студија Б. С друге стране је децја успаванка
„КАКО ДЈЕЦА СПАВАЈУ“. Плочу је издао „Југо-
тон“. Цена 8,80 динара.

ENERGOINVEST НАГРАДНА ИГРА **3+3** ПОКЛОН ЗА 8. МАРТ

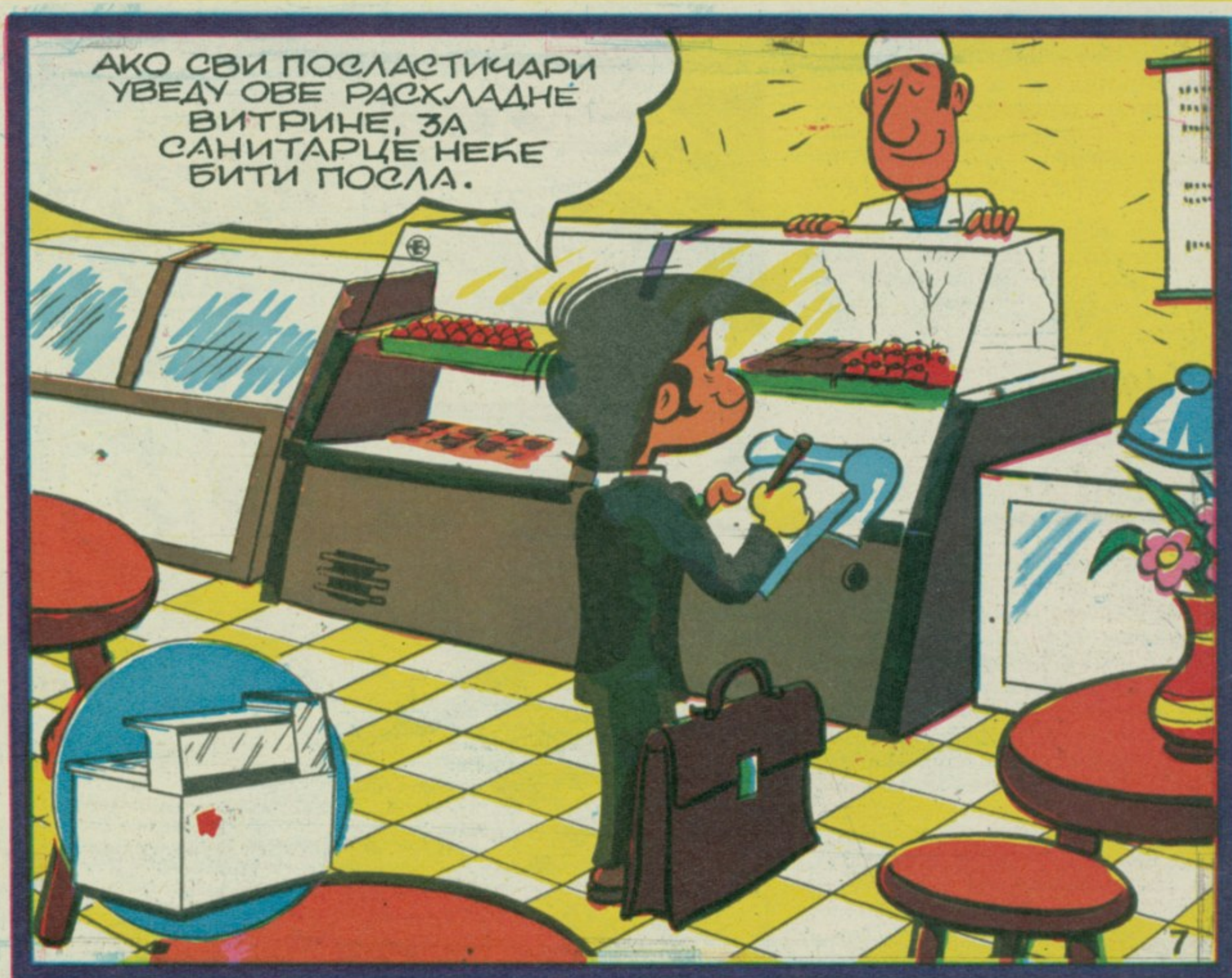
сваке недеље двоструке награде:

3 ПУТОВАЊА У МОСКВУ И ЛЕЊИНГРАД
ЗА МАМУ, СЕСТРУ ИЛИ ДРУГАРИЦУ
+3 ЗИМСКА СПОРТСКА РЕКВИЗИТА
ЗА УЧЕСНИКЕ ИГРЕ!

Значку Енергоинвеста добијају на крају игре сви учесници који
изаберу цртеж са највећим бројем гласова — маскоту!

Фабрика расхладних уређаја „Југострој“ из Раковице код Београда најстарија је фабрика ове врсте у Југославији и на Балкану, ради од 1920! Доласком у Енергоинвестову заједницу од постојеће основане су две фабрике: ФАБРИКА РАСХЛАДНИХ УРЕЂАЈА РАКОВИЦА пројектује и производи расхладне уређаје и елементе за климатизацију, а ФАБРИКА КОМЕРЦИЈАЛНИХ РАСХЛАДНИХ УРЕЂАЈА „ЈУГОСТРОЈ“ пројектује и израђује о рему и уређаје за расхлађивање, од индустријске хладњаче до фрижидера у становима. „Југострој“ производи и неколико типова расхладних витрина: „Драва“, „Врбас“, „Морава“ и витрине за дубоко смрзавање „Гренланд“. Оне се употребљавају за излагање и хлађење пакованих прехранбених производа у продавницама и угоститељским објектима.

Задатак: Компресор једне Енергоинвестове расхладне витрине при спољној температури од 20°C за 20 минута изврши расхлађење до 0°C. **Израчунајте сами колико времена је потребно да се изврши расхлађење за још 6°C!**

ИГРАМО ЗА ОНЕ КОЈЕ ВОЛИМО: МАМУ, СЕСТРУ ИЛИ ДРУГАРИЦУ, СТАРИЈУ ОД 18 ГОДИНА.

БИРАМО МАСКОТУ ЗА 1973!

(ТО ЈЕ У СТВАРИ УКРАС КОЈИ ЖЕЛИМО ДА БУДЕ НА ПРОИЗВОДУ ГОРЕ У КРУГУ)

ПРАВИЛА ИГРЕ: право учешћа у игри имају сви они који желе да за 8. март обрадују и изненаде маму, сестру или другарицу, старију од 18 година, изванредним поклоном — путовањем у далеку земљу, а за себе освоје клизаљке, скије или санке!

УПУТСТВО: сваке недеље, од данас до 8. марта 1972, на овој страни биће објављена по три цртежа, укупно 24. Један од тих цртежа постаће маскота Енергоинвеста. Исеци сваке недеље један цртеж који ти се највише допада, обој га, залепи га на дописницу и на полеђини читко испиши своју адресу и адресу особе за коју играш. Дописницу пошаљи на адресу: **ЕНЕРГОИНВЕСТ — за квиз — 71001 Сарајево.** Дописнице треба да стигну до идућег четвртка.

НАГРАДЕ се извлаче сваке недеље на тај начин што се прво издвоје дописнице са цртежом за који се одлучио највећи број читалаца, па се од њих бирају три најлепше обојене. Победници добијају за маму, сестру или другарицу наградно путовање у Москву и Лењинград, а за себе један вредан реквизит за зимски спорт, скије, санке или клизаљке.

СВИ РЕЗУЛТАТИ ће редовно бити објављивани у „Политикином Забавнику“!

КАКО СЕ БИРА МАСКОТА: На крају игре између свих дописница на којима је цртеж за који се одлучио највећи број читалаца изабраће се маскота 1973!

ТРАЖИМО ПРИЈАТЕЉЕ

Имам 9 година. Желела бих да се дописујем са својим вршњацима. Навијам за „Првену звезду“. Гордана Ранковић, Браничевска 17/19, 12000 Пожаревац.

Имам 11 година. Желио бих да се дописујем са својим вршњацима. Скупљам значке, стари и страни новац. Душко Гулац, Авенија 14. фебруар 4/12, 79000 Мостар.

Имам 14 година и жељела бих се дописивати са дјечама и девојчицама широм Југославије. Волим поп и џез музику. Скупљам плоче и марке. Жељка Рожић, Војновићева 22, 41000 Загреб.

Желела бих да се дописујем са друговима и другарицама широм наше земље и СССР. Скупљам Дизнијеве јунаке и разгледнице. Весна Нешић, Стојадина Трајића 13, 38250 Гњилане.

Ученица сам VIII разреда и жељела бих се дописивати са дјевојкама и младићима из наше земље и иностранства. Скупљам разгледнице а волим бит и забавну музику. Ана Иванчић, Тр. Мерковец 218, 43000 Вјеловар.

Имам 12 година. Жељела бих се дописивати са младицама из Југославије и иностранства, а посебно са онима који воле Зорана Лековића. Волим књижевност, филм и музику. Језик дописивања српскохрватски и енглески. Нада Таранло, 29. новембар 6, Требиње — Хрупјела.

Желела бих да се дописујем са друговима и другарицама широм земље. У писму молим фотографију. Сретенка Гајић, 11508 Грабовац код Обреновца.

Имам 15 година. Желио бих да се дописујем са друговима и другарицама широм наше земље, читаоцима Забавника. Скупљам значке и привеске. Анто Вуграничек, М. Чуруковића 36, 72000 Зеница.

Желела бих да се дописујем са друговима и другарицама из наше земље и иностранства од 17 до 20 година. Имам 17 година. Скупљам фотографије певача и глумаца. Језик дописивања српскохрватски и енглески. Марта Тот, Далматинска 32, 21000 Нови Сад.

Желела бих да се дописујем са другарицама из Црногорског приморја. Светлана Баловић, ученица V разреда, Војводе Баћевића 64, 11000 Београд.

Имам 16 година. Скупљам фотографије глумаца и певача. Желим да се дописујем са младицама из земље и иностранства. Језик дописивања: српскохрватски, мађарски и немачки. Ерика Гал, Пољопривредна техничка школа, 24300 Бачка Топола.

Имам 12 година. Желим да се дописујем са друговима и другарицама широм земље. Волим гимнастику, шах и озбиљну музику. Скупљам марке и разгледнице. Драган Каролић, Булевар Авноја 130/IV, 11070 Нови Београд.

МАЛА ПОШТА

»Госпођа МИНИСТАРКА«

Драги Забавнице!

Посреди је опклада на вас молим да ми одговорите да ли је Бранка Веселиновић играла улогу госпође Живке министарке или нека друга глумица? Вама стална читатељка

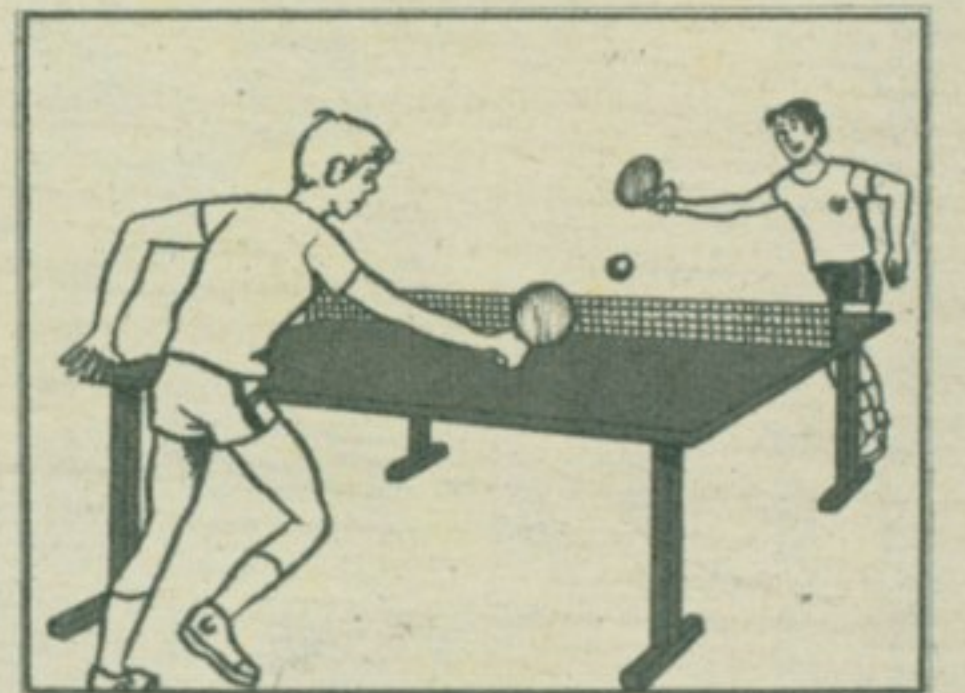
КОТУР МИРЈАНА,
Панчево

Улогу Живке у „Госпођи министарки“ Бранислава Нушића пре рата играла је Жанка Стокић. У послератној премијери овог комада у улози Живке наступила је Мира Ступица у Југословенском драмском позоришту у Београду, а у На-

родном позоришту Дарослава Вукотић-Платовић, Најбољу улогу Госпође министарке (115 пута) дала је наша позната глумица Љубинка Бобић.

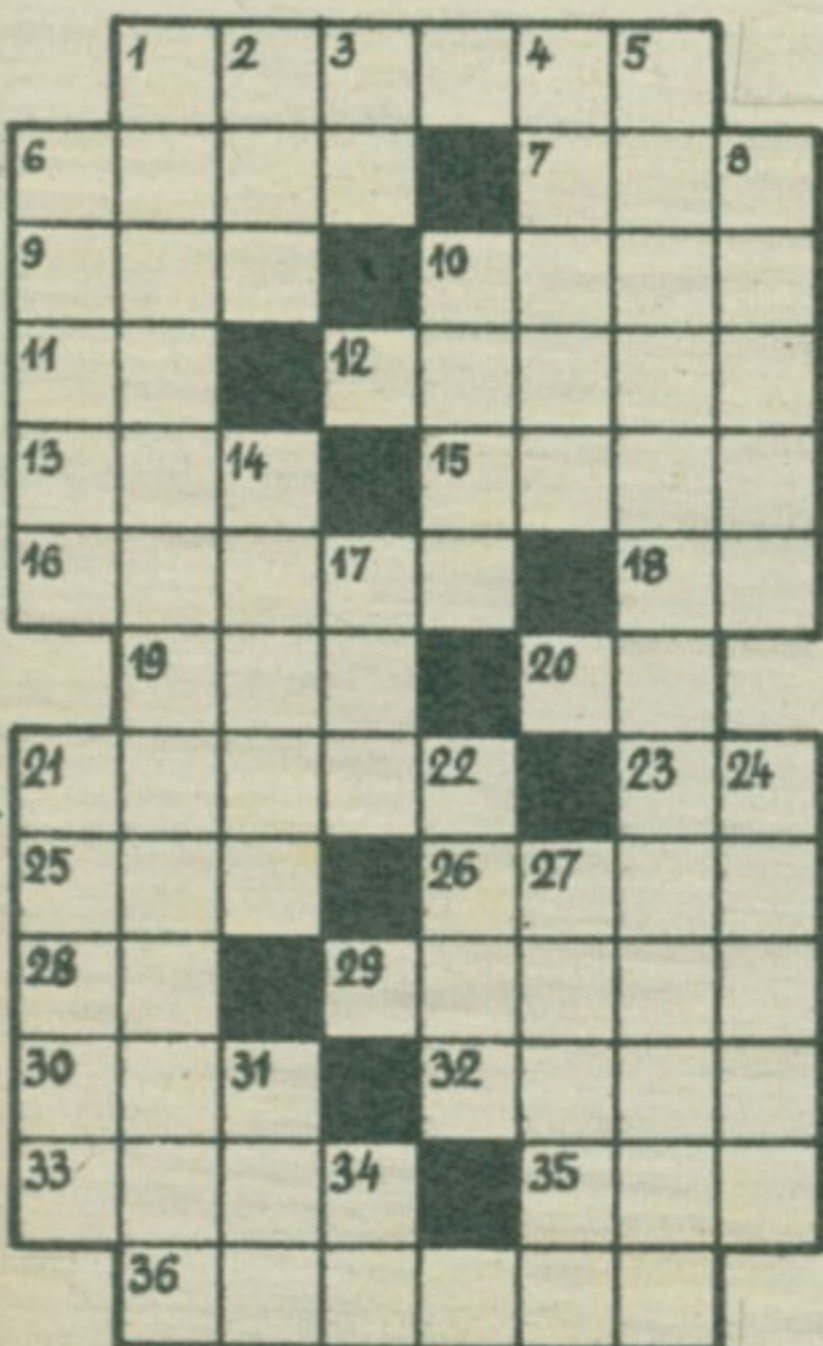
је утврђено да се игра слична овој играла још пре неколико векова у Кини и

Јапану. Зову га „бели спорт“, као и тенис, због тога што се играчи облаче у бело. Тенис и стони тенис (пинг понг) слични су по броју играча: играју се у СИНГЛУ (појединач против појединач) и у ДУБЛУ (двојица против двојице). Остали елементи стонотениса су умалењени у односу на тенис — уместо великог терена, игралиште му је у квари дугачак сто чије смо мере дати у овом броју на осмој страни. Рекети за стони тенис су мањи од тениских. Обложени су гумом или плутом. Најпознатији стонотенисери су Кинези и Јапанци. Најбољи стонотенисер тренутно је Шведанин Стефан Бенгтсон који је светски првак за 1971. годину. Наш шампион у сезони 1970—1971. је Београђанин Миливоје Каракашевић. У Приштини за сад не постоји стонотениски клуб.

* уршшене речи *

Водоравно: 1) француски песник, први добитник Нобелове награде за књижевност (1901); 6) илирски песник (Станко); 7) морски сисар; 9) крш; 10) десна притока Драве у Аустрији; 11) митолошки бог подземља; 12) француски филмски глумац (Ален); 13) свирање удвоје; 15) морска обала; 16) чувени градитељ у

Периклово доба; 18) першун; 19) швајцарски легендарни јунак; 20) хемијски знак за манган; 21) члан посаде који управља авионом; 23) два сугласника; 25) име књижевника Андрића; 26) дрвени плуг; 28) хемијски знак за калај; 29) гранична вредност; 30) енглески књижевник (Сомерсет); 32) врста јела; 33) место на острву Цресу; 35) град у старој Феникији; 36) фудбалер новосадске „Војводине“.

Усправно: 1) стваралачка делатност, производност; 2) оквир; 3) предлог; 4) белгијски шаховски велемајстор; 5) име и презиме нашег књижевника („Глава шећера“); 6) француска филмска глумица (Марина); 8) витак; 10) град у Швајцарској; 14) трагедија Вилијама Шекспира; 17) скраћеница за међународну организацију рада; 21) графичко представљање језика; 22) вешта обмана; 24) бележник; 27) породица градитеља виолина из Кремоне у Италији; 31) енглески хуманист, државник и писац утописта (Томас); 34) јапанска мера за дужину.

РЕШЕЊЕ ИЗ ПРОШЛОГ БРОЈА

ВОДОРАВНО: 1) текст; 6) квартал; 8) оро; а; 9) САС; 11) спретиност; 14) а, љ; 15) рен; 16) то; 17) етар; 19) са; 20) рр; 21) ре; 22) си; 23) март; 25) пт; 26) бан; 27) Р(адоје) Д(омановић); 29) Аристофан; 32) рис, у; 33) ово; 34) паприка; 37) коала.

БЕЛИ СПОРТ

Драги Забавнице!

Волим стони тенис и хтео бих и то да знам о њему, па те молим да ми одговорите: ГДЕ ЈЕ НАСТАО И КАД, КО ЈЕ ПРВАК СВЕТА, А КО ЈУГОСЛАВИЈЕ, И ДА ЛИ У МОМ ГРАДУ ПОСТОЈИ СТОНОТЕНИСКИ КЛУБ. Унапред захваљујем.

СИНИША РАДОЈКОВИЋ, М. Тита 30/ц, Приштина

Не зна се тачно коме је прво пало на памет да игра тенис на столу, али

»EUROCREM«

Драги Забавнице,
Конкурс Еурокрема ме је обрадовао, али нешто ми је нејасно. Пише: рок пријема 1. март 1971. Да ли сте се забунили?
ЕЛВИРА ШЕРИФОВИЋ,
Вељка Чубриловића 1/1 Сарајево.

Да, прешка је. Рок пријема је 1. март 1972. за учеснике Eurocream — конкурса.

ЦЕЛА МАТУРА У ЈЕДНОЈ КЊИЗИ!

СА „ПРИРУЧНИКОМ ЗА НОВУ МАТУРУ“ МОЖЕТЕ БРЗО И УСПЕШНО ДА ОБНОВИТЕ ЦЕЛО СРЕДЊОШКОЛСКО ГРАДИВО!

НИП „КЊИЖЕВНЕ НОВИНЕ“ у сарадњи са групом познатих педагога приредило је специјално за гимназијалце и средњошколце „ПРИРУЧНИК ЗА НОВУ МАТУРУ“ који садржи сажето градиво из СРПскохрватског језика, историје, географије, биологије, хемије, физике и математике по наставном плану од I до IV разреда.

Ово је јединствен приручник, штампан на 378 страна, за припрему матуре и за брзо и успешно понављање градива у току школске године. Можете га добити поузећем, по цени од 40 н. дин. за само неколико дана ако пошаљете писмо или дописницу са наруџбином на: НИП „КЊИЖЕВНЕ НОВИНЕ“, Француска 7, 11001 Београд.

Издаје и штампа НИП „ПОЛИТИКА“ 11000 Београд, Македонска 29. Директор Миролуб Лазаревић. Главни и одговорни уредник Живорад Стојановић, технички уредник Владимир Горбунов. Претплата за нашу земљу: годишња 88,00 дин, полугодишња 44,00, тримесечна 22,00 дин. Претплата за иностранство: годишња 176,00 дин, полугодишња 88,00 дин, тримесечна 44,00 дин. Уплате на текући рачун 608-1-82-1. Годишња претплата у иностранству: DM 52.— \$ 14.— E 78,40.— Sfr 61,60.— Sfr 72,80. Девизне уплате из иностранства преко Београдске банке — Београд на рачун 608-620-3-32000-10-54. Поштански факс 124. Телефони: 24-471, централа 24-191 и 25-761. Рукописи, фотографије и цртежи се не враћају. Огласна агенција: Македонска 31/1 тел. 22-711.

НАЈЛЕПШЕ ЛУТКЕ СВЕТА

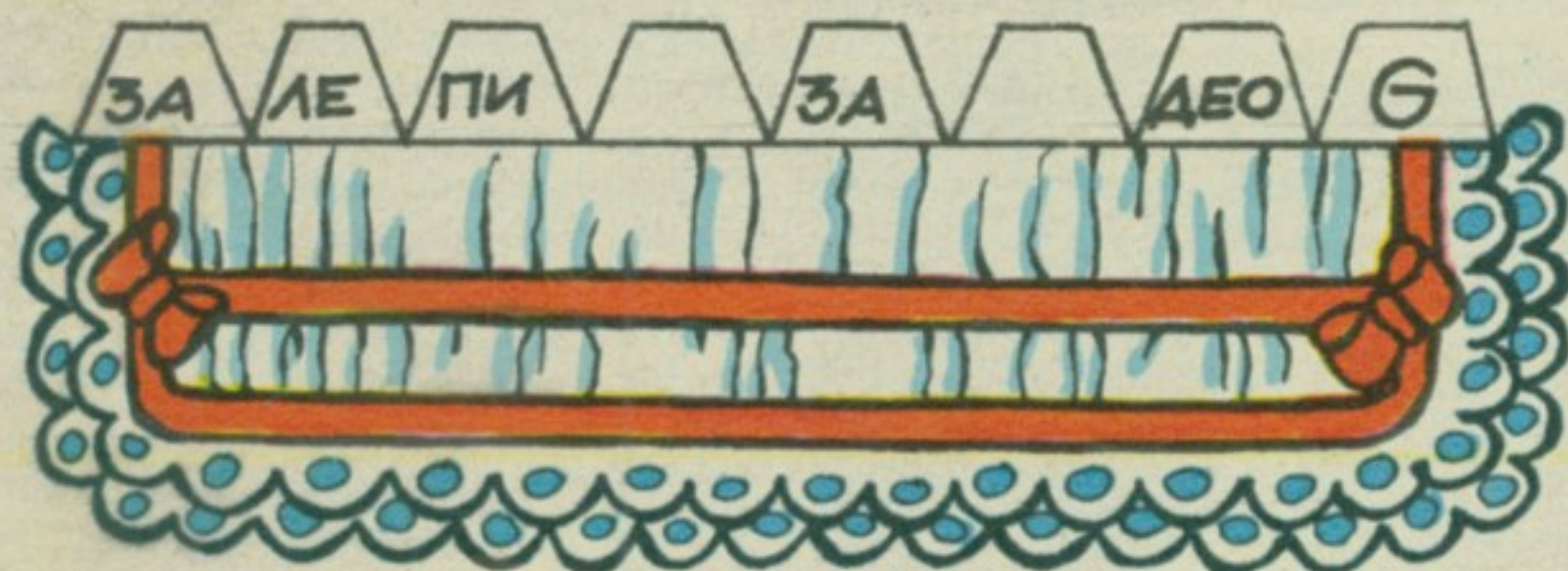
ЕВКА БУЊЕВКА

Представљамо вам БУЊЕВКУ ЕВКУ и предлажемо да је сами направите и тако употпуните своју колекцију најлепших лутака света.

ГЛАВА: узми прво пинг-понг лоптицу и обој је розе темпером. Да би боја боље приањала уз површину лоптице четкицу најпре насапуњај, па је тек онда умочи у воду. Кад се боја осуши, пробуши лоптицу и у њу увуци штапић дугачак десетак сантиметара. Нацртај очи, уста а од вунице направи косу. Затим косу уплети у дугачку кику и направи пунђу (цр. 1). Од делова F и G направи капу и стави је лутки на главу (цр. 2).

ТЕЛО: тело A и руке E залепи на картон, а кад се лепак осуши, исеци по ивицама и залепи на означеном месту. Остале делове немој лепити на картон. Кад направиш тело лутке — A, залепи по означеним цртицама кецељу — B (цр. 3). Преко кецеље залепи појас — C, а на месту где је нацртана тачка залепи машну — D (цр. 4). Кроз прорезе на телу лутке провучи руке — E (цр. 5). На коначи латице цвета — H и зашиј их на луткину косу.

F - ПРЕДЊИ ДЕО КАПЕ

B - КЕЦЕЉА

C - ПОЈАС

H - ЦВЕТ

E - РУКЕ

A - ТЕЛО ЛУТКЕ

ПО ЦРТИЦАМА ПРОСЕЦИ
ЗАЛЕПИ

G - ЗАДЊИ
ДЕО КАПЕ

D - МАШНА
НА ПОЈАСУ